

پروژه، تیشک

پروژه‌ی تیشک 12

سه‌دهیهك ته‌مه‌نی نوورین

مامۆستا عه‌بدولكه‌ریمی موده‌پرپیس به پینووسی خۆی بناسه

ئاماده‌کردنی

عه‌بدولكه‌ریمی مه‌عروف هه‌ورامانی

2007 زایینی - 1428 کچی

به‌ناوی خۆی گه‌وره‌و میهره‌بان

ناوی کتیب: سه‌دهیهك ته‌مه‌نی نوورین، مامۆستا عه‌بدولكه‌ریمی موده‌رپیس به پینووسی خۆی بناسه

نووسینی: عه‌بدولدا ئیم مه‌عروف هه‌ورامانی

ژماره‌ی سپاردن: (269) سالی 2007

شوینی چاپ: کۆمپانیای چاپ و په‌خشی نووسه‌ر / 07703612141

تۆره‌ی چاپ: یه‌که‌م

سالی چاپ: 2007

له‌ بلاوکراوه‌کانی: پرۆژه‌ی (تیشک)، زنجیره (12)

ناونیشانی پرۆژه له‌سه‌ر تۆپی ئینته‌رنیټ: www.tishkbooks.com

tishkbooks@yahoo.com

ئیمه‌یلی پرۆژه:

info@tishkbooks.com

نامه‌ی محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم سه‌بارته‌ به چاپکردنی نه‌م ده‌ستووسه

برای نازین و خوشه وستم کاک (عبدالدامی
 لهه ورامانی) م ناسی که خه‌لکی گوندی (نارنجی‌لی)
 لای (بیاره) یه و قوتایی ما جیتیره و، نام‌کی
 له باره‌ی ته‌فیره کانی باوکی ره‌حه‌تیمان (مه‌لا
 عبدالکریمی مدرس) وه‌یه.

کاک عبدالدام داوای ره‌زامه‌ندی له‌وه
 لی‌کردم (له‌قوم و له‌براو خوشه‌که‌کانم) به‌وینی
 که‌ه‌موو مافه‌ ره‌عبید کانی مولکیمی باوکم بو
 یته‌که‌راوه‌ته‌وه، که‌له‌باره‌ی ته‌فیره کانی
 باوکم وه‌ نه‌نووسی و، کو‌م‌لیک و تایشی له‌باره‌ی
 باوکم وه‌ له‌روژ نام و گو‌خاره‌کاندا بلاو کردوه‌ته‌وه و
 نه‌یه‌وی له‌ستوه‌ی کتیبی‌که‌له‌ه‌ایان‌مه‌لا.

سه‌بارته‌ به‌نووسینی نام‌ی ما جیتیره‌کی
 له‌سه‌رت‌فیره‌کلان، دیاره‌که‌باوکم‌که‌رکتیبی‌کی
 له‌ه‌ایان‌دا، به‌و له‌ه‌ایدانه‌ مافی نه‌وه‌ی به‌خه‌لک
 داوه‌که‌هیوخی به‌باشی نه‌زانن مام‌که‌میان نه‌که‌آ‌بکن

-۱-

ته‌زیا به‌ جهۆرتی نه‌بی، که به‌ لهر جهۆرتی بووه، زیان
به‌ باوکم و به‌ کتیبه‌ که‌ی بگه‌ نه‌بی. که‌ واته‌ له‌م
هوار هیتوه‌ د جهۆرتی لهر به‌ بیانکه‌ به‌ بابته‌ نه‌ به‌
له‌ زوینی نامی ما به‌ تیره‌ که‌ی.

وتاره‌ کانیشی دیاره‌ وتاری موگی قوینی و
چوینی نه‌ وی نه‌ تعانی به‌ جهۆره‌ مام له‌ یان که‌ گه‌ نه‌ بگا.
ئیمه‌ یه‌ لهر نه‌ وه‌ مان بو له‌ به‌ نه‌ گه‌ر، فوا نه‌ کرده
ناسانی له‌ باره‌ ی باد که‌ وه‌ تیا یاندا فووسه‌ بی،
ئیمه‌ داوای مافی خو جانی له‌ بکه‌ یه‌. نه‌م مه‌رجه
دیاره‌ ته‌ فیره‌ کانیشی نه‌ گه‌ نه‌ وه‌

بۆیه‌ به‌ ناوی فووم و برا و خوشکه‌ کانم وه‌،
لهر له‌ نه‌ تهاوه‌، سوپاسی که‌ مری نه‌ که‌م له‌ سه‌ و
نه‌م دوو کاره‌ ی که‌ نه‌ یانکه‌ و، په‌رۆزیا بی
لهر دوو په‌ر که‌م که‌ی له‌ نه‌ که‌م و، داوای نه‌ وه‌م
له‌ خو او ضعی که‌ وره‌ هه‌م له‌م کارانه‌ ی و له‌
له‌ هوو کارتیکی فیردا سه‌ر که‌ و تووی کا.

سایمانی - محمدی مه‌ لاکرم

١٤ / ٢ / ٢٠٠٧

پیشه‌کی

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله

زۆر غه‌م بوو که گه‌نجی موسلمان مامۆستا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رپریس نه‌ناسی، په‌رتوکی نه‌خوینیته‌وه، له‌ فه‌لسه‌فه‌ی تینه‌گات، له‌ به‌ر توژی قه‌وزه له‌ گه‌وه‌ری ئەم ده‌ریایه‌ بیه‌ش بی، که هیچ زانایه‌ک نییه‌ بی هه‌له‌ بی، هیچ په‌رتوکیک نییه‌ بی په‌له‌ بی، ته‌نهاو ته‌نها قورئان نه‌بی.

وه‌لی له‌ فه‌زلی خواوه‌ هه‌ست به‌ جو‌ره‌ گو‌رانیک له‌ گه‌نجی موسلماندا ده‌کری، هه‌ست به‌ وه‌رچه‌رخانیکی هزری ده‌کری، بیرفراوانییه‌ک به‌دی ده‌کری، خو به‌خواوه‌ن زانین و که‌لک وه‌رگرتن له‌ که‌سایه‌تییه‌ گه‌وره‌کان نه‌تروکیته‌وه‌ و غه‌می غه‌مباران ده‌ره‌وینیته‌وه.

ئیمه‌ هه‌موومان یه‌کین، مه‌لایه‌ک، شیخیک، سو‌فییه‌ک، گروپییه‌کی ئیسلامی، گه‌نجیکی مزگه‌وت، نووسه‌ریک، شاعیریک، رو‌شنییریک... به‌ مه‌رجی پاکییته‌ی و راستی له‌گه‌ل خوادا..

مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رپریس، هی‌مای مه‌لایه‌کی می‌زه‌ر پاک، چ‌را بو‌ کتیب‌خانه‌ی کوردی، مۆم بو‌ ریبوارانی ریگه‌ی ته‌سه‌وفی راسته‌قینه‌، په‌مز بو‌ توه‌نه‌وه‌ و ماندوونه‌بوون له‌ پیناو داگیرسانی رووناکی.. دوای وه‌فاتی راگه‌یاندنی لایه‌نه‌کان به‌ حکومه‌تیسه‌وه‌ کردیان به‌ژیر لیوه‌وه‌ و هی‌نده‌ی گو‌رانی بیژیک حورمه‌تی تازییه‌ی ئەم پیره‌ ماندووه‌ کورده‌یان نه‌گرت.

ئیتز نازانم له‌ به‌ر ئەوه‌بوو کورده‌و ئەوانیش هه‌ر ئەوه‌نده‌ ری‌زی زانایه‌ک ده‌زانن که کورد بی!! یان له‌ به‌ر می‌زه‌ری پاک و سپی و ناوی مه‌لایه‌ به‌ مامۆستای موده‌رپریسه‌وه‌ و ئەوانیش پی‌ی قه‌لسن!! یان حزبايه‌تی گه‌ره‌یی و خزمه‌ت و پاک‌ی له‌بیر بردۆتوه‌و شتی تری خستوه‌ته‌ بریان!! کورتی و پوختی ده‌مه‌وی بو‌ می‌ژوو بنووسم، که ده‌وله‌تی‌ک هه‌بوو ری‌زی زانایانی خۆی نه‌ده‌زانی..

به‌ هه‌رحال پرۆژه‌ی تیشک ئەم جاره‌ تیشکیان خسته‌ سه‌ر ئەم گه‌وره‌ پیاوه‌و بو‌ زیاتر تیگه‌یاندنی نه‌وه‌ی نو‌ی له‌ ژیان و به‌سه‌ره‌اتی ئەم که‌له‌ زانایه‌و وشیارکردنه‌وه‌ی موسلمان و رو‌شنییرکردنیان به‌ داستانی ئەو قاره‌مانه‌ی زۆر سوچی کتیب‌خانه‌ی کوردی پر کرده‌وه‌ و چه‌ندین زاناو شاعیری ئەم گه‌له‌ی له‌ نیو ته‌پوتۆزی له‌بیرچوونه‌وه‌ ده‌ره‌یناو له‌سه‌ر سه‌کۆی زانست به‌ کوردو غه‌یره‌کوردیشی ناساند، چه‌ندین مامۆستای می‌زه‌ر پاک‌ی پیگه‌یاندو مزگه‌وتی ئەم و لاتیه‌ی کره‌ چ‌راخان و له‌ کوردستانی ئەم دیوو ئەو دیوودا نووری زانستی داگیرساند.

له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ ئەم کاره‌ مه‌زنه‌ی تیشک و هه‌ر کارو خزمه‌تی‌ک که کراوه‌ ده‌کری له‌ پیناو به‌رز راگرتنی نرخ‌ی ئەم زانا بینازه‌، خزمه‌تی‌که‌ به‌وه‌ هه‌مووه‌ خزمه‌ته‌ی مامۆستای موده‌رپریس و وه‌فاو یاده‌وه‌رییه‌ که بو‌ ئەو رۆحه‌ پاکه‌ی هه‌تا هه‌تایه‌ به‌ پاک‌ی ده‌مینیته‌وه‌ بو‌ ئەو قه‌له‌مه‌ پرشته‌ی جاری نوکی ده‌گیرانده‌ شیعه‌ به‌ره‌کانی نالی و مه‌حو‌ی و مه‌وله‌وی.. جاری له‌ خزمه‌ت ته‌فسیری قورئاندا ده‌گریاو جاری شیعه‌ی ده‌هۆنییه‌وه‌و به‌هارو گول‌زاری ده‌لاوانده‌وه‌و به‌ نامه‌یه‌ک هۆشیاری ده‌دایه‌ گه‌ل و بو‌ نه‌فامی گه‌ل هۆن هۆن فرمیسکی ده‌باراند..

(پۆزگاری ژیانم) که ده‌ستنوسی‌کی مامۆستای موده‌رپریسه‌و وردو درشتی ژیان‌ی خۆی تیدا نووسیوه‌و تا سالی (1969) و هه‌ندی جار له‌ ژیانه‌که‌ی خۆی ده‌رده‌چی و باس و خواسی زۆر شوین و که‌سایه‌تی و نامه‌کانیان دینیته‌ نیو باسه‌که‌و له‌سه‌ر هه‌ندیکیان زۆر ده‌وه‌ستی و غه‌می دل‌ی ناسکی دوره‌ و لات‌ی ده‌ره‌وینیته‌وه‌.

له‌ پيش وه‌فاتی مامۆستای موده‌رپریسدا ده‌ستم دایه‌ کورت کردنه‌وه‌و لا‌بردنی ئەوه‌ی په‌یوه‌ست نییه‌ به‌ خودی ژیانه‌که‌وه‌و ده‌مویست که ته‌واوم کرد بیبه‌مه‌ حزوری مامۆستاو له‌ دوای (1969) هه‌ر به‌و چه‌شنه‌ ته‌واوی که‌م.

له‌م کاته‌دا له‌ ستافی پۆزنامه‌ی (کۆمه‌ل) هوه‌ ته‌له‌فونیان بو‌ کردم و هه‌والی کۆچی دوایی مامۆستایان دامی و داوی

بابه‌تیکیان لی‌کردم، منیش به‌و شپرزیی و تازیه‌باریی‌هه‌و به‌ چاوی ئه‌سریناوییه‌وه ئه‌و شه‌وه‌ بابه‌تیکم نووسی و بۆم بردن و دیوه‌ ده‌ستنوسه‌که‌شم هه‌ر برد، بابه‌ته‌که‌ی خۆم که‌ به‌ناونیشانی (سه‌دهیهک تانه‌وه‌ بۆ داگیرساندنێ مۆمیک . ژياننامه‌ی گه‌وره‌ زانای کورد مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌پرپیس) له‌ ژماره‌ (188) و (189) دا بلاوکرایه‌وه‌ و زۆریش هانیا‌ندام بۆ ته‌واوکردنی ده‌ستنوسه‌که‌و منیش ده‌ستم لی‌ جولا‌ندو به‌ کۆمه‌کی خوا ته‌واوم کردو له‌ گۆقاری ستانده‌ر له‌ ژیر ناونیشانی (پاش زیاتر له‌ سه‌دهیهک له‌ ته‌مه‌نی نورین، مامۆستای موده‌پرپیس به‌ پینووسی خۆی بناسه) له‌ ژماره‌ (1-10) بلاوکرایه‌وه‌.

پروژه‌ی تیشکی‌ش به‌ چاکی زانی له‌ دوو توپی کتیبیکدا به‌ چاپی بگه‌یه‌نی‌ت و برام مامۆستا ئارام عه‌لی سه‌عید پینشیا‌ری بۆ کردم ئه‌وه‌ی کۆمه‌ل بێنمه‌وه‌ گۆرێ، خۆیشم به‌ چاکم زانی و بۆ دووباره‌نه‌بوونه‌وه‌ی بابه‌ته‌که‌ هه‌ندی له‌وه‌ی زیاتر مامۆستا ئاشنا به‌ خۆینه‌ر ده‌کاو له‌ کۆمه‌ل بلاوم کردووه‌ ته‌وه‌ بێنمه‌وه‌ گۆرێ و ئالوگۆرپکی تی‌دا بکه‌م و هه‌ندی بابه‌تی ماسته‌رنامه‌که‌ش ته‌رجه‌مه‌ی کوردی بکه‌م و پلانی کتیبه‌که‌ به‌م چه‌شنه‌ بی‌ت:

. نازناوه‌کانی مامۆستای موده‌پرپیس .

. سیفا ته‌کانی .

. کاردانه‌وه‌ی زانایان له‌سه‌ری .

. وه‌سف و ئه‌نای زانایان له‌سه‌ری .

. ئه‌و پله‌و وه‌زیفانه‌ی بێنیویه‌تی .

. مامۆستا و قوتابیا‌نی .

. نووسراوه‌کانی .

. ناساندنی پۆزگاری ژیانم .

. مامۆستای موده‌پرپیس به‌ پینووسی خۆی بناسه .

. کۆتا ژیا‌نی موده‌پرپیس و کۆچی دوا‌یی (1969 . 2005) .

. جوانترین وه‌فا .

. پی‌رست .

له‌ کۆتایی ئه‌م پینشه‌کییه‌دا ده‌مه‌وی سوپاسی پۆزنامه‌ی کۆمه‌ل و گۆقاری ستانده‌رو پروژه‌ی تیشک بکه‌م و خوا پایه‌داریا‌ن بکات، ئه‌زیزانم گه‌ر هه‌له‌و په‌له‌یه‌کتان بێنی له‌م کتیبه‌ لیم ببورن و خوا له‌ من و له‌ ئیوه‌ له‌ مامۆستای موده‌پرپیس خۆش بی‌ و هه‌ره‌ه‌موومان به‌ به‌هه‌شتی به‌رین شاد بکات .
وصلی الله علی سیدنا محمد وعلی آله وصحبه وسلم .

11/محرم/1427ک

2007/1/30 م

گوندی وینه

نازناوه‌کانی مامۆستای موده‌رپریس

مامۆستای موده‌رپریس نازناویکی زۆری هه‌یه‌و له‌ هه‌موویان دیارتر (موده‌رپریس)ه، که به‌مانای (وانه بیژ) دیت، ئە‌مه‌ش له‌به‌ر ئە‌وه‌یه‌ که (25) ساڵ له‌ بیاره‌دا وانه‌ی وتوو‌ته‌وه⁽¹⁾. خۆیشی هه‌یما به‌م نازناوه‌ ده‌دات و له‌ کۆتایی کتیبی (فوائد الفوائج)دا ده‌فه‌رموی: "فقیر مؤلف عبدالکریم فرزند محمد مشهور ب. مدرس"⁽²⁾.

یه‌کیکی تر له‌ له‌نازناوه‌کانی بریتییه‌ له‌ (نامی) که ئە‌مه‌ش نازناوی شیعییه‌تی و له‌ شیعه‌ کوردی و فارسییه‌کانیدا به‌کاری دینیت، به‌لام له‌ شیعه‌ عه‌ره‌بییه‌کانیدا به‌کاری ناهینی، هه‌ر‌بۆیه‌ له‌ نیوه‌ندی عه‌راقددا به‌م نازناوه‌ نه‌ناسراوه. هه‌ر به‌م نازناوه‌وه‌ سی‌ پهرتوکی به‌چاپگه‌یاندووه‌ که برتین له:

1. به‌دیع و عه‌رزوی نامی.

2. ته‌فسیری نامی.

3. خولاصه‌ی ته‌فسیری نامی.

هه‌روه‌ها وشه‌ی نامی له‌ کۆتایی زۆریک له‌ شیعه‌کانیدا به‌دیده‌که‌ی وه‌ک:

(نامی) ئە‌نالی له‌ ده‌رگای په‌حمه‌ت

بۆ عه‌فوی خۆی و ما‌باقی ئوممه‌ت⁽³⁾

یان:

(نامی) بۆ مه‌ولای ساداتی کیرام

دیاری ئە‌نییری به‌ به‌سته‌ی سه‌لام⁽⁴⁾

یان:

(نامی) ئە‌م نامه‌ ئە‌نووسیت بۆتان

واته‌ خادیم بن بۆ خودای خۆتان⁽⁵⁾

له‌گه‌ڵ ئە‌م دوو نازناوه‌دا مامۆستای موده‌رپریس ناوه‌که‌ی پال ده‌دریته‌ په‌نای هه‌ندی شوین، وه‌ک:

. مامۆستا عه‌بدولکه‌ریمی بیاره، له‌به‌ر ئە‌وه‌ی له‌وی زۆر ماوه‌ته‌وه.

. مامۆستا عه‌بدولکه‌ریمی شاره‌زوری⁽⁶⁾، ده‌دریته‌ پال شوینی هۆزه‌که‌ی.

. مامۆستا عه‌بدولکه‌ریمی کوردی⁽⁷⁾، ده‌دریته‌ پال گه‌له‌که‌ی.

¹ بنواره (رسالة سراج القلوب)، شیخ عثمان محمد سراج الدین الثاني : 76.

² فوائد الفوائج در شرح منظومة (فوائج) : 369.

³ ته‌فسیری نامی : 224/7.

⁴ خولاصه‌ی ته‌فسیری نامی : 631/3.

⁵ به‌دیع و عه‌رزوی نامی : 8.

⁶ وه‌ک له‌ کۆتایی پهرتوکی رسائل العرفان : 214 و نامه‌ی هوشیار: 205 و رسائل الرحمه: 109 و 283 دا هاتووه.

⁷ وه‌ک له‌ کۆتایی پهرتوکی (ارشاد الأنام إلى أركان الإسلام)دا ده‌فه‌رموی: (وأنا المؤلف في المدرسة الكيلانية ببغداد المحروسة ، عبدالکریم محمد الكردي

الشهرزوري): 258.

سیفاتی مامۆستای موده‌رپیس

مامۆستای موده‌رپیس بالای ناوه‌ندی و به‌ره‌و کورتی ده‌نواندو له‌م دوایانه‌داو له‌ کاتی نه‌خۆشی و پیریدا زۆر بچوکی ده‌نواند وه‌ک هیمنی شاعیر له‌وه‌سفیدا ده‌لی: "جاریک له‌گه‌ڵ چه‌ند مامۆستای گه‌وره‌و ماقول له‌ باره‌گای چه‌زه‌تی غه‌وس له‌ حوجره‌ ته‌نگو چکۆله‌که‌یدا له‌ خزمه‌تی مامۆستا دانیشتیبووین، من ئەم بیرم به‌میشکدا ده‌هات ئە‌گه‌ر هه‌موو نووسینه‌ به‌نرخه‌کانی ئەم مامۆستا کورته‌ بالاً، په‌زا سوکه‌، خۆین شیرین و قسه‌ خۆشه‌ بێنی و له‌ تایه‌کی ته‌رازوی باوی و جه‌سته‌ی لاوازی خۆشی له‌تایه‌که‌ی دیکه‌ بجه‌ی، ئایا سه‌ری وه‌میچی حوجره‌که‌ی ناکه‌وی" (1).

به‌رده‌وام جبه‌ی له‌به‌ر کردووه‌و زۆر چه‌زی به‌ره‌نگی قاوه‌یی ده‌کرد (2)، میزه‌ریکی سپی جوان په‌نگی له‌سه‌ر ده‌ناو به‌بیینی دلی سپی و خاوین ده‌کرده‌وه‌و پاک‌ی و نه‌زاهه‌تی مامۆستاشی ده‌گه‌یاند.

زانایه‌کی له‌خواترس و زیره‌ک و وه‌لام به‌ده‌ست بوو، زمان پاراوێکی خۆش قسه‌و گه‌فت بوو، مامۆستا تاهیری به‌حرکی له‌وه‌سفیدا ده‌لا: به‌راستی مه‌جلیسی پرخیرو به‌ره‌که‌تیبون باسی دنیات به‌خۆشی ده‌بیست، ئە‌وماوه‌ی له‌ خزمه‌تی ده‌مایه‌وه‌ هه‌ستت به‌خۆشی ده‌کردن له‌توبا هه‌لنه‌ستی" (3).

قوتابیانی خۆی زۆر خۆشه‌ویست و هه‌میشه‌ لی‌بوورده‌یی به‌رامبه‌ر به‌کار ده‌هینان و بگه‌ر ته‌نها ژیا‌نی ناو فه‌قیان و مزگه‌وتی به‌ژیا‌ن ده‌زانی (4).

مامۆستا زۆر به‌وه‌فابوو، به‌لکه‌ له‌ هه‌موو سیفه‌ته‌کانی تری، ئەم سیفه‌ته‌ی دیارتر بوو (5) ئە‌مه‌ش به‌پرونی له‌ کتێبه‌کانیدا به‌رچاو ده‌که‌وی. که‌ هه‌رکس چاکه‌یه‌کی له‌گه‌ڵ کردبیت له‌یری ناکات و باسی ده‌کات و به‌نزای خێر به‌سه‌ری ده‌کاته‌وه‌ن بۆ نمونه‌ بنواپه‌ر علم‌اونا (6) چۆن وه‌سفی شیخ جه‌میلی تاله‌بانی و هه‌ردوو کورپه‌که‌ی شیخ عه‌لی و شیخ عه‌بدوپه‌رحمان ده‌کات، یان چۆن وه‌سفی شیخ عومه‌ری قه‌رده‌اغی له‌ پوژگاری ژیا‌نم (84 . 92) دا ده‌کات (7) و هه‌ر له‌و سه‌رچاوه‌دا باسی دوو گه‌نجی سلێمانی موحه‌ممهد س‌ال‌ج و موحه‌ممهد سه‌عه‌ید ده‌کاو پیاوه‌تیان له‌یاد ناکات که‌ وه‌ختی فه‌قی بووه‌ یارمه‌تیان داوه‌ (8) هه‌روه‌ها بنواپه‌ر ئە‌و وه‌فایه‌ی که‌ به‌رامبه‌ر به‌شیخی بیاره‌ هه‌یه‌تی و چۆنی ده‌لاوینیته‌وه‌ له‌ بنه‌ماله‌ی زانیاراندا (9).

یه‌کی‌کی تر له‌ سیفه‌ته‌ به‌زه‌کانی مامۆستا، مو‌تاله‌عه‌ی چروپه‌رو به‌رده‌وامه‌و هیچ کاتیک ده‌رسیکی به‌بی مو‌تالاو خۆ حازرکردن نه‌وتووه‌ته‌وه‌، ئە‌مه‌ش یه‌کی‌که‌ له‌ ئامۆزگارییه‌کانی ئین قه‌رده‌اغی که‌ پیاوه‌یکردوه‌.

مامۆستای موده‌رپیس زۆر غه‌مخۆری گه‌له‌که‌ی بوو، که‌ ده‌بیینی پوژ به‌پوژ نه‌زانی ئاوقایان ده‌بیت و ده‌که‌وه‌ گێژاویه‌وه‌ هه‌ریویه‌ ده‌بیینی بویرانه‌ ده‌ستیدا‌یه‌ نووسین به‌کوردی و زۆر لایه‌ن و سوچی خالی کتیبخانه‌ی کوردی پو‌شن و پو‌وناک کرده‌وه‌و کوردیش به‌زمانی خۆی توانی ته‌قه‌ له‌ ده‌رگای زو‌ریک له‌ زانسته‌کانی علوم‌ی قورئان و حه‌دیس و بدیع و عه‌روز. بدات و ئە‌و ده‌رگایه‌ به‌ده‌ستی موده‌رپیس، خرایه‌ سه‌ر پشت بۆ نه‌وه‌ی رابوونی ئیسلامی.

1 پێشه‌کی دیوانی نالی (چاپی دوهم) هیمن .

2 چاوپێکه‌وتنیک له‌گه‌ڵ د. محمد گه‌زنه‌یی - سه‌رۆکی یه‌کتی زانایانی ئیسلامی - به‌ میژوی 2005/7/24، له‌ باره‌گای یه‌کتی زانایانی سلێمانی .

3 میژوی زانایانی کورد: 76/9، ده‌سنوسیکی مامۆستا طاهیری به‌حرکی یه‌ له‌ مه‌کته‌به‌ی به‌حرکه‌ .

4 دیمانیه‌کی کورت له‌گه‌ڵ عالیه‌خانی کچی مامۆستای موده‌رپیس، پو‌فار ژماره‌ / 14، ل 38.

5 دیمانیه‌ک له‌گه‌ڵ مامۆستا محمد علی قه‌رده‌اغی، له‌ 2005/7/25، له‌ مزگه‌وتی گه‌وره‌ی سلێمانی .

6 علم‌اونا فی خد‌مة العلم والدين: 328 .

7 بنواپه‌ر پو‌ژگاری ژیا‌نم: 84-92 .

8 بنواپه‌ر پو‌ژگاری ژیا‌نم: 63 .

9 بنواپه‌ر بنه‌ماله‌ی زانیاران: 416 .

کارदानه‌وه‌ی زانایان له‌سه‌ری

زانایان کارदानه‌وه‌یان له‌سه‌ری یه‌کدی بووه له ئارامگرتن و سووربوون نووسین و دارشتن و سه‌خاوه‌ت و.. وی‌کچوون له نیوانیاندا بووه، تایبه‌ت گه‌ر له زه‌مه‌نیکدا ژیا‌بن و تایبه‌تی تریش گه‌ر قوتابی و مامۆستا بووبن.. ته‌نا‌ه‌ت له شیوازی بیرکردنه‌وه‌و بگه‌ر له هیواکانی خویندنی‌شدا.

مامۆستای موده‌رپریس . په‌حمه‌تی خۆی لی‌بی . موته‌سه‌ر بووه له ژیا‌نی خۆیدا به زۆریک له گه‌ره پیا‌وو نا‌وداران و زۆریش کارदानه‌وه‌یان له‌سه‌ر دروست بوونی که‌سایه‌تی زانستی نه‌بووه له ته‌قاندنه‌وه‌ی گه‌ر تینه‌ شاراه‌کانی و بیرفراوانکردنی و چاندنی هیوا و ئا‌واتی به‌رزو گه‌ره له نووسین و وانه‌ و تنه‌وه‌و به‌رده‌وامی نه‌ودا ده‌ستی دیارو به‌رچا‌ویان هه‌یه.

وه‌لی پێش نه‌وه‌ی بچمه‌ سه‌ر باسی ئەم که‌سایه‌تی‌یا‌نه‌ پیم‌خۆشه‌ ماندو‌بوونی دایک و با‌وکی بنرخینم له سه‌ره‌تای گه‌شه‌ی موده‌رپریسدا که‌ چۆن با‌بی سو‌فی موحه‌مه‌د ده‌ستی ده‌گرێ و ده‌یخاته سه‌ر پێ‌ه‌وه‌ی خویندن و دایک‌یشی . که‌ زۆر هیوا‌ی گه‌ره‌یی به‌ کوره‌ تا‌قانه‌که‌ی هه‌یه‌و به (حاجی مه‌لا عه‌بدوکه‌ریم) نه‌بی قه‌تا و قه‌ت با‌نگی نه‌کردوه‌ (1) . هانی به‌رده‌وامی خویندنی ده‌دا دوا‌ی کۆچی دوا‌یی می‌رده‌که‌ی، که‌ ئەمه‌ و له موده‌رپریس ده‌کات به‌بی پچ‌ران له‌سه‌ر خویندنه‌که‌ی به‌رده‌وام بی‌ت.

مامۆستای موده‌رپریس کارदानه‌وه‌ی دوو گه‌ره که‌سایه‌تی له‌سه‌ر بووه، نه‌وانیش (شیخ عمری) ناسرا‌و به (ابن القرداغی) و (شیخ عه‌لاه‌ددینی نه‌قشبه‌ندی) (2) یه‌و موده‌رپریس زۆر به‌ روونی ئەمه‌ی پێ‌وه‌ دیاره‌ : یه‌که‌میان : که‌سایه‌تی‌یه‌کی زانستی‌یه‌و زۆر سیفا‌تی به‌رزی له مامۆستای موده‌رپریسدا چاندو‌وه‌و هه‌ر له‌ویشه‌وه‌ فیری نووسین و شیوازی تا‌قیق بووه‌و به‌ روونی موده‌رپریس ئەمه‌ی وتوه‌: "هیچ که‌سایه‌تی‌یه‌ک له زانست و وانه‌بی‌ژیدا سه‌رسامی نه‌کردوم، ته‌نها مامۆستام شیخ عمری قه‌رده‌اغی نه‌بی" (3). هه‌روه‌ها هه‌ریه‌ک له شیخ موحه‌مه‌د عه‌ل قه‌رده‌اغی (4) و دک‌تۆر سه‌لاه‌ددین سه‌نگا‌وی (5)، ئەم راستی‌یه‌یان بۆ دو‌وباره‌ کردمه‌وه‌ که‌ مامۆستای موده‌رپریس هه‌میشه‌ با‌سی (ابن القرداغی) ده‌کردو سه‌رسامی خۆی ده‌رده‌پری.

(ابن القرداغی) توانی کیانی‌ک بۆ موده‌رپریس پیک بی‌نی و که‌سایه‌تی زانستی به‌هێن کات له پێش چا‌وی خه‌لکید، تایبه‌ت کاتی‌ک ته‌شرف ده‌باته‌ بیاره‌ له به‌هاری (1347ک) دا‌و له پێشچا‌وی شیخی عه‌لاه‌ددین و خه‌لکی بیاره‌و ته‌نا‌ه‌ت نه‌وانه‌ی دژایه‌تی موده‌رپریسی‌یا‌ن ده‌کرد فه‌رمو‌ی: "ئەم زاته‌ له من مه‌لا تر نه‌بی‌ت . ئەگه‌ر شیخ لوتف بفه‌رمو‌ی له گه‌لیا نه‌وه‌ی ئێمه‌ زانیومانه‌ له خویندنا وه‌ری گرتوه‌ به‌هۆی ته‌دریسه‌وه‌ نه‌توانی زیاده‌شی بخاته سه‌ر" (6).

به‌رده‌وام نامه‌ گۆزینه‌وه‌ له نیوانیاندا گوزه‌راوه‌و زیاتری له بیست نامه‌ له (پۆزگاری ژیا‌نم) دا هاتوه‌ له (ابن القراغی) یه‌وه‌ بۆ مامۆستای موده‌رپریس، که‌ له پێ‌یا‌نه‌وه‌ ئامۆزگاری‌یه‌کانی خۆی ئا‌راسته‌ی موده‌رپریس کردوه‌ . دیارترینی ئەم نامه‌نه‌و ئەو نامه‌یه‌ که‌ سه‌برو به‌رده‌وامی له‌سه‌ر وانه‌بی‌ژی ده‌داته مامۆستای موده‌رپریس له پۆزگاری ساردبوونه‌وه‌و نا‌په‌حه‌تی موده‌رپریس به‌ هۆی کۆچی دوا‌یی خیزانی یه‌که‌مییه‌وه‌ که‌ تێیدا هاتوه‌ (انشاء الله) خه‌ریک

1 بنوا‌ره‌ با‌وه‌شینی دل بۆ چه‌ن به‌سته‌ی گو‌ل/ 9. ده‌ست‌نووسی‌که‌ی له ژیا‌نی موده‌رپریس تا واردبوونه‌ بیاره‌ .
 2 شیخ علاء الدین کوری شیخ عمر ضیاء الدین کوری شیخ عوسمانی سراج‌ه‌ددینی نه‌قشبه‌ندی له سالی (1280ک - 1863ن) له دایک بووه‌و له سالی (1373 - 1953) وه‌فاتی کردوه‌ . بنوا‌ره‌ علما‌ونا: (404 - 406) و بنه‌ماله‌ی زانیا‌ران (416 - 418).
 3 بنوا‌ره‌ مجلة‌ الفتوی ژماره‌ (61)
 4 دیمان‌یه‌ک له گه‌لیدا له 2005/7/25، له مرگه‌وتی گه‌ره‌ی سلیمان‌ی.
 5 دیمان‌یه‌ک له گه‌لیدا له 2005/9/18 له مالی خۆیا‌ن گه‌ره‌کی ناشتی / سلیمان‌ی.
 6 پۆزگاری ژیا‌نم، (114).

بوونت به وانه بیژیهوه له جاران زیاتر ده‌بی و غه‌می منداله‌کان له‌مه‌نات ناخات و (ومن یتوکل علی الله فهو حسبه) دوه‌میان: (شیخ علاء الدین) که‌سایه‌تییه‌کی پۆحیییه و ده‌ستی موده‌رپرسی گرتووه و خستویه‌تییه سه‌ر پیره‌وی ته‌سه‌وف و مامۆستای موده‌رپرسی به پیشه‌وا و مرشدی پۆحی خۆی قه‌بوئی کردووه و دوای ئه‌ویش ته‌مه‌سوکی به که‌سی تروه نه‌کردوه.

شیخی علائه‌ددین هانی مامۆستای موده‌رپرسی داوه له‌سه‌ر خویندن کاتئ قوتابی بووه له خانقای (دورود) و وهک باوک چاودی‌ری کردووه له پووی ماددی و مه‌عنه‌وی یارمه‌تی داوه تایبه‌ت پۆژگاری گرانی گه‌وره⁽²⁾.

سیفه‌تی سه‌خاوه‌ت و یارمه‌تیدانی هه‌ژاران هه‌ر له‌و ساته‌وه له موده‌رپرسدا چه‌که‌ره‌ی کردووه و دیارده‌که‌ی به ئاشکرا ده‌بینی، کاتئ مامۆستای موده‌رپرس له به‌غداد دانه‌نیشی و یارمه‌تی لیقه‌وماوانی کورد ده‌دات که پریان ده‌که‌ویته به‌غداد بۆ پاروه نانیکی بژیوی یان له‌به‌ر شیفایه‌ک بۆ نه‌خۆشییه‌کانیان، به راستی حوچه‌که‌ی گه‌یلانی خانهی بینه‌وایان و لیقه‌وماوانی کورد بو، هه‌زاران کورد شاهیدی ئه‌م راستیه‌ ده‌دن و من بۆ خۆم چه‌نده‌ها جار یارمه‌تی موده‌رپرسم بینوه بۆ لیقه‌وماوانی کورد و داماوای بی جئ و پیم دیوه له کنجوری حوچه‌که‌ی مامۆستای موده‌رپرسدا چه‌واوه ته‌وه و ئۆقره‌ی گرتووه.

له‌دوای ئه‌وه‌ی موده‌رپرس ئیجازه‌ی مه‌لایه‌تی وه‌رده‌گرئ و له (نیرگزه‌جاړ) ده‌بیته مه‌لا، هه‌ر شیخی علائه‌ددین ده‌ستی ده‌گرئ و له بیاره دایده‌مه‌زینئ و له په‌نای شیخدا بیست و پینج سال وانه ده‌لیته‌وه و چه‌ندین مامۆستای به‌رز له‌سه‌ر ده‌ستی ئیجازه وه‌رده‌گرن.

له‌مه‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وی مامۆستای موده‌رپرس زۆر موته‌ئسه‌یر بووه به دوو که‌سایه‌تی یه‌کیکیان که‌سایه‌تییه‌کی به‌هیژی زانستی و ئه‌ویتریان که‌سایه‌تییه‌کی پۆحی به‌رزو پاک هه‌ر ئه‌م کاردانه‌ویه مامۆستای موده‌رپرس ده‌کاته زانایه‌کی سوڤ، ده‌کاته موچه‌هیدئکی دیندارو نووسراوه‌کانی شاهیدی ئه‌م راستیه‌ن.

وه‌سف و ئه‌نای زانایان له‌سه‌ری

له گه‌ل سازدانی چه‌ند دیمانه‌و چاوپیکه‌تنیکدا له‌گه‌ل هه‌ندی زاناو ناودارو که‌سایه‌تیدا، هه‌ریه‌ک به چه‌شنئ وه‌سفی مامۆستای موده‌رپرسی ده‌کردو له ته‌نای ئه‌ودا به جوړئ ده‌پشکوا ئه‌مه‌ش مشتیکه له خه‌رواریک.

1. شیخ ته‌ییبی به‌حرکی:

مامۆستا عه‌بدوکه‌ریمی موده‌رپرس -رحمه الله- زانایه‌کی به ته‌قوا بو، قه‌ت پرای نه‌ده‌کردو خۆی له ده‌سه‌لاتداران نزیک نه‌ده‌کرده‌وه، زۆر به ئیخلاص بوو بۆ مه‌دارسی دینی، ئه‌وه‌ی سه‌رسامی کردبووم ئه‌و نه‌ده‌به کوردانه که‌وه‌ری گرتبوو دانیشتنی چه‌ند ساله‌ی له به‌غداد پیی نه‌گۆری بوو⁽³⁾.

2. مامۆستا عه‌بدولقادری کوری حاجی ره‌سولی به‌حرکی:

مامۆستام موده‌رپرس -رحمه الله- هه‌رکات یادی ده‌که‌م وا ده‌زانم به‌رامبه‌ر زانای پایه‌به‌رز ئیمامی (سیوطی) وه‌ستاوم، هه‌میشه وتومه: به راستی ئه‌و (سیوطی) زه‌مه‌نی ئیمه‌یه، به مه‌نده کۆتایی دینم له حه‌قیدا، خواره‌حمان پی بکات به هۆی به‌ره‌که‌ت و شوینه‌واری پاکیه‌تی ئه‌وه‌وه⁽⁴⁾.

3. دکتۆر موحه‌مه‌د ئه‌حمه‌د گه‌زنی:

مامۆستای موده‌رپرس به نموونه‌ی نووسه‌رو تاقیقیان له نیوان زانایانی کورددا له عیراق دیته ژمارو بگره له نیو

1 بنواره پۆژگاری ژانم: (110) نامه‌که به فارسییه.

2 بنواره علماؤنا في خدمة العلم والدين: 325.

3 دیمانه‌یه‌ک له گه‌لیدا له 2005/6/24، له مالی مامۆستا تاهیر بحرکی برای له به‌حرکه/ هه‌ولێر.

4 دیمانه‌یه‌ک له گه‌لیدا له 2005/7/28، له حی المهندسين له هه‌ولێر.

زانایانی گشت عێراق، هه‌روه‌ها به ده‌ریایه‌که له زانست قه‌له‌م په‌و ده‌کرێ له سه‌رجه‌م زانسته‌ عه‌قلی و نه‌قلییه‌کاندا، به سه‌رچاوه‌ی ته‌قواو په‌وشی به‌رزی په‌سه‌ند حساب ده‌کرێ.

به‌راستی زۆر خۆ به‌که‌م زانه، زۆر به‌ سۆزه، له‌گه‌ڵ قوتاییه‌کانیدا به‌ به‌زه‌ییه، له‌گه‌ڵ گه‌له‌که‌یدا و له‌گه‌ڵ هه‌موو خه‌لکی، په‌روای زۆر به‌تینه، پشت به‌خوا به‌سته‌یه‌کی به‌هێزه، زانست و ژبانی خۆی ته‌رخان کردووه بۆ خزمه‌تی دینی پاک و بلا‌کردنه‌وه‌ی به‌ هه‌رسێ زمانی عه‌ره‌بی و کوردی و فارسی⁽¹⁾.

4- دکتۆر عوسمان موحه‌مه‌د غه‌ریبی هاشمی کوردی - یه‌کیکه له‌ مجازه‌کانی :-

ئێسته ئه‌وه‌م دینێته‌وه‌ یاد که دکتۆر عه‌بدولحه‌مید حه‌مه‌د شه‌هاب العییدی . چاودێر له‌سه‌ر دکتۆراکه‌م، له‌به‌رده‌م سه‌رجه‌م مامۆستایاندا له‌ کاتی گفتوگۆی سه‌ر نامه‌ی دکتۆراکه‌ فه‌رمووی:

"زانای عه‌لامه، موحه‌ددیشی گه‌وره، شیخ عه‌بدولفه‌تاح أبو غده سه‌ردانی مامۆستای موده‌رپرسی کرد له‌ به‌غدا و هاته‌ دهره‌وه به‌ سه‌رسامییه‌وه‌ وتی: قه‌ت به‌ په‌روادا نه‌ ده‌هات له‌ به‌غدادا که‌سانی وه‌ک شافعی هه‌بن له‌ زه‌مانی خۆیدا، بگه‌ له‌ویش زانتر!"⁽²⁾.

5. شیخ موحه‌مه‌دی به‌رنجی - یه‌کیکه له‌ مجازه‌کانی :-

وه‌ک وه‌فاو خۆشه‌ویستییه‌ک، وه‌ک راستیی و هاوه‌لایه‌تییه‌ک ده‌مه‌وی زانیارییه‌کانم له‌سه‌ر عه‌لامه‌ی کوردستانی، هه‌لکه‌وتووی په‌ببانی جه‌نابی مامۆستا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رپرسی کوردی بزووسم:

به‌راستی به‌رزی که‌سایه‌تییه‌کی زانستی و دانه‌ریکی گه‌وره بوو جیگه‌ی سه‌رسامی زانایان بوو، زانا و خواناس و تیگه‌یشتوو وانه‌بیژو شه‌رع زان و موفتی و سه‌رۆکی رابیته‌ی زانایانی عێراق بوو، مامۆستا - په‌حمه‌تی خوی لیبی - زۆر به‌ سۆزو میه‌ره‌بان بوو به‌رامبه‌ر ئوممه‌ی کوردی به‌تاییه‌تی و ئوممه‌تی ئیسلامی به‌ گشتی. تایبه‌تی تریش به‌رامبه‌ر زانایان و پیاوچاگان هه‌روه‌ها وانه‌بیژکی به‌ توانا بوو له‌ هه‌ورامان و شه‌ره‌زورو سلیمانی و که‌رکوک و به‌غدادا، له‌ قوتابخانه‌که‌ی ئه‌ودا سه‌دان زانا و پسپۆر له‌ علمی عه‌قلی و نه‌قلیدا ده‌رچوون و له‌ زۆرینه‌ی زانسته‌کاندا په‌رتووک و نامیلکه‌ی درێژ کورتی نووسیوه‌و ژماره‌یان له‌ شه‌ست تیده‌په‌رێ و زۆرینه‌یان به‌چاپ گه‌یشتوون، من به‌ زۆریکیان سه‌رسام، به‌ تایبه‌ت کتیبی (الوسيلة فی شرح الفضيلة) و (شرح العقيدة المرضية) و کتیبی (شه‌ریعه‌تی ئیسلام) له‌ مه‌زه‌بی ئیمامی شافعیدا په‌حمه‌تی خوی لی بیته‌⁽³⁾.

6. مامۆستا عه‌لی باپیر:

- که‌ چه‌ندین جار یه‌کتريان بینووه‌و دان به‌وه‌دا ده‌نی که‌ چه‌ندین جار وه‌صیه‌ت و ئامۆژگاری مامۆستای موده‌رپرسی پیگه‌یشتوو، که‌ به‌ پیووستی زانیوه‌ بۆ کاری ئیسلامی :-

مامۆستا . په‌حمه‌تی خوی لی بی . خۆی یه‌کلا کردبووه‌وه‌ بۆ علمی شه‌رعی به‌وانه‌ بیژی و فه‌توادان و نووسین، خواپه‌رست و زاھیدو دنیا به‌ که‌م گرو ئاخ‌رت ویست بوو، له‌گه‌ڵ گه‌وره‌یی ته‌مه‌نیدا و زۆر مه‌شغله‌تیدا به‌ غه‌م بوو بۆ کاروباری موسلمانان - به‌ نه‌نداره‌ی ئاگاداری لیبی - .

که‌لی خزمه‌تی گه‌وره‌ی به‌ موسلمانان گه‌یاند به‌ کورد و عه‌ره‌ب و تورکمان له‌ عێراقدا و له‌ پێی نوسراو و فه‌تواو ئامۆژگارییه‌کانییه‌وه‌ .

شایه‌نی وه‌بیریه‌نانه‌وه‌یه‌ که‌ خزمه‌ته‌کانی مامۆستا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رپرسی ته‌نها له‌ بازنه‌ی زانسته‌ شه‌ریعه‌یه‌کاندا

1 بنواره‌ پیته‌که‌ی (المواهب الحمیده): 6.

2 په‌یوه‌ندییه‌کی ته‌له‌فۆنی شه‌وی 2006/4/10 له‌ کۆیه‌وه‌.

3 دیمانه‌یه‌که‌ له‌ گه‌لیدا له‌ 12/ربیع الأول/ 1427هـ له‌ مالی خزیان ، سلیمانی.

نه‌بووه‌که شیوازیکی کلاسیکی که شکۆلی له خۆ گرتوه، به‌لکو ئه‌ده‌بی کوردیشی گرتوه‌ته‌وه که راقه‌ی چه‌ندین دیوانی شیعری کردوه و زۆریک گری کۆیره‌ی شیعری شاعیرانی کوردی وه‌ک (نالی) و (مه‌حوی) و... په‌حمه‌تی خویان لیبت، کردۆته‌وه.

وه‌لی. هه‌ر راستی حه‌قه‌ بگوتری. ئه‌م مامۆستا پایه‌ به‌رزه‌ ئه‌م فه‌قیه‌ گه‌وره، ئه‌م ئه‌دیبه‌ به‌رپزه، وه‌ک پیویست حه‌قی خۆی نه‌درایه‌ له‌لایه‌ن گه‌له‌که‌یه‌وه، تایبه‌ت له‌سه‌ر ئاستی فه‌رمی و سیاسیی نه‌به‌زیندوویی و نه‌ به‌ مردوویی. به‌داخه‌وه. که هیچ گومانی تیدا نییه‌ بۆچوونی عه‌لمانییه‌ت. که مه‌شخه‌لی قیاده‌ی سیاسیی په‌سمی کورده. ده‌ستیان هه‌بوو چۆن ده‌ست بوئیک له‌م هه‌لۆیسته‌ نه‌یاره‌ سووک و بی‌رێزه‌دا(1).

7. مامۆستا نوری فارس

به‌م چه‌ند شیعره‌ عه‌ره‌بییه‌ به‌شداری کردو فه‌رمووی:

عـلـمـاء امة الهدى ارواحنا
 لهم الفدى سور لدينك خافر
 ألفت مواكبهم بكوبة من ال
 كـرد الهداة بهم تقر نواظر
 من بينهم زين الشيوخ شيخنا
 عبدالكريم لدين أحمد ناشر
 بوركت يا ابن الكردي سوف تفاخر
 امم بكم وبعلمكم ستناظر
 لخوالت الكتب العظام نسوان
 و مؤلفاتكم لتلك بسوان
 سارت خزائن الكنوز فانها
 لخير مجمع العلوم مصادر
 تفنى الجبال والكتاب سيخلد
 ففي الجنان للهداة مسنابر
 بالنور مكتوب على جبينه
 سيماه في هذا الشعار ظاهر
 نور الوقار على الجبين اذاسما
 يعني هنا روح الديانة حاضر(2).

1 دیمانه‌یه‌ک له‌گه‌لیدا له 17/جماد الأول/1427هـ له مه‌کته‌بی سیاسیی کۆمه‌لی ئیسلامیی له سلیمانی.

2 دیمانه‌یه‌ک له‌گه‌لیدا له 12/ربیع الأول/1427هـ له مامۆستایان - سلیمانی.

ئهو پله‌و وه‌زیفانه‌ی بینه‌یویه‌تی

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی مامۆستای موده‌رپیس به‌گۆزه‌ریکی ئانارامیی سیاسیدا تیپه‌ریوه‌و له‌گه‌ل ئه‌و باره‌ ئابوورییه‌ داته‌پیوه‌ی و‌لاته‌که‌یدان، توانیویه‌تی هه‌ندی پله‌ وه‌رگرۆ و له‌ چه‌ند وه‌زیفه‌یه‌که‌دا به‌شدار بی‌ت له‌م باسه‌داو به‌پیی تاریخه‌کانیان پزیزان ده‌که‌م.

1. بووه‌ته‌ مامۆستا له‌ قوتابخانه‌و حوچه‌ی (نیرگزه‌جار) ئه‌مه‌ش له‌ سالی (1347/ 1924) هه‌تا کۆتایی سالی (1346 / 1927)ن⁽¹⁾.

2. بووه‌ته‌ مامۆستا وانه‌بیژ له‌ (خانه‌قای بیاره) له‌ سه‌ره‌تای سالی (1347/ 1928) تا سالی (1371) ک / 1951)ن⁽²⁾.

3. به‌ فه‌رمی بووه‌ته‌ وانه‌بیژ له‌ مرگه‌وتی (حاجی حان) له‌ سلیمانی ئه‌مه‌ش له‌ سالی (1371 ک . 1951) تا سالی (1374 / 1954)ن⁽³⁾.

4. چووه‌ته‌ که‌رکوک و له‌ (ته‌کیه‌ی حاجی شیخ جه‌میلی تاله‌بانی)⁽⁴⁾. ماوه‌ته‌وه‌ وانه‌ بیژیه‌وه‌ له‌م ته‌کیه‌دا له‌ سالی (1374 / 1954) تا سالی (1380/ 1960)ن⁽⁵⁾.

5. بووه‌ته‌ پیشنوێژو وتارخوین له‌ مرگه‌وتی (أحمدی) له‌ نزیک وه‌زاره‌تی دیفاعی ئه‌وسا له‌ به‌غداد، ئه‌مه‌ش له‌ سالی (1960)ن دوا‌ی ده‌رچوون له‌ تاقیکردنه‌وه‌ی وتارخوینی و پیشنوێژیدا⁽⁶⁾.

6. دامه‌زراوه‌ به‌ وانه‌بیژ له‌ قوتابخانه‌ی (عاتکه‌ خاتوون) له‌ مرگه‌وتی شیخ عه‌بدولقادی گه‌یلانییدا، له‌ جه‌مادی یه‌که‌می (1380 ک / 1960)ن⁽⁷⁾.

7. له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی سالی (1393/ 1973)ن خانه‌نشین کراوه‌ له‌لایه‌ن بنه‌ماله‌ی شیخی گه‌یلانییه‌وه‌، شه‌ره‌فی مانه‌وه‌ی له‌ مرگه‌وتی گه‌یلانی پیبه‌خه‌شراوه‌ بۆ فه‌توادیان بۆ موسلمانان و پیشنوێژی کردنی عه‌سرو نیوه‌رۆو دواتر بووه‌ته‌ موفتی هه‌موو عێراق⁽⁸⁾.

8. سه‌رۆکی رابیته‌ی زانایانی موسلمان له‌ عێراق بووه‌ له‌ سالی (1974 - 2003)ن⁽⁹⁾.

9. له‌ ئه‌ندامه‌ کاراو دیاره‌کانی کۆچی زانیاری عێراق بووه‌، له‌ سالی 1978 ز تا کۆچی دوا‌یی، وه‌لی کارایه‌تی مامۆستا له‌ کۆردا له‌ یازده‌ سال تیپه‌ر ناکات و دواتر ئه‌ندامی شه‌ره‌فی کۆر بووه‌⁽¹⁰⁾.

1 بنواپه‌ پۆزگاری ژبانم: (93)و (106)، ئه‌وه‌ی له‌ (علمائنا في خدمة العلم والدين) (327) نوسراوه‌ که‌ گوايه‌ ماوه‌ته‌وه‌ تا سالی (1348 ک) هه‌له‌یه‌و راسته‌کی ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ سه‌ره‌وه‌ نوسراوه‌.

2 بنواپه‌ (علمائنا: 328).

3 بنواپه‌ هه‌مان سه‌رچاوه‌.

4 شیخ جه‌میلی کوری شیخ موحه‌مه‌د ئه‌فه‌ندی کوری شیخ عه‌بدوڕپه‌حمانی تاله‌بانی، له‌ سالی 1892 ز له‌ دایکبووه‌و پیاویکی دیندارو خادمی ئه‌هلی عیلام بووه‌، له‌ سالی 1961 ز کۆچی دوا‌یی کردووه‌ هه‌ر له‌ (ته‌کیه‌) نێژراوه‌، بنواپه‌ بنه‌ماله‌ی زانیاران: (593 - 594).

5 بنواپه‌ (علمائنا): 328 - 329.

6 بنواپه‌ (علمائنا): 329، پۆزگاری ژبانم: 240.

7 بنواپه‌ پۆزگاری ژبانم: 240.

8 بنواپه‌ (علمائنا): 329.

9 بنواپه‌ (خولاسه‌ی ته‌فسیری نامی): 634/3.

10 بنواپه‌ خولاسه‌ی ته‌فسیری نامی: 634/3. بۆ هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌ دوی راستی ئه‌گه‌رین: 41

مامۆستا و قوتابیان

1- مامۆستاکانی:

مامۆستای موده‌رپیس لای مامۆستاگه‌لی خۆیندویه‌تی، له به‌حری پر زانستیاندا لیوانیکی هه‌لگۆزیوه‌و له سنگی خۆیدا کۆی کردووه‌ته‌وه‌و پاش بوونه‌ ده‌ریا له لیوی شیرین و قه‌له‌می په‌نگینییه‌وه زه‌نگۆل زه‌نگۆل لیی پزّاوه‌و قوتابی گه‌لیکی تینو لیی تیرو بوون.

ئه‌مه‌ش ناوینشانی هه‌ندیک له مامۆستاکانیه‌تی:

1. مه‌لا عه‌بدولواحیدی کوپی مه‌لا عه‌بدوللای هه‌جیجی:

له‌ سه‌له‌کانی 1303 ک دا له‌دایکبووه، لای جه‌نابی باوکی له‌دی (بالک) خۆیندویه‌تی و گه‌راوه‌ به‌دوای زانستدا، هۆگری مامۆستا عه‌بدولقادی موده‌رپیس بیاره‌ بووه‌و ئیجازه‌ی له‌ خزمه‌تیا وه‌رگرتووه‌و یه‌که‌مین که‌سیکه‌ که‌ زمانی مدیسی به‌پیته‌کان ناساندووه، یه‌کیکه‌ له‌ دۆسته‌کانی صۆفی موحه‌مه‌دی باوکی موده‌رپیس و له‌ ده‌وروبه‌ری سالی 1352 ک له‌ ساوجی نزیک مه‌ریوان وه‌فاتیکردووه⁽¹⁾.

2. مه‌لا مه‌حمودی جوانپۆیی:

له‌ سه‌له‌کانی ده‌وروبه‌ری 1300 ک له‌دایکبووه، مامۆستای (بالک) بووه‌و پاشان چووه‌ته‌ ده‌رتفی و له‌ سالی 1363 ک وه‌فاتی کردووه⁽²⁾.

3. مه‌لا ئه‌حمه‌دی ره‌ش:

زانای پایه‌به‌ری ناسراو به‌ (مه‌لای رش) خه‌لکی گوندی (پاش به‌رد) پینچوینه، له‌ ده‌وروبه‌ری 1313 ک له‌دایکبووه‌و ئیجازه‌ی له‌خزمه‌تی مه‌لا عه‌بدولقادی موده‌رپیس وه‌رگرتووه‌و دواتریش له‌ مه‌لا ئه‌بوبه‌کری ئه‌فه‌ندی پروانامه‌ی وه‌رگرتووه، ئه‌و زانایه‌کی وانه‌بیژی زۆر سه‌رکه‌وتوو بووه، له‌ سالی 1373 ک وه‌فاتی کردووه⁽³⁾.

4. شیخ عومه‌ری ناسراو به‌ ئیبن ولقه‌رده‌اغی:

عه‌لامه‌ی تیگه‌یشتوو، پیاوچاکی پیگه‌یشتوو، شیخ عومه‌ری کوپی شیخ عه‌بدولله‌تیی گه‌وره‌ی کوپی شیخ مه‌عروفی ده‌ره‌قوله، له‌ سالی 1303 ک له‌ شاری سلیمانی له‌دایکبووه، ئیجازه‌ی مه‌لایه‌تی لای شیخ نه‌جیبی قه‌رده‌اغی وه‌رگرتووه، زانایه‌کی ورده‌کار بووه‌و حاشیه‌و په‌راویزی له‌سه‌ر زۆریک له‌ په‌رتوکه‌ زانستییه‌کان هه‌یه، له‌ سالی 1355 ک . 1936 ز وه‌فاتیکردووه‌و له‌گرده‌ی سه‌یوان نیژراوه⁽⁴⁾.

5. شیخ سلیمانی کوپی فه‌قی عوسمان.

6. مه‌لا شه‌ریفی کانی سانانی.

7- مه‌لا عه‌زیزی بالیکه‌ده‌ری.

8. مه‌لا عه‌بدولله‌تیی بانه‌یی.

9. مه‌لا فه‌یزوللای تالش.

10. مه‌لا عارفی کوپی مه‌لا عه‌بدولله‌تیی هه‌جیجی.

11. شیخ بابه‌ ره‌سولی به‌رنجی.

¹ بنه‌ماله‌ی زانیاران / 507 - 509.

² علماونا : 563.

³ هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو: 86 - 87.

⁴ پۆژگاری ژیانم: 84 - 92.

12. سەید موحەممەدی کۆری سەید ئەمینی گیزەملی.

13. مەلا موحەممەد سەعید عەبابەیلەیی.

14. حاجی مەلا عەزیزی دەرەتفییی.

ب- قوتابییەکانی:

لەرستیدا قوتابییەکانی مامۆستای مودەرپرەس هیژدە زۆر بەرلۆن، کە لە مەقدەرەتی مەدا ناییە ناویان تۆمار بکەم و ئەویشی کە دەینووسم مشتیکە لە خەرواریک، وەلی هەولەدەم چەندی پیم کرا سالی ئیجازە پی بەخشینیان بنووسم و تۆمار بکەم:

1. مەلا موحەممەد زاھدی کۆری حاجی صالحی پاوھیی، 1351-1933ز ئیجازە پی خەراوە و یەکەمین ئیجازە پی مامۆستای مودەرپرەسی لە بیارە بەدەست هیژاوە.
2. مەلا ئەسەدوللای تالش، هەمان سال.
3. سەید حسامەدینی موکریان 1355-1936ز.
- 4- سەید بەھادینی خورخۆرەیی 1356-1937ز.
- 5- مەلا خچری ئالوئی ئالانی، هەمان سال.
- 6- شیخ ئەحمەدی سەردەشتی، هەمان سال.
- 7- شیخ عومەری عزی دیرەزوری کۆری شیخ ئەحمەدی سوری 1357-1938ز.
- 8- مەلا عەلی جوانپۆیی، هەمان سال.
- 9- مەلا محمودی وەیسەیی، هەمان سال.
10. مەلا سەعیدی بالکی 1358-1939ز.
- 11- مەلا محسنی ئەلمانەیی، هەمان سال.
12. شیخ موحەممەدی کۆری شیخ ماری نەرگسەجاری، 1359-1940ز.
13. مەلا محمەد ئەمینی موکریان، هەمان سال.
- 14- مەلا قادری کۆری حاجی ئەحمەدی ھارونی، 1360-1941ز.
15. مەلا مەجیدی کانی ساردی وارماوایی، هەمان سال.
16. مەلا ئەحمەدی کۆری سۆفی مەحمودی کوێرکی، هەمان سال.
17. مەلا مەحمودی کانی بەردینەیی، 1361-1942ز.
- 18- مەلا علی کوێرکی، هەمان سال.
19. مەلا صالحی کۆری سۆفی عەبدولقادی ژالەناوی، 1362-1943ز.
20. مەلا فەتاحی شاتری، هەمان سال.
21. مەلا صدیقی کۆری خەلیفە مەلا پەحیمی ھۆشاری، 1363-1944ز.
- 22- مەلا سعیدی گلەچانی 1364-1945ز.
- 23- مەلا مجیدی وەلەدبەگی، هەمان سال.
- 24- مەلا محمەدی کۆری مەلا أحمدی ھۆشیاری 1368-1949ز.
25. مەلا موحەممەد ئەمینی بانەیی، هەمان سال.
26. مەلا عەبدولقادی خۆشناوی، هەمان سال.
27. شیخ نەجمەدینی کۆری شیخ عەبدولقادی حەوتاشی، 1371-1952.

28- مه‌لا محمدی کوری عه‌باسی بانه‌یی، هه‌مان سال.

ئهو ناوانه‌ی سه‌ره‌وه له بیاره ئیجازه‌یان وه‌رگرتوه، له سلیمانیشتا مامۆستای موده‌رپریس ئیجازه‌ی هه‌ر یه‌ک له‌م

مامۆستایانه‌ی داوه:

29. مه‌لا موحه‌مه‌د ئه‌مین گه‌وره‌ دییی، 1375 ک-1956ز.

30. مه‌لا خدری مه‌نگۆری، هه‌مان سال.

له‌که‌رکوک ئیجازه‌ی ئه‌م مامۆستایانه‌ی داوه:

31. مه‌لا ره‌شیدی کوری حاجی کاکه‌مه‌دی قولی جانی، 1376 ک-1957ز.

32. مه‌لا عومه‌ر ره‌شیدی نۆ ده‌ریاوی، 1377 ک-1958ز.

33. مه‌لا حسینی کۆیی، هه‌مان سال.

له‌به‌غدادیش زۆر مامۆستا له‌ خزمه‌تیدا سوڤمه‌ند بوون و ئیجازه‌یان وه‌رگرتوه ئه‌مه‌ش هه‌ندیکیان:

34. مه‌لا عه‌بدولقادی کوری شیخ ره‌سوئی به‌حرکی (35).

35. دکتۆر عوسمان موحه‌مه‌د ئه‌له‌اشمی.

36. شیخ موحه‌مه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی، له‌ سالی 1968 ئیجازه‌ی وه‌رگرتوه،

37. دکتۆر موحه‌مه‌د مه‌لا ئه‌حمه‌دی گه‌زنه‌یی، وه‌زیری ئه‌وقاف، سلیمانی له‌ سالی 1969ز ئیجازه‌ی وه‌رگرتوه.

38. مامۆستا یاسین ده‌رویش.

39. مه‌لا موسته‌فای کۆزه‌پانکی.

40- دکتۆر صلاح الدین ی سه‌نگاوی، 1965ز.

له‌گه‌ل داوای لیبۆردنماندا بۆ سه‌رجه‌م قوتابیانی تری مامۆستای موده‌رپریس که‌ ده‌گونجی هه‌ندیکیان مامۆستاشم

بووبن، وه‌ی له‌م کاتهدا له‌یادم نین و داوامه‌ له‌ سه‌رجه‌م ئیجازه‌پێدراو و قوتابیانی مامۆستا ناگادارم بکه‌نه‌وه، زۆر

سوپاسیان ده‌کم و بابه‌ته‌که‌ ده‌وله‌مه‌ندتر ده‌کهن.

دانراوه‌کانی مامۆستای موده‌رپریس

یه‌که‌م: به‌زمانی کوردی:

1. سه‌رچاوه‌ی ئاین: ئه‌م په‌رتووه‌که‌، له‌ 1982ز به‌ چاپ گه‌یشته‌ و له‌ شه‌ش نامیلکه‌ پیکهاتووه‌ که‌ ئه‌مانه‌ن:

أ. ئیمان و ئیسلام: له‌ عه‌قیده‌دا نوسراوه‌ وه‌رگیراوه‌ له‌ کتییی (عه‌قیده‌ی هه‌ورامیانه‌)ی مه‌لا حامدی کاتبی سراجه‌دین، که‌ به‌شیوه‌ زاری هه‌ورامی نوسراوه‌، له‌ سالی 1352 ک-1933ز له‌ بیاره‌ دایناوه‌.

ب. ئه‌ساسی سه‌عه‌ده‌ت: شیعه‌ره‌ له‌باسی ئادابی ئیسلام و ئه‌رکانی ئیمان له‌ سالی 1354 ک-1935ز له‌سه‌ر شیوه‌ی پرسپاریو وه‌لام نووسیویه‌تی.

ج. ئاوی حه‌یات: ژیا‌ننامه‌ی ئه‌و پیغه‌مه‌به‌رانه‌یه‌، له‌قورئاندا ناویان هاتووه‌ و پاشان باسی عه‌شه‌ره‌ی موپه‌ششه‌ره‌ و چوار ئیمامه‌ی موچه‌هید ده‌کات، سالی 1358 ک-1939ز له‌بیاره‌ نووسیویه‌تی.

د. چل چرای ئیسلام: پاره‌ی چل فه‌رموده‌ی پیغه‌مه‌به‌ره‌ p سالی 1373 ک-1954ز له‌ سلیمانی نووسیویه‌تی.

ه. نورو نه‌جات: شیعه‌ریکی کوردییه‌ له‌ مه‌دحی پیغه‌مه‌به‌ره‌ p هاوه‌لانیدا، سالی 1375 ک-1956ز له‌ که‌رکوک نوسراوه‌.

و. ئیقبا‌لنامه: هۆنراوه‌یه‌، وه‌رگیراوی په‌رتووه‌کی (دولت نامه‌)ی مه‌لا خزری پودارییه‌، که‌ به‌شیوه‌زاری هه‌ورامی له‌ سالی 1353 ک-1934ز نوسراوه‌.

7. مه‌ولودنامه‌و میعه‌راج نامه، له‌ سالی 1378 ک-1959ز له‌ که‌رکوک نووسیویه‌تی و له‌ سالی 1982ز به‌چاپ گه‌یشته‌وه‌.

8. دوو پرشته: فه‌ره‌ه‌نگیکی عه‌ره‌بی کوردییه‌، سالی 1385 ک-1966ز نووسیویه‌تی و 1992ز به‌ چاپ گه‌یشته‌وه‌.

9. به‌هارو گۆلزار: حیکمه‌ت و دانایه‌تییه‌ مامۆستای موده‌رپریس هۆنیویه‌ته‌وه‌، له‌ سالی 1977ز به‌ چاپ گه‌یشته‌وه‌.

10. شه‌ریعه‌تی ئیسلام: وه‌رگێپراوی (منهاج الطالبین) ی نه‌وه‌وییه، چوار به‌رگه‌و دانراوی سالی 1378 ک- 1958 ز تا سالی 1381 ک- 1961 ز یه.
  11. وتاری ئاینی بو پوژانی هه‌ینی: به‌زمانی کوردی و پوخته‌یه‌کی عه‌ره‌بی له سالی 1380 ک- 1961 ز له‌بغداد نووسیویه‌تی و له 1970 ز به چاپ گه‌یشته‌وه.
  12. بارانی په‌حمه‌ت: هۆنراوه‌یه‌که به‌ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ری خوا p ده‌ست پیده‌کات و دواتر کورته ژیا‌نیکی چوار خه‌لیفه‌که‌و پاشان چه‌ند باب‌ه‌تیکی فیه‌قی کۆتایی دینێ به‌چه‌ند باسیک له باوه‌رودا، له سالی 1354 ک- 1935 ز نووسیویه‌تی و له سالی 1958 ز به چاپ گه‌یشته‌وه.
  13. یادی مه‌ردان: دوو به‌رگه‌و به‌رگێکی باسی مه‌ولانا شیخ خالیدی نه‌قشبه‌ندی و به‌رگه‌که‌ی تریش باسی شیخ عوسمانی سراجه‌دینه، به‌رگی یه‌که‌م له 1979 ز به چاپ گه‌یشته‌وه و دوهم له 1983 ز و دوهم به‌رگ له علماؤنا به (په‌په‌وان) ناوزه‌ند کراوه.
  14. دیوانی مه‌وله‌وی: لیكۆلینه‌وه‌و پراقه‌ی شیعه‌رکانی مه‌وله‌وییه و له سالی 1959 ز دانراوه و له 1961 ز چاپ کراوه.
  15. پراقه‌ی شیعه‌رکانی دیوانی (نالی) فاتحی کوپی هاوکاری کردوه له 197 ز به چاپ گه‌یشته‌وه.
  16. پراقه‌ی شیعه‌رکانی دیوانی (مه‌حوی) له سالی 1382 ک- 1962 ز دایناوه و له 1979 ز به چاپ گه‌یشته‌وه.
  17. کۆمه‌له شیعه‌ریکی فه‌قی قادری هه‌مه‌وه‌ندی، فاتحی کوپی هاوکاری باوکی کردوه و له 1980 ز به چاپ گه‌یشته‌وه.
  18. حه‌ج نامه: له‌باسی ئادابی حه‌ج.
  19. پراقه‌ی (عه‌قیده‌ی مه‌رضیه‌) ی مه‌لولی له عیلمولکه‌لامدا له 1988 به چاپ گه‌یشه‌نراوه.
  20. مه‌کتوباتی کاک نه‌حمه‌دی شیخ: وه‌رگێراوه له فارسییه‌وه په‌نجاو پینچ مه‌کتوب و نووسراوه، له 1984- 1991 ز له چوار به‌رگدا چاپکراوه.
  21. بنه‌ماله‌ی زانیاران: باس له هه‌ندێ بنه‌ماله‌ ناسراوه‌کان ده‌کات، که شوهرتیا‌ن به‌زانست و دین بلا‌وبه‌ته‌وه و له 1984 ز به چاپ گه‌یشته‌وه و له علماؤنا به (بنه‌ماله‌کانی کوردستان) ناوی هاتوه.
  22. ته‌فسیری نامی، حه‌وت به‌رگه له ته‌فسیری قورئاندا، له سالی 1980- 1984 ز به چاپ گه‌یشه‌نراوه.
  23. خولاسه‌ی ته‌فسیری نامی: سی به‌رگه، بو خۆی کورتیکردوه‌ته‌وه له 1985 ز دا.
  24. نوری قورئان: له علوم قورئاندا، له سالی 1319 ک- 1971 ز دانراوه له‌بغداد و له 1985 ز به چاپ گه‌یشه‌نراوه.
  25. ریگای به‌هه‌شت: له سالی 1987 به چاپ گه‌یشه‌نراوه.
  26. نامه‌ی هوشیار: سالی 1409 ک- 1988 ز له بغداد نووسراوه و له 1992 ز به چاپ گه‌یشه‌نراوه.
  27. شه‌رحی (فتح القریب): له فیه‌قی پیشه‌وا شافعی.
  28. به‌دیوع و عه‌روزی نامی: له 1409 ک- 1989 ز له بغداد نووسراوه و له 1991 ز به چاپ گه‌یشه‌نراوه.
  29. ریگای په‌هه‌ر: له‌زانستی علوم هه‌دیسدا له سالی 1402 ک- 1982 ز له بغداد نووسراوه و له 1985 ز چاپکراوه.
  30. سه‌ناو سکا‌لا، له سالی 1406 ک- 1986 ز له بغداد دانراوه له 1987 چاپکراوه.
- دوهه‌م: به‌زمانی عه‌ره‌بی:**
31. جواهر الفتاوی: فه‌توای زانا گه‌لیکی کوردی تیدا کوکردۆته‌وه‌و له‌فه‌وتان قوتاریکردون، سی به‌رگه‌و له سالی 1382 ک. 1962 ز دایناوه و له 1969- 1971 ز به چاپ گه‌یشه‌نراوه.
  32. جواهر الکلام فی عقايد اهل الاسلام: کتیبیکی نایابی عه‌قائیده، که خۆی هۆنیویه‌ته‌وه‌و پراقه‌یکردوه‌وه، له سالی 1411 ک. 1956 ز دایناوه و له 1993 ز به چاپ گه‌یشه‌نراوه.
  33. صفوة اللالی من مستصفي الغزالي: له‌زانستی (اصول الفقه) دایه‌و توانای موده‌رپرپس له‌م زانسته‌دا ده‌خاته‌پوو.

- مه‌ودای تیڤگه‌یشتنی له ئوصول به‌ده‌رده‌خات، سالی 1375 ک . 1955 ز له که‌رکوک دایناوه و له 1986 ز چاپکراوه .
34. ارشاد السالك الى المناسك: له‌باسی چه‌جا نووسیویه‌تی، له 1983 ز چاپکراوه .
35. المواهب الحميدة في الفريضة: له‌زانستی (نحو) دا ئه‌مه‌ی نووسیوه‌و زۆر به‌جوانی (فریده) که‌ی سیوتی ڤاڤه‌ کردوه‌و له‌دنیا‌ی فه‌وتان ڤزگاریکردوه‌و، سالی 1374 ک . 1954 ز له سلیمان‌ی دایناوه و له 1977 ز چاپکراوه .
36. نور الايمان: له‌زانستی عه‌قائیدا نوسراوه، له 1978 ز چاپکراوه .
37. ارشاد الأنام الى أركان الاسلام: له‌زانستی فیه‌دا نووسیویه‌تی، له سالی 1408 ک . 1987 دایناوه و له 1990 ز به‌ چاپگه‌یشتوه .
38. رسائل العرفان في الصرف والنحو والوضع والبيان: ئه‌مه‌ش چه‌ند نامیلکه‌یه‌کی له‌خۆ گرتوه‌و:
- أ. الصرف الواضح للمبتدئين: سالی 1383 ک-1963 ز له بغداد دایناوه .
- ب. مفتاح الآداب: له‌زانستی نه‌حو داوه‌ له سالی 1393 ک-1973 ز نوسراوه .
- ج. الخلاصة في الوضع والبيان والتبيين في الوضع البيان، سالی 1351 ک-1932 ز له بیاره نووسیویه‌تی .
41. رسائل الرحمة في المنطق والحكمة: پینچ نامیلکه‌ی له‌خۆ گرتوه‌و:
- أ. المفتاح في المنطق: له‌زانستی لوژیکدا وه‌ک سه‌ره‌تایه‌ک زۆر به‌سووه‌و سالی 1353 ک-1934 ز له بیاره نووسیویه‌تی .
- ب. الورقات في المنطق: سالی 1349 ک-1930 ز دایناوه .
- ج. المقالات في المقولات: هه‌مان سال نووسیویه‌تی .
- د. رسالة العزیزة في المنطق: سالی 1348 ک-1929 ز له بیاره نوسراوه .
- ه. الوجیة المرضیة في المواجهات: له سالی 1349 ک-1930 ز نوسراوه .
46. اعلام بالغیب واهام بلاریب: ڤاڤه‌ی هه‌ندی فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له 1992 ز چاپکراوه .
47. نور الاسلام: له‌زانستی عه‌قائیدا نوسراوه، له سالی 1397 ک-1977 ز دایناوه و 1978 ز چاپکراوه .
48. علماءنا في خدمة العلم والدين، سالی 1401 ک-1981 ز نووسیویه‌تی و له 1983 ز چاپکراوه، به‌راستی له‌م په‌رتووکه‌وه مامۆستا وه‌ک که‌شکوڵیك بۆ زانایانی کورد ده‌رده‌که‌ویت .
49. مواهب الرحمن في تفسير القرآن: چه‌وت به‌رگه‌ له ته‌فسیری قورئاندا له 1984 ز له بغداد دایناوه و له 1986-1989 ز چاپکراوه .
50. خلاصة منظومة جواهر الكلام في عقاید أهل الاسلام: کورتکراوه‌ی په‌رتوکی جواهر الکلامی خۆیه‌تی، له 1992 ز له بغداد کورتی کردوه‌ته‌وه و له 1992 ز چاپکراوه .
51. الرسالة وأنوارها: سه‌باره‌ت به‌ په‌یامی پیغه‌مبه‌ران و موعجیزه‌کان، له 1989 ز چاپکراوه .
52. اسناد الأعلام الى حضرة سيد الأنام، له 1995 ز چاپکراوه .
53. الفرائد الجديدة على المطالع السعيدة، ڤاڤه‌ی (مطالعی سیوطی) یه‌ له‌زانستی نه‌حو دا .
54. الوردة العنبرية في مدح خير البرية: سالی 1413 ک . 1992 دایناوه و له 1994 ز چاپکراوه .
55. الأنوار القدسية في الأحوال الشخصية.
- 56- الوسيلة في شرح الفضيلة، ڤاڤه‌ی (الفضیلة) ی مه‌وله‌وی یه، به‌ عاره‌بی له عیلمی که‌لامدا و له 1959 ز له که‌رکوک نووسیویه‌تی و له 1972 ز له دوو به‌رگدا چاپکراوه .
- سیه‌م: به‌زمانی فارسی:
57. نامیلکه‌ی (شمشیر کاری بر نسیمی رستگاری) وه‌لامه‌ بۆ په‌رتوکی (نسیمی رستگاری) که له‌سه‌ر ئیجتیه‌اد و ته‌قلید نایه‌تولۆ موحه‌مه‌د مه‌ردوخ‌ی سنه‌یی نووسیویه‌تی و مامۆستای موده‌رپریس وه‌لامی بۆ نووسیوه‌و، له سالی 1356 ک دایناوه .

58. فوائد الفوائج در شرح (منظومه الفوائج) که مولوی له عه‌قائداو به‌زمانی فارسیی هۆنیویه‌ته‌وه‌و موده‌رپرسیش شیکه‌ راقه‌یه‌کی کردوه‌و مه‌وله‌وی مه‌له‌وان له فارسیدا ناساندوه‌و به‌عه‌جه‌مستان.
- ده‌ستنوسه‌کانی مامۆستای موده‌رپرس:
- له‌پاستیدا مامۆستای موده‌رپرس کتیب‌گه‌لیکی هه‌ن که هیشتا به‌دنای چاپنه‌گه‌یشتون، من نالیم هه‌موویان ده‌نوسم، به‌لکو ئه‌وه‌ی به‌رده‌ستم که‌وتوه‌، زانیاریم له‌سه‌ری هه‌یه قامکی بۆ درێژ ده‌که‌م و ئومیدمه‌ قوتابیان و شوینکه‌وتووایی بتوانن سو‌دیان لیوه‌رگرن و پاش لی‌کۆلینه‌وه‌ چاپیان بکه‌ن.
59. العلمان فی العلمین: له‌زانستی (وضع و استعارة) دا له‌ سالی 1373 ک نووسراوه‌.
60. شرح حدائق الصمدیه له‌زانستی نه‌حودا نووسیویه‌تی.
61. العقد الذهب فی جید الأدب، له‌زانستی (بدیع و عروض) دا دایناوه‌.
62. خلاصه‌ التبیان، له‌ سالی 1374 ک دایناوه‌.
- ئه‌مانه‌ هه‌مووی ده‌ستنوسن و به‌عه‌ره‌بی نووسراون.
- به‌زمانی کوردیش ئه‌مانه‌ی نووسیوه‌:
63. نامه‌ی حه‌قیقه‌ت، سالی 1362 ک دایناوه‌.
64. پوژگاری ژیانم: ده‌ستنوسیکی زۆر جوانه‌و له‌به‌سه‌ر هات و پوژگاری ژیانی خۆی نووسیویه‌تی (256) لاپه‌ره‌ی خورشیدییه‌و به‌دریژی تا سالی 1969 ژیانی خۆیی تیا نووسیوه‌.
65. سو‌سه‌نی کۆسار: ئامۆژگارییه‌ بۆ موسلمانان له‌ سالی 1419 ک نووسیویه‌تی.
66. وه‌نه‌وشه‌ی نازار: له‌ سالی 1403 ک دایناوه‌.
67. په‌په‌وه‌ان، باسی خه‌لیفه‌ دیاره‌کانی شیخ‌عوسمان سراج‌ه‌دینی یه‌که‌م و کوره‌کانی ده‌کات.
68. باخچه‌ی مه‌عریفه‌ت: له‌ سالی 1373 ک نووسیویه‌تی.
69. راقه‌و لی‌کۆلینه‌وه‌ی شیعه‌ره‌کانی سالم.
70. راقه‌و لی‌کۆلینه‌وه‌ی شیعه‌ره‌کانی بیساران.
71. شه‌مامه‌ی بیندار: فه‌لسه‌فه‌و ئامۆژگارییه‌.
72. نامه‌ی به‌ختیار: ئامۆژگاری گشتییه‌ بۆ موسلمانان له‌ سالی 1384 ک دایناوه‌.
73. راقه‌ی ته‌صریفی زنجانی، به‌کوردی له‌زانستی سه‌رفدا.
74. باوه‌شینی دل به‌چه‌ند ده‌سته‌ گۆل باسی ژیانی خۆی ده‌کات تا بوونه‌ مامۆستا له‌ بیاره‌، پاشان وه‌ک وه‌فایه‌ک باسی شیخه‌کانی نه‌قشی ده‌کات به‌ مه‌ولانا خالید ده‌ست پیده‌کات و به‌ شیخ (عومهر ضیاء‌الدین) کۆتایی دیت و مه‌خابن ئه‌م کتیبه‌ی ته‌واو نه‌کردوه‌ به‌ خه‌ته‌که‌یدا پیده‌چی له‌ ته‌واوی پیری و ده‌ست له‌رزۆکی نووسیویه‌تی.
- ده‌ستنوسه‌ فارسییه‌کان بریتین له‌:
75. (شهاب سما در رجم جن جان نما): ئه‌مه‌ش وه‌لامه‌ بۆ کتیبی (جان نما) دانراوی نایه‌توللای مه‌درخی له‌ عه‌قیده‌دا، شیخی موده‌رپرس له‌ 1357 ک وه‌لامی بۆ نووسیوه‌.
76. فیوضاتی خدای ذی من: ره‌ددی په‌رتووی (یزدان و اهریمن): دانراوی نایه‌توللای مه‌ردۆخییه‌ که‌ هه‌م کتیبه‌که‌ی مه‌ردۆخی و هه‌م وه‌لامه‌که‌ی موده‌رپرس هۆنراوه‌یه‌، سالی 1358 ک دایناوه‌.
77. گلزاری حکمت در رباعیات فارسی: نامیلکه‌یه‌که‌ له‌سه‌ر شیوه‌ی هۆنراوه‌ی فارسی له‌گه‌ل چه‌ند چوارینه‌یه‌کی فارسی سالی 1377 ک دایناوه‌.
78. هۆنراوه‌یه‌کی فارسی له‌ زانستی ته‌جویددا، سالی 1373 ک نووسیویه‌تی.
79. رای رحمت حق: شیعه‌ره‌ به‌ فارسی.

ناساندنی (پۆژگاری ژيانم)

(پۆژگاری ژيانم) له نووسینی مامۆستا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رپرس ده‌ستنوسیکه له‌و ده‌ستنوسانه‌ی به‌خه‌تی مامۆستا خۆی نووسراوه‌و له (256) لاپه‌رده‌دا نووسراوه‌و قه‌باره‌ی لاپه‌رکه‌کانیشی (20 × 28.5) سم هه‌ر لاپه‌ره‌ش (32) دپیری له‌خۆ گرتووه‌و دياره‌ مامۆستا به‌مه‌رکه‌ب و قامیش نووسیویه‌تی.

خه‌تی ئەم ده‌ستنوسه‌ر زۆر روون و ناشکراو جوانه‌و که‌سه‌ی تۆزێ شاره‌زایی خه‌تی مامۆستا بیته‌، زۆر به‌ ساده‌و په‌وانی ده‌یخوینیته‌وه‌، مامۆستا به‌رپرسی نووسینی مه‌لایانه‌و دپیرین ده‌نووسی‌و هه‌ندێ جار حاشیه‌و په‌راویز به‌ چوارده‌و رویدا ده‌هۆنیته‌وه‌.

مامۆستا پێش ده‌ستپیکردن به‌ کتیبه‌که‌ی پێرستیکی نووسیوه‌ وه‌لی هه‌مووی ته‌واو نه‌کردووه‌ تا سه‌رگۆزشته‌ی (مه‌وله‌شیته‌) پۆیشتووه‌، ژماره‌ لاپه‌ره‌ی پێرسته‌که‌ هه‌ل‌ن بۆ نمونه‌ (هۆزی قازی ل 11) که‌چی له‌ لاپه‌ره‌ (8) دایه‌، باسی (مه‌وله‌ شیته‌ ل 45) ئەو له‌ لاپه‌ره‌ 67/ دایه‌ و به‌م چه‌شنه‌... پێده‌چی ژماره‌ی لاپه‌رکه‌کانیش دواتر نوسرابن.

له‌ لاپه‌ره‌ (3) دا ناوی بېرک له‌ نووسراوه‌کان و سالی دانانیان نووسراوه‌، وه‌لی هه‌ندێ له‌و ناوانه‌ له‌ کاتی چاپدا گۆپاون و ده‌بێ به‌ وردی ته‌ماشای بکړین، بۆ نمونه‌ (البستان فی فتاوی علماء کردستان) چاپ کراوه‌، به‌ ناوی (جواهر الفتاوی)، هه‌ردووک هه‌ر یه‌ک کتیبین و نابی به‌ دوو حساب بکړین، یان هه‌ندێ له‌و کتیبانه‌ له‌گه‌ڵ کتیبی تر چاپ کراوه‌و دووباره‌ به‌ نووسراوی سه‌ربه‌خۆی مامۆستا حساب ناکړین، بۆ نمونه‌ (کشف الغامض عن أحكام الحائض) که‌ له‌ (1348) نووسیویه‌تی له‌گه‌ڵ کتیبی (جواهر الفتاوی) چاپ کراوه‌و به‌ شیکه‌ له‌و کتیبه‌.

له‌ لاپه‌ره‌ی (4) دا ناوی ئەو قوتابیانە نووسیوه‌ که‌ له‌ بیاره‌ ئیجازه‌ی مه‌لایه‌تی پێ به‌خشیون و میژووی ئیجازه‌کانیشی نووسیوه‌، (27) قوتابی بیاره‌و یه‌ک قوتابی سلیمانی و پینچ قوتابی که‌رکوکی تۆمار کردووه‌ که‌ موجازی مامۆستان.

له‌ لاپه‌ره‌ (5) دا به‌ سالی کۆچی پۆژی له‌ دایکبوونی (موحه‌مه‌د فاتیح و محمد و عالیه‌ و موحه‌مه‌د نجیب و صلاح الدین و عطیه‌) له‌ مژداله‌کانی نووسیوه‌و له‌ خواره‌وه‌ش له‌ دایک بوونی شیلانیی کچی سه‌لاحی تۆمار کردووه‌و له‌ کۆتاییدا نزی عاقبه‌تی خه‌یرو ئیمان و سه‌لامه‌تی بۆ کردوون.

ئینجا له‌ لاپه‌ره‌ شه‌شه‌وه‌ دیباچه‌که‌ی مامۆستا ده‌ست پێده‌کات⁽¹⁾.

مامۆستای موده‌رپرس له‌م نووسراوه‌دا زۆر کات له‌ ژيانه‌که‌ی خۆی تێده‌په‌رێ و هه‌ندێ باس که‌ مه‌به‌ستیه‌تی زۆر درێژه‌ی پێده‌دا، بۆ نمونه‌ زۆر به‌ درێژه‌ی باسی هۆزی قازی و هه‌سه‌ن ده‌کات و شه‌جه‌ره‌کانیان ده‌نووسی‌و له‌ لاپه‌ره‌ (8 - 13) ی کتیبه‌که‌ی ئەو باسه‌یه‌، یان هه‌ندێ که‌سه‌یه‌تی هه‌ن وه‌ک وه‌فایه‌ک ژيانیانی به‌ درێژی نووسیوه‌ته‌وه‌ وه‌ک شیخ عمری ئیبنولقه‌ره‌داغی که‌ له‌ لاپه‌ره‌ (84 - 92) باسی ژیان و قیافه‌و خوورپه‌وشتی ده‌کات، یان باسی پرشته‌ی ساداتی به‌رزنجه‌ له‌ شیخ عیساو شیخ موساوه‌، یان پیر خدری و کاکوزه‌که‌ریاکان، یان باسه‌کانی مه‌ریوان و ئەمیر حه‌مزه‌و..

کورتی و پوختی ده‌مه‌وی بلییم: (پۆژگاری ژيانم) که‌ شکۆل ناسا زۆر شتی جوان و زۆر باسی ناسکی له‌ خۆ گرتووه‌و ئەوه‌نده‌ی بۆم پۆشن بووه‌ته‌وه‌ ده‌ره‌نجامی خویندنه‌وه‌م بۆ مامۆستا و نووسراوه‌کانی مامۆستا به‌دوری له‌ کوردستان زۆر غه‌مبار بووه‌و عاشقیکی بی وینه‌ی ئەم خاکه‌ بی وینه‌یه‌، سه‌رسامه‌ به‌ دارو پووبارو هه‌واو پیاو ماقول و زانای ئەم خاکه‌، هه‌موو مه‌به‌ستیشی دوو شته‌:

یه‌که‌م: ده‌یه‌وی هه‌ویه‌ و تاریخیک بۆ ئەم گه‌له‌ که‌ به‌ هۆی دینه‌وه‌ په‌یدا بووه‌ نه‌پوکیته‌وه‌.

دووه‌م: ئەم هه‌مووه‌ زاناو گه‌وره‌ پیاوه‌ی کورد ناویان نه‌فه‌وتی و تۆزی زه‌مه‌ن نه‌یان شاریته‌وه‌.

ئێتر ئەم دل‌ه‌ ناسکه‌ به‌م هه‌مووه‌ عیشق و ئەوینه‌وه‌ ده‌یه‌وی ژيانی خۆی بنووسی‌و نه‌بادا گه‌لی مردووی ئەمیش بمړین و

¹ بۆ زیاتر چاره‌پوانی خوینەر چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌کی (پۆژگاری ژيانم) کۆپی ده‌که‌ین، بناوه‌ پاشکۆی ئەم کتیبه‌.

که ده‌گاته بابەتیک و ده‌زانێ گه‌له‌که‌ی مراندویانه یه‌کسه‌ر قه‌له‌می ئه‌وینداری ده‌گری و ده‌چینه‌ سه‌ر ئه‌و باسه‌و که‌مه‌ک ده‌یلاوینتیه‌وه .

به‌هه‌ر حال من بۆ ئه‌وه‌ی خۆینه‌ر به‌ مامۆستای موده‌رپریس و ژيانی پر گه‌وه‌ری ئاشنا بی‌ت، ئه‌م ده‌سننوسه‌م کورت کردوه‌ته‌وه‌و ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ست به‌ ژيانی خۆیه‌وه‌ نه‌بی‌ت نه‌منوسیوه‌ته‌وه‌و ته‌رکم کردوه‌ . به‌لام به‌م هیمایه‌ (...) ئیشاره‌تم بۆکردوه‌و هه‌ندی جاریش، گه‌ر به‌گرنگم زانیبی پوخته‌که‌یم له‌ په‌راویزدا باس کردوه‌ . له‌نیو نوسینه‌که‌شدا گه‌ر وشه‌یه‌ک یان جمله‌یه‌کم به‌پیویست زانیبی‌ت بۆ ئه‌وه‌ی زیادی بکه‌م خستومه‌ته‌ نیو (.) و له‌ په‌راویزدا ئیشاره‌تم پێداوه‌ .

هه‌ندی شیوه‌نوسینی مامۆستام گۆریوه‌ وه‌ک (ده‌رزی) کردومه‌ به‌ (ده‌رسی) یان (إسراحت) کردومه‌ به‌ (ئیسراحت)، ئه‌مه‌ش له‌ هه‌مو جییه‌کدا نه‌مکردوه‌و ویستومه‌ چه‌شنی نوسینه‌که‌ی مامۆستا تیک نه‌ده‌مو تامی قه‌له‌مه‌که‌ی ئه‌و نه‌گۆرم . سه‌ریاسم بۆ نوسیوه‌وه‌ هه‌ندی‌ک نوسراوه‌که‌م زیاتر پێ‌ده‌ر‌خستوه‌وه‌ له‌ په‌راویزدا ئیشاره‌تم بۆ ئه‌مه‌ش نوسیوه‌ . هه‌ندی‌ک نوسین گه‌ر به‌ هه‌له‌ پێش چاوم که‌وتیبی، په‌راندومه‌ جا یان پیت یان وشه‌یه‌کم په‌راندوه‌ بۆ راستکردنه‌وه‌ی هه‌له‌که‌ زۆر کات له‌ په‌راویزدا ئیشاره‌م پێ‌نه‌داوه‌، وه‌ک (فاتحی له‌گه‌لیا خۆیا برد) 610، راسته‌که‌ی (فاتحی له‌گه‌ل خۆیا برد) یان (پیاوی) کراوه‌ به‌ (پیاوی).

مامۆستای موده‌رپریس سا‌له‌کانی به‌ نوسین نوسیوه‌وه‌ به‌کوچی تو‌ماری کردوه‌، من کردومه‌ به‌ ژماره‌ و زاینیه‌که‌شم بۆ زیاتر پوونی له‌په‌ناوه‌ نوسیوه‌ .

ماوه‌ بلیم: خۆیندنه‌وه‌ی ژيانی هه‌ر هه‌لکه‌وتویه‌ک، کوپله‌ واتیه‌ک له‌خۆ ده‌گرێ، که‌ ده‌بی خۆیندنه‌وه‌ی تایبه‌تی بۆ بکری و، لی‌کو‌لینه‌وه‌ له‌سه‌ر: 1-هۆکاری پی‌گه‌یشتن . 2-به‌ره‌ه‌سته‌کان له‌به‌رده‌م پی‌گه‌یشتن . 3-خا‌له‌ سه‌رکه‌وتوه‌کان له‌ژيانی ئه‌م که‌سایه‌تییه‌ . 4- شی‌وازی نوسین و قه‌له‌می . 5-خزمه‌تی گه‌ل و نی‌شتمانی . 6- تایبه‌تمه‌ندی ئه‌م که‌سایه‌تییه‌ . 7-خا‌له‌ لا‌وازه‌کان له‌ژيانی ئه‌ودا . زه‌روره‌تیکی باسی می‌ژویی و ورد و زانستین .

ئه‌م نووسینه‌ی ئی‌مه‌ش گه‌ر چی ته‌قه‌ی له‌ هه‌ندی له‌وانه‌ی سه‌ره‌وه‌ داوه‌، وه‌لی مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی تییدا وه‌فایه‌که‌ بۆ ئه‌و زانا گه‌وره‌یه‌ی زۆر زانای ئه‌م و لاتیه‌ی به‌ زیندوویی هیشته‌وه‌، به‌ زیندوویی ژيانه‌که‌ی به‌ی‌لینه‌وه‌و بۆ نه‌وه‌ی داها‌توو خزمه‌تیک پی‌شکه‌ش بکه‌ین .

مامۆستای مودەررپیس بە پێنووسی خۆی بناسە

دیباچە

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي خلق الانسان، وكرمه بالفضل والاحسان، فميزه بالعقل والعلم والقلم واللسان، والصلاة والسلام على سيدنا محمد الذي هو في عين الوجود انسان وعلى آله وصحبه واتباعه بالاحسان الى يوم الدين. له لای ئینسانی هوشیارا دیاره، هەر ئینسانی له ماوهی ژیانی خۆیا گه‌ئێ کاره‌سات ئه‌بێنی، که به سه‌ری خۆیا، یا هاو‌پۆژه‌کانیا یی‌ت گه‌ئێ شتی به‌سوودو بار⁽¹⁾، بۆ خۆی یان بۆ ئه‌وان ده‌ست ئه‌که‌و‌یت، ئه‌گه‌ر ئینسان هۆی ئه‌و شتانه ته‌ماشای بکات، ئه‌و پوداوانه به‌ خۆیان و هۆکانیا‌نه‌وه بنووسیت‌وه، بۆ پاشه‌پۆژی خۆی و هاو زه‌مانه‌کانی، بۆ چینی دواکه‌وتوانی ئه‌وانیش زۆر به‌ سوود ئه‌بن.

هه‌روا گه‌ئێ شت به‌راورد ئه‌کا که ئه‌بن به‌سه‌رمه‌شق بۆ هاو‌نیشتمان‌ه‌کانی بۆ غه‌یری ئه‌وانیش له‌ موسته‌قبه‌لا له‌سه‌ر پووناکی ئه‌وانه‌ ره‌فتار بکه‌ن، بۆیه (سه‌دی) فه‌رموویه‌تی:
مرد هیز مند پیشه‌ه‌را عمر دو بایست در ئین روزگار
تا زیکی تجربه ارد به بند و ز دگر دی تجربه ئارد به کار
جا له‌سه‌ر پووناکی پێشوو، من ئه‌مه‌وی پووداوی زه‌مانی خۆم، ئه‌و که‌سانه‌ی که له‌گه‌ڵیا‌نا بووم - ئه‌وه‌ی له‌ بیرما ماب‌ی - بیان نووسم له‌به‌ر چه‌ند شت:

یه‌که‌م: وه‌زعی ژیا‌نم له‌لای دۆستان، عه‌لا‌قه‌ت دارانم ون نه‌ب‌ی.
دووه‌م: وه‌زعی ئه‌و که‌سانه‌ له‌م نامدا ئه‌یان نووسم ده‌رکه‌وی.
سه‌یه‌م: هه‌ر په‌ندیکی سوودمه‌ندیان تیا‌دا هه‌ب‌ی ره‌فتاریان پ‌ی بکه‌ن.
چواره‌م: بۆ خۆم له‌ ماوه‌ی دوا‌یی ژیا‌نما به‌ ته‌ماشاکردنیان به‌ بیره‌وه‌ری حا‌لی خۆم و دوستانم د‌لی خۆم تۆزی له‌ تۆزو ته‌می غه‌م پاک بکه‌مه‌وه.

وه ئه‌م نووسراوانه‌م ناونا به‌ (پۆژگاری ژیا‌نم)⁽²⁾ له‌ میه‌ره‌بانی یه‌زدانی پاک داوا ئه‌که‌م که ئه‌م ده‌فته‌ره⁽³⁾ بکا به‌ هۆی سوودی سه‌عه‌ده‌ت و پ‌یروزی ئه‌وانه‌ ته‌ماشای ئه‌که‌ن:

گه‌ئێ له‌ زانای خاوه‌ن بیرو هۆش	گه‌ئێ ئه‌دی‌بی بوسا‌غی تیکۆش
گه‌ئێ مه‌ردانی به‌ عه‌قل و وێژدان	زۆر پ‌ال‌ه‌وانی ناماده‌ی مه‌یدان
گه‌ئێ د‌ل پاک‌ی بۆ مه‌ردوم د‌لسۆز	زۆر د‌ل پووناکی خاوه‌ن عه‌شق و سو‌ز
گه‌ئێ د‌لبه‌ری سه‌روی سنۆبه‌ر	که‌ تانه‌ی ئه‌دا بال‌ای له‌ عه‌رع‌ر
گه‌ئێ به‌خشنده‌ی خاوه‌ن خانه‌دان	په‌نای پۆژی ره‌ش بۆ حاجه‌ت مه‌ندان
مردن و گیانیان گه‌یشته‌ به‌هه‌شت	باسیکیان نه‌ما نه‌ له‌ شار نه‌ ده‌شت
مایه‌ی ئازاره‌ بۆ د‌لی هوشیار	سوودی وه‌رنه‌گر‌ی له‌ چه‌رخ‌ی ده‌وار
تۆماری ده‌وری خۆی نه‌کا‌ته‌وه	ئاو‌ر بۆ حا‌لی که‌س نه‌داته‌وه
نه‌کا به‌سه‌رمه‌شق ئیشی پ‌یشینان	نه‌کا به‌ ر‌یگه‌ ر‌یی تیکۆشینان
جیهان قه‌ل‌ایه‌و ئینسان پاسه‌وان	نا‌ره‌وايه‌ بۆی نووستنی شه‌وان

1 له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌ به‌م چه‌شنه‌ نووسراوه (گه‌شتی به‌سود و باره‌) و راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌ی سه‌ره‌وه‌یه‌ که‌ نووسیمه‌.

2 له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌دا (پۆژگاری ژیا‌ن) نووسراوه.

3 له‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌دا (که‌ ئه‌ ده‌فته‌ر بکا) نووسراوه.

پینووستی مه‌رده له پووی جیهاندا
 مه‌به‌ستی (نامی) له‌م توولی و عه‌رزه
 ئه‌مه‌یه بو مه‌رد كه‌رامه‌ت فه‌رزه⁽¹⁾.

ریشه‌ی نه‌سه‌بی خۆم

باوكم موحه‌مه‌دی كوپی فه‌تاح كوپی سلیمان كوپی مصطفى كوپی محمد خه‌جی له عه‌شیره‌تی (هۆزی قازی)، دایکی باوكم ریحان كچی نصر الله خه‌لكی دیی (كوپه‌میو) له‌لای پینجوین دا.

باوکی باوكم فه‌تاح له‌گه‌ل عه‌زیز ناوی برابا ظریفه‌ ناوی خوشکیا له‌لای باوکه‌وه له (هۆزی قازی) وه‌له‌لای دایکیه‌وه له (هۆزی هه‌سه‌ن) ن، ئه‌مانه له ناو هۆزی قازیدا له دایك بوون، پاش ماوه‌یی له‌ناو عه‌شیره‌ته‌كه‌یان دهرچوون، وه‌موده‌تی له دیی (كه‌ولۆس)، وه‌پاش نه‌وه له دیی (چه‌وتان) دانیشتون، هه‌تا باپیره‌م فه‌تاح ژنی هیناوه ئه‌مجار له‌و دیی دهرچوون، هاتوون بو دیی (ته‌کیه) له خواری مه‌رکه‌زی ناحیه‌ی خورماله‌وه، له دیی ته‌کیه‌دا كه مولكی شیخ بهاء الدین بو به زارعی دانیشتون.

ئه‌م هاتنه‌یان بو (ته‌کیه) له ده‌وری تاریخی 1275ك-1858ز بووه، دایکی باوكم له پێش په‌یدا بوونی باوكمدا دوو كوپی تری بوه یه‌ك له دوا‌ی یه‌ك، یه‌كه‌م محمد مصطفى ناو دووهم محمد شریف ناو، له‌م سه‌رده‌مه‌دا له‌گه‌ل به‌خێو کردنی مناله‌کانی خۆیا شیرێ داوه به شیخ حسام الدین كوپی شیخی بهاء‌الدین كه ئه‌م كوپه له (طیبه‌ خان) ی كچی سید عبد الرحمن بیه‌له‌نگه‌یی بووه.

محمدی باوكم هه‌ر له دیی (ته‌کیه)دا له تاریخی 1285ك-1878ز دا له دایك بووه⁽²⁾

وه‌هه‌ر له ته‌کیه‌دا گه‌وره‌ بووه، پاش چه‌ن سالی باوکی باوكم فه‌تاح له‌دیی ته‌کیه‌دا وه‌فاتی کردوه.

پاش ئه‌مه‌ عه‌زیزی مامی باوكم له‌و دیی ده‌لی هه‌لکه‌نراوه و گوێزایه‌ته‌وه بو دیی ره‌شان له‌لای (پینجوین)دا، وه‌دایکی باوكم له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چاوی له كوپه‌که‌یه‌وه بی شوی کردوه به مامه‌ عه‌زیز، پاش چه‌ن سالی له ره‌شانه‌وه له‌به‌ر هه‌نی کاره‌سات له ره‌شان گوێزایانه‌ته‌وه بو (به‌یله)، وه‌له‌وی مه‌شغولی زه‌راعه‌ت کردن بوون، له ده‌وری تاریخی 1310ك-1892ز دا دایکی باوكم له عه‌زیزی هیوه‌ری کوپی محمد ناوی بوه پاش ئه‌و كچی خه‌جی ناوی بوه.

باوكم له تاریخی (1315ك-1897ز) ژنی هیناوه، دایکم (خانم) ناو له عه‌شیره‌تی (سوره‌جو)یی بووه، كه له نزیکي شانده‌ره‌یدا دانیشتون، له تاریخی 1317ك-1899ز ئامینه‌ی خوشکم له دایك بوه، له (1321ك-1903ز) له ئه‌وه‌لی

¹ ئه‌م دیباچه‌یه له گوژاری (ستانده‌ر)دا بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه.

² لێره‌وه ئه‌و هه‌له به‌ریالوه په‌د ده‌بیته‌وه كه ده‌لی مامۆستای مدرس له تکیه له دایك بوه، لێره‌دا به‌رونی مدرس ده‌لی: باوكم له (تکیه) له دایك بوه، پاش وه‌فاتی باپیره‌یی كه فه‌تاح بوه، نه‌نکی واته دایکی باوکی شوی کردوه‌ته‌وه به عه‌زیزی برای فه‌تاح كه هیوه‌ری خۆی بوه و باربان کردوه بو (ره‌شان) لای پینجوین و دواتریش كه سوفی محمدی باوکی گه‌وره بوه ژنی هیناوه له (سوره‌جو) هه‌ر له‌لای پینجوین و چه‌ند جارێك باربان کردوه بو دیوی ایران و هاتونه‌ته‌وه هه‌ج باسیکی تری (تکیه)م نه‌خویندوه‌ته‌وه له ده‌ستنس و چاپکراوه‌کانی مامۆستای موده‌رریسا، نیت نازانم ئه‌م هه‌له چۆن بلاو بویه‌وه دنیا‌ی راگه‌یانندی داگیرکرد و راستی شارده‌وه، بو جوانبینی ئه‌م هه‌له بنواره کوردستانی نوێ (2510/3) بابه‌تیکی صلاح عبدالقادر (3763/3) بابه‌تیکی به‌رزانی مه‌لا ته‌ها كه هه‌رئوک ئه‌م هه‌له‌یان نوسیوه، هه‌روه‌ها ژماره (902) رۆژنامه‌ی خه‌بات بابه‌تیکی ممتاز حه‌یده‌ری و له رۆژار (14/3) هه‌مان هه‌له‌ی تیدا‌یه‌وه هه‌فته‌نامه‌ی یه‌کگرتو (555/3) بابه‌تیکی غازی علی و هه‌روه‌ها بابه‌تیکی ئومید محمد قه‌ره‌زاغی له (3/132) ی رۆژنامه‌ی داھینان و له (الافق)یش دا به عه‌ره‌بی بابه‌تیکی محسن تحسین و شیخ فائق نامق له بابه‌تیکی تری (الافق) ی (115/3) دا، ئه‌مانه هه‌مو ئه‌م هه‌له‌یان تیدا دویاره بوه‌ته‌وه، هینده‌ی من ناگدار یم، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ده‌ستخۆشی له هه‌مویان ده‌کم و له سه‌رحه‌م ئه‌و به‌رێزانه‌ی ئه‌و زاته گه‌وره‌یان به‌سه‌ر کرده‌وه به پینووسی جوانیان میژو و وه‌فاداریان نوسی و له ژۆرینه‌شیان سووم بینووه و منیش چه‌نده‌ها هه‌له‌م هه‌یه، ته‌نها مه‌به‌ستم راستکردنه‌وه‌ی ئه‌م هه‌له‌یه بو، له‌ژیانی ئه‌م زانا پیر له گه‌وه‌ره به‌و بو ئه‌م بوچونه‌ی خۆیشم به ته‌له‌فۆن په‌یوه‌ندیم له‌گه‌ل مامۆستا محمد علی قه‌ره‌داغی گه‌وره نوسه‌ر کرد و له‌رۆژی 2005/9/17 له وه‌لامدا فه‌رموی راسته‌ وه‌هایه كه مامۆستا له ده‌وریه‌ری مه‌ریوان له‌دایك بوه، پێم وایه ئه‌م هه‌له له‌م عیباره‌ته‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوه كه له (علماؤنا/324) ده‌فه‌رموی (أنا عبد الکریم بن محمد المتولد في قرية "تکیه") و ئه‌و المتولده‌یان به سیفیت بو عبدالکریم گه‌راندوه‌ته‌وه، راستیه‌که‌ی وه‌هایه كه بو محمد ده‌بیته سیفیت و ئه‌قربه‌ب مرجه‌.

به‌هارا من له‌دايك بووم ⁽¹⁾

وه له 1322ك-1904ز دا، رابيعه‌ی خوشكم له دايك بوه، وه‌له سالی 1325ك-1907ز دا باوكم وه‌فاتی كردوه (7/ل)...⁽²⁾

باوكم خوينده‌وار بوو، وه‌موریدی شیخی بیاره علاء‌الدین بوه، زۆر صالح وه‌خزمه‌تگوزاری ئه‌هلی عیلم و سه‌لاحت بو، زۆر محه‌ببه‌تی مه‌رحوم حاجی سید حسن ی چوری بوو، حاجی سید حسن له سه‌فه‌ری حه‌ج دا (دلائل) یکی چاپ ئه‌سته‌مبولی به‌ دیاری بۆ هینا بو، تا ماوه‌ی پاش فاتی باوكم ئه‌و ده‌لائله مابو له پاشا فه‌وتا.

من خۆم له ته‌مه‌نی پینچ سالی‌دا له‌به‌ر ره‌غه‌به‌تی باوكم له خويندنا نراومه‌ته به‌ر قوتابخانه‌وه، بیرم دئ مامۆستا مه‌لا عبدالواحد برای مه‌لا عارف كه له‌وكاتا مه‌لا ی ئاواپی بو ئه‌لف و بیی نوسیوه‌وه بۆم، خه‌ته‌كه‌ی زۆر روناك بو، كه پرسیاریان ئه‌كرد لی: ئه‌و حه‌رفه‌ چۆنه‌ نوخته‌ی هه‌یه یا نه، چهن نوخته‌ی هه‌یه، باش جوابم ئه‌دايه‌وه.

بیرم دئ پرسییان لی (م) له‌چی ئه‌چی؟! وتم: له میزهره‌كه‌ی مامۆسا مه‌لا عبدالواحد، گه‌لی به‌جوابه‌كه‌م پیکه‌نین.

پاش ماوه‌ی كه‌م قورئانم گه‌یانده‌ سورهی (زمر) ئه‌وه‌نده به‌رچاوم كرابوه‌وه له‌وه ژور گوئیان لی گرتم، قه‌راریان دا پیویستم به‌ ده‌رزی قورئان نه‌ماوه، له‌و كاتا زیا‌فه‌تیکی پلاوو گوشتیان به‌ باوكم كرد بۆ شادیانه‌ی قورئان خويندنا.

مه‌رحومی باوكم له‌پینچ وه‌فاتی به‌ چهن رۆژی رۆشت بۆ ته‌عزیه‌ی یه‌كئ له دۆستان، له‌وسه‌ره‌وه كه هاتیوه‌وه، به‌ عاصاكه‌ی خه‌تیکی له‌ژێر دارگوژی كیشابوو، فه‌رموبوی: ئه‌گه‌ر من له‌م رۆژانا مرده‌م له‌ژێر ئه‌م دارا له‌سه‌ر حاسی ئه‌م خه‌ته به‌منیژن.

ئه‌و رۆژه بۆ شه‌و وه‌صیتی كرد بۆمان كه له پاش خۆی ته‌ركی خويندنا نه‌كه‌م، به‌ هه‌ر وه‌زعی بیی هه‌ر ده‌وام بكه‌م، دائیمه‌ه‌ه‌لاقه‌مان به‌شیخی (علاء‌الدین) هه‌وه‌ بیی، هه‌روا قه‌راری دا كه كاغه‌ز و قه‌له‌م و ده‌وات بۆ من بسینی و بنوسم نه‌كا

¹ گه‌لی كورد میژوی له دایكبوونی رۆله‌كانی تۆمار نه‌كردوه له كاتی خۆیدا، هه‌ر بۆیه ئه‌وه‌ی ده‌وتری له رۆژی له دایكبوون و دیاری ده‌كریت بۆ زانیه‌ك له سه‌نا سه‌د نیه و به‌ه‌قل و لیكۆلینه‌وه ده‌رده‌كه‌وی، سو‌فی محمدي باوكی مامۆستای موده‌رریسش هه‌چی بۆ تۆمار نه‌كردوین وه‌ پینچ پینگه‌یشتنی رۆله‌كه‌یدا كوچی نوایی كردوه، ئیتر ئه‌وه‌ی ده‌وتری له سالی له‌داكبوونی موده‌رریسا ته‌خمینی، ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌ی موده‌رریس خۆشی دیاری ده‌كات له سه‌نا سه‌د نیه، هه‌ر بۆیه خیلاف و جیاوازی له له سالی له دایكبوونیدا هه‌یه:

مامۆستا خزی ده‌فه‌رموی له (علم‌اونا/324) من له سالی 1323ك-1905ز له‌دايك بووم و له‌م ده‌سنوسه‌ش (رۆژگاری ژیانم/7) ده‌فه‌رموی له سالی 1321ك-1903ز له‌دايك بووم.

وته‌ی یه‌كه‌م به‌هه‌یز ده‌بی به‌وه‌ی كه له (باوه‌شینی دل به‌چهن به‌سته‌ی گول/8) دا ده‌فه‌رموی له 1323ك له‌دايكبووم، هه‌روه‌ها من خۆم له‌دیمانه‌یه‌كم له‌گه‌لێا له 2005/4/21ز لی‌م نوپا‌ت‌كردوه‌ فه‌رموی من له 1323ك له‌دايكبووم، وته‌ی نووه‌م به‌هه‌یز ده‌بی به‌وه‌ی كه مه‌شه‌وره‌ دوو پاش وه‌فاتی شیخ عمری بیاره له دايك بوه، شیخ عمر له 1318ك وه‌فاتی كردوه ئه‌مه‌ش له وته‌ی نووه‌مه‌وه‌ نزیکه‌.

ئه‌وه‌ش بۆ خۆم بۆم یه‌كلا بوه‌ته‌وه‌ نوای وردبوونه‌وه‌ و قال بونه‌وه‌ له ژۆرینه‌ی نووسراوه‌كانی مامۆستا ئه‌وه‌یه كه مامۆستا له دایكبووی كه‌مه‌تر له سالی‌كانی 1320ی كوچیه، ئه‌مه‌ش به‌چهن به‌لگه‌:

یه‌كه‌م: مو‌قابه‌له‌ی ژۆریك له مامۆستا‌یانم كردوه‌ وه‌ك مامۆستا محمدي عه‌لی قه‌ره‌داغی گه‌وره‌ نووسه‌ر و دكتور محمدي گه‌زنه‌یی سه‌ره‌ك زانایان و مامۆستا ته‌یب به‌حکی و مامۆستا تا‌هیر به‌حکی و شیخ ظاهر‌إسماعیل قه‌ره‌داغی... هه‌موان پینان وابوو مامۆستا له‌و میژوه‌ گه‌وره‌ تره‌.

دوه‌م: لی‌ره‌دا (رۆژگاری ژیانم/7) مامۆستا ده‌فه‌رموی: باوكم له به‌هاری 1325ك وه‌فاتی كردوه، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی (رۆژگاری ژیانم/23): من خۆم له ته‌مه‌نی پینچ سالی‌دا له‌به‌ر ره‌غه‌به‌تی باوكم له خويندنا نراومه‌ته به‌ر قوتابخانه‌وه، له‌لایه‌کی تره‌وه ده‌فه‌رموی كه‌فیری خوينده‌واری بووه‌ و قورئانی خه‌تم كردوه‌ و باوكی شادیانه‌ی بۆ گێراوه‌.

منیش ده‌لیم گونجاو نیه‌ باوكی له (25) وه‌فاتی كردي و خۆی له (21)یان (23) له دایكبووی و به‌ پینچ سالی باوكی ره‌حه‌مه‌تی وه‌به‌ر خويندنی نابی، شادیانه‌ی بۆ قورئان فیربوونی گێرای، كه‌وابوو: 1325ك پینچ سالی مندالی لیده‌ركه‌ و دواتر سی سالیکی بۆ فیر بوونی خوينده‌واری و قورئان خه‌تم كردن لی لایه، ده‌می‌نیته‌وه 1317ك به‌م چه‌شه‌ن: 1325-5-3=1317ك له‌دايك بووه‌ به‌رامبه‌ر 1899ز.

² له (8/ل-22) مامۆستای موده‌رریس به‌ درێژی باس له هۆزی قازی ده‌كات ئه‌سل و بناغه‌یان، وه‌چه‌و نه‌وه‌یان.

خۆی بمری وه‌په‌کم بکه‌وی.

دایکم له‌م قسانه‌ زۆر زویر بو، به‌لام ئیمه‌ فامی ئه‌وه‌مان نه‌بو، به‌خواستی خودا له‌و پوژانا پاش کپینی کاغه‌ز و قه‌له‌م بو من له‌ به‌هاری سالی (1325ک-1907ن) وه‌فاتی کرد، (رحمه‌ الله و طاب ثراه).

پاش وه‌فاتی باوكم: دایکم خودا عه‌فوی بکا زۆر حه‌ولی له‌گه‌لمادا زۆر كۆششی کرد بو خویندنم، ئه‌و هاویزه‌ له‌مالی مرحوم مه‌لا محمدی كۆری حاجی شیخ قادرا مامه‌وه، كتیبه‌ و ورده‌كان وه‌كو (اسماعیل نامه و...) خویند. له‌م كاتا شیخ عزیزى خه‌لكی (دۆل په‌مو) له‌ خزمه‌تی

مه‌لا محمدا ئه‌یخۆند، له‌ رۆژی وه‌فاتی باوكیشما زۆر دلخۆشی ئه‌دامه‌وه.

پاش ئه‌م تاریخه‌ شیخ علاءالدین، مه‌لا محمدی برد کردی به‌ مدرسی خانه‌قای (دوره) منیش له‌م لاوا مه‌شغولی خویندن بوم، به‌ینی له‌مالی خۆمان، به‌ینی له‌ (به‌یبه‌له)، به‌ینی له‌ (ئه‌سراوا)، به‌ینی له‌ (كانی سانان)، ماوه‌یی له‌ (لنجاوا) به‌كورتی تا سالی (1330ک-1911ن) به‌خۆندن و په‌ككه‌وتن نه‌خۆشیه‌وه‌ ده‌وامم کرد، ئه‌م جار له‌ مانگی محرم سالی (1330ک-1911ن) له‌ له‌نجاوا ده‌ستم کرد به‌ (ل 23) (تصریفی زنجانی) له‌و سالا تا به‌هار تصریفم گه‌یاند به‌ باسی مضاعف، له‌ به‌هاری رۆیشتم بو (سه‌ردوش) بو لای مه‌لا سلیمان كۆری فقێ عثمان كه‌ داواى خزمایه‌تی ئیمه‌ی ئه‌کرد، باسی مضاعفم له‌ تصریف خویند، ده‌ستم کرد به‌ عوامل، به‌لام بیستم كه‌ (مه‌لا محمودی جوانرۆیی) هاتوه‌ بو (بالك) بو به‌ مدرس، له‌ سه‌ردوش گویزامه‌وه‌ بو بالك، له‌وی عوامل و سعداالله ی بچوكم خویند.

له‌ عه‌ینی سالا مامۆستا مه‌لا عبدالواحد كۆری مه‌لا عبدالصمد بو به‌ مه‌لای (گۆزه‌ كۆیره) منیش له‌به‌ر ئه‌وه‌ كه‌ ئه‌م زاته‌ مناسبه‌و دۆستی قدیمی له‌گه‌لمانا بوه‌ رۆیشتم بو خزمه‌تی، له‌خزمه‌تی ئه‌وا له‌ سالی (1332ک-1913ن) (آمۆذج)م تا باسی (فعل) خویند، پاش ئه‌وه‌ (اظهار)م خویند، پاش ئه‌و (تصریفی مه‌لا عه‌لی)م خویند، دوو (رساله‌ی وضع واستعارة ی مه‌لا ابوبكری میر رۆستمی)م خویند، پاش ئه‌مانه‌ ده‌ستم کرد به‌ كتیبه‌ی (جامی) جامیم گه‌یاند به‌ باسی (تمیز)، ئه‌م سالا سالی (1334ک-1915ن) بو، له‌ ئاخری ئه‌م سالا له‌ پایزا دایکم وه‌فاتی کرد.

له‌پیش وه‌فاتی دایکما (آمنة)ی خوشکم شوی کردبو، له‌پاش وه‌فاتی دایکم هه‌ر زه‌خیره‌و ئه‌شیائیکمان بو بارم کرد بو مالی پوره‌ فاتمه‌ی خوشکی دایکی بو دایکم، كه‌ مالیان له‌ (دایران) بو، رابعه‌ی خوشکیشم برد بو لای ئه‌و، به‌قه‌ی ئیمكان مصرفم بو ئه‌کرد.

ئه‌م جار گویزامه‌وه‌ بو (كانی سانان) بو خزمه‌تی مه‌لا شریف (جامی)م گه‌یاند (توابع) پاش ماوه‌یی له‌ ئاخیری پایزا رۆیشتم بو خزمه‌تی حاجی مه‌لا عزیز له‌ (ده‌ره‌تقی) ئه‌و زستانه‌ له‌ خزمه‌تی ئه‌وا به‌عزێ (جامی)م خویند، له‌پاشا ده‌ستم کرد به‌ (سیوطی) تا به‌هار گه‌یاندمه‌ ده‌وری (موصولات)، له‌ به‌هاری گه‌رامه‌وه‌ بو خزمه‌تی جه‌نابی مامۆستا عبدالواحد و له‌سه‌ر خویندن (سیوطی) ده‌وامم ئه‌کرد، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ رۆژ به‌رۆژ دنیا تاریکتر ئه‌بو، گرانی ده‌ستی پی‌کردبو، خه‌لكی له‌ ئاشوبی جه‌نگی جیهانی زۆر په‌ریشان بوون، منیش دل‌ه‌لکه‌نرا، ویستم پرۆم بو وولاتی تر، تصادف له‌و ماوه‌دا مه‌لا عبداللطیف نجنیی بانه‌یی برای مه‌لا عبدالوهاب نجنیی هات بو لای ئیمه‌، ئه‌یویست برۆا بو (شاری سلیمانی) بو خویندن، منیش له‌گه‌لمه‌لا حسن ی بالیکه‌ده‌ری دا له‌خزمه‌تیا كه‌وتینه‌ ریگه‌ بو شاری سلیمانی، له‌ سلیمانیدا له‌ مزگه‌وتی مه‌لا عزیزى بالیکه‌ ده‌ری دامه‌زرام... (ل/24)⁽¹⁾.

¹ مامۆستای موده‌رپرس له‌ (ل/24-61) له‌ باسی سه‌فه‌ره‌که‌ی لاده‌داو ده‌فه‌رموی (واز ئینم لیرا له‌ باسی سه‌فه‌ر ئه‌گه‌ریمه‌وه‌ بو هه‌نی خه‌به‌ر) ئیتر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ باسی په‌شویی دنیا و جه‌نگی جیهانی یه‌که‌م و جیهانی کوردانی دلیر به‌رامبه‌ر روس و شه‌هیدانی ئه‌م ریگه‌ و به‌شدلی شیخی علاء الدین و... پاشان باسی مه‌ریوان و ئاوو هه‌وا و ئابوری ئیداره‌و ناودارانی ئه‌م وولاته‌ و گوشه‌ی ئایین و دین په‌رستی مه‌ریان و په‌یوه‌ندی ساداتی پیر خدری و به‌رنجی و کاکۆ زه‌که‌ریایی به‌م خاکه‌وه‌ ده‌کات و ریشه‌ی ساداتی به‌رنجه‌ ده‌هۆننه‌وه‌ و شیخ عیسی و شیخ موسی و سید صائق و کابل و کاکه‌ سوری و شیخ حسنی گله‌ زه‌رده‌ و تۆزیکێ تر باس ده‌کات و نامه‌ مه‌شه‌وره‌که‌ی نادرشا بو شیخ و وه‌لامی پر که‌رامه‌تی شیخ حسن بو نادرشا ده‌نوسیه‌ته‌وه‌ و... دینته‌ سه‌ر باسی ئه‌میر حه‌مزه‌ی

ئهم سه‌فه‌ری منه له خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا عبداللطیفی برای مه‌لا عبدالوهابی بانه‌یی، مه‌لا احمدی خه‌راجیان، له‌گه‌ڵ مه‌لا حسن ی بالیکه‌ ده‌ری وه‌فقی حسینی طائربوغه‌یی دا، له ئاخ‌ر مانگی زستانابو، چه‌ند پوژی پیدش نه‌ورۆز، له پینجی ئه‌و مانگه‌وه باران نه‌باری، به‌م هه‌وه خه‌لك زۆر نارحه‌ت بون، هه‌موو كه‌س دوعای بارانیان ئه‌كرد .

له‌رێگه‌دا شه‌وی له (ده‌ره‌تفی) بوین، بۆ سبه‌ینێ پێکه‌وتین هاتینه پینجۆن شه‌ویکیش له پینجۆن بوین له مرگه‌وتی پاشادا، له‌ویوه رێکه‌وتین بۆ ئیواره گه‌یشته‌نه دیی (ولیاوا) شه‌و له‌وی بوین بۆ سبه‌ینێ رێکه‌وتین بۆ ئیواره گه‌یشته‌نه دیی (چنگیان) له به‌ینێ ئه‌م دوو دی‌دا دووجار توشی زه‌حمه‌ت بوین :

یه‌که‌م: له چه‌می (ناشان) گه‌یشته‌ن به‌ گه‌لی (ضبطیه) که له‌لای خۆیان پاسه‌وانی ناسایشی رێگه‌بون، ویستیان خۆیان بگۆرن لیمان روتمان بکه‌نه‌وه، به‌لام مه‌لا احمدی خه‌راجیانی یه‌کی له‌و جه‌ماعه‌ته‌ی ناسی به‌هۆی ئه‌وه‌وه بزگار بوین . جاری دوهم: له نزیکێ (نۆدی) توشی گه‌لی عه‌سکه‌ر بوین بۆ پینجۆن ئه‌رویشتن، ئه‌وان پیلایمی مه‌لا حسن یان برد، هه‌رچی پارینه‌وه نه‌یان دایه‌وه، به‌ هه‌ر چۆن بێ گه‌یشته‌نه (چنگیان) له‌و پوژا مه‌لا عارف مه‌لا بو مامۆستا مه‌لا قادری باوکیشی له‌حه‌یاتا بو..

بۆ سبه‌ینێ له چنگیانه‌وه هاتین بۆ دیی (سیتکه) له‌و کاتا (مه‌لا سلیمان) ناو مه‌لای سیتکه‌ بو، که له‌پاشا بو به‌ نایب قازی له ماوه‌ت دائه‌نیشتن، که گه‌یشته‌نه سیتکه ته‌ماشامان کرد خه‌لكه‌که له‌سه‌ر ته‌قالیدی وولات هه‌نی ئالای قه‌بری صالحانیان هی‌نابوو، خسته‌بویانه ناو چه‌وزی دی به‌ئومیدی ئه‌وه باران بباری، زۆر زۆر بۆ باران چاوه‌ری بون، شه‌ویکیش له سیتکه ماینه‌وه بۆ سبه‌ینێ هاتین بۆ شاری سلیمانی .

وه به‌هۆی ئه‌وه‌وه که مه‌لا حسنی بالیکه‌ ده‌ری خزمی مه‌لا عه‌زیزی مدرس بو ئیمامی مرگه‌وتی مه‌لا محمد امینی بالیکه‌ده‌ری (بو) له مرگه‌وتی مه‌لا محمد امینی بالیکه‌ده‌ری یا به‌میوانی دائه‌نیشتن، له‌پاش شه‌وو پوژی منو مه‌لا حسنی بالیکه‌ده‌ری له عه‌ینی مرگه‌وت دامه‌زراین، مامۆستا مه‌لا عبداللطیف، فقی حسینی طائربوغه‌یی له مرگه‌وتی شیخ محمدی به‌رنجه‌یی دا دامه‌زرا، مه‌لا احمدی خه‌راجیانی پویشته‌وه بۆ خه‌راجیان که دیی خۆی بو... (ل/62).

له‌خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا عه‌زیزدا مه‌شغولی خۆبندن سبوطی ئه‌بوم، به‌ فرصه‌ت ئه‌رویشتم بۆ خزمه‌تی مامۆسا مه‌لا عبداللطیف له مرگه‌وتی شیخ محمدی به‌رنجه‌یدا ده‌رزه‌که‌م به‌ حاشیه‌ی ابوطالبه‌وه ئه‌خوینده‌وه، به‌راسته‌ی له خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا عبداللطیف دا چاوم بۆ وورده‌کاری خۆبندن کرایه‌وه له‌و ماوه‌دا له مرگه‌وتی حاجی مه‌لا عه‌زیز دابوم، دوو کوپ له‌و محله‌ی سه‌رشه‌قاما بون محمد صالح و محمد سعید ناو زۆر خزمه‌تیان کردین.

له‌و به‌هه‌را له سلیمانی ماینه‌وه، به‌لام پوژ به‌پوژ له‌به‌ر بێ‌بارانی شه‌ده‌تی جه‌نگی یه‌که‌می عه‌له‌می رزق گراتر ئه‌بوو، وضع له‌ انسان تاریک ئه‌بوو به‌ هه‌رچونێ بێ مانگو نیوی ه‌اوی‌نیش له سلیمانی ماینه‌وه، ئیتر پیریانمان دا بگه‌رپینه‌وه بۆ هه‌ورامان، وه‌یا علی الاقل شاری سلیمانی به‌جێ بی‌لین، به‌لام شیخ محمدی به‌رنجه‌یی که مامۆستای مامۆستا مه‌لا عبداللطیف بوو هه‌مو سالی له ه‌اوینا ماوه‌یی ئه‌رویشتن بۆ به‌رنجه، فه‌قیکانی خۆیشی له‌گه‌ڵ خۆیدا ئه‌برد، له‌سه‌ر ئه‌م یاسایه شیخ محمدی به‌رنجی نامه‌ییکی نوسی بۆ شیخیکی پیاو و مناسبی به‌رنجه که مامۆستا مه‌لا عبداللطیف منو مه‌لا حسن فه‌قی حسینی طائربوغه‌یی ئه‌م چوار که‌سه له‌دی به‌رنجه دابنیشین تا جه‌نابی شیخ محمدیش له سلیمانی یه‌وه بی‌ت بۆ به‌رنجه، ماوه‌یه‌که له به‌رنجه (بین) تا بزاین وضع چۆن ئه‌بی.

به‌م خه‌یاله ئه‌م چوار که‌سه له سلیمانییه‌وه که‌وتینه رێگه بۆ به‌رنجه، بۆ ئیواره گه‌یشته‌نه (چنگیان) بۆ سبه‌ینێ له‌ویوه رویشته‌ن بۆ دیی (شوکی) له‌نیوه‌پو‌دا له‌وی اسراحه‌تمان کرد، پاش نان خواردن نوێژ کردن رێکه‌وتین بۆ به‌رنجه،

بابان و مه‌لا ئه‌بو به‌کری موصه‌ننقی چوپی ورشته‌ی پیر خدری شاهویی و بنه‌ماله‌ی مه‌شایخی کاکه‌زه‌که‌ریایی و خه‌لیفه‌کانی شیخ شهاب الدین و زانا ئاینه‌کانی مه‌ریوان و بیست و سێ زانا ناو دینی و کورته ژانیان باس ده‌کات و دینه‌ سه‌ر ئه‌ده‌ب و شاعیران و کورته ژانی هه‌شتیان تۆمار ده‌کات و به‌ چه‌ندین شیع‌ر و نوکته‌ ی جوان ئه‌و چه‌ند لاپه‌ره ده‌رژینته‌وه و نواتر و له سه‌ره‌تای (ل/62) دا ده‌فه‌رموی (با پوینده‌وه بۆ باسی سه‌فه‌ر به‌ ئیزنی خودای دانای به‌خه‌به‌ر).

بۆ ئیواره گه‌یشتینه به‌رنجه، بووین به میوانی مالی ئەو شیخه که شیخ محمد نامهی بۆ نویسی بو، گه‌لی خزمه‌تیا کرین (ل/63)

که پۆژ بووه تماشامان کرد جاف له کوێستان بهو گهرمایه له‌ترسی هیرشی دوژمن ئینه خوارهوه، دنیا وه‌ضعی باش نییه، پیرامان دا له به‌رنجه داننیشین وه‌رو بکه‌ینه هه‌ورامان، له‌سه‌ر ئەم بیره مال ئاواایمان له شیخ کرد وه‌رپکه‌وتین بۆ طه‌ره‌فی هه‌له‌بجه، به‌لام ئەو پۆژه له‌دی (موریاس) به‌ولاوه به‌روی شاره‌زورا له‌به‌ر گه‌رما بی ئاوی زۆر په‌ریشان بوین، به‌حالا خراب بۆ مغرب گه‌یشتینه دی (ته‌په‌که‌ل) که عائد بو به مرحوم شیخ حسام الدین، رویشتینه مالی کوێخا (حه‌مه که‌رم) ناو که وه‌کیلی شیخی حسام الدین بو، رحمه‌الله.

ئەم زاته ئەو شه‌وه گه‌لی خزمه‌تی کردین، خودا جه‌زای بداته‌وه، بۆ سبه‌ینێ به‌رهو هه‌له‌بجه پویشتین، بۆ سه‌عات چواری پاش نیوه‌پۆ گه‌یشتینه هه‌له‌بجه له مزگه‌وتی محمد پاشادا به‌میوانی ئارامان گرت.

ئەم پۆژه زه‌مانی مرحوم شیخ عبداللطیف کوپی شیخ محمدی قه‌رده‌اغی بو، به‌عزێ طلبه‌ی له خزمه‌تا بو، یه‌کێ له‌وان ملا محمدی پاوه‌یی بو، که وارد بوین زۆر ماندو بوین، له‌به‌ر هه‌یوانی مزگه‌وت داننیشتین، به‌شه‌کر و چایی خۆمان چامان لینا، کاتی شیخ عبداللطیف ته‌شریفی هاته مزگه‌وت، وه‌چاوی که‌وت پیمان که خۆمان چامان لیناوه، گه‌لی له طلبه‌کان عاجز بو، که بۆچی ئەوان نه‌هاتون به‌ده‌ممانه‌وه، سویندی ئی خواردین ئەبی ئەو پۆژ و شه‌وه میوانی ئەوین، به‌پراستی گه‌لی داخۆشی داینه‌وه، خزمه‌تی کردین، تا سبه‌ینێ له‌خزمه‌تیا بوین.

بۆ سبه‌ینێ رویشتی بۆ مدرسه‌ی (عه‌بابه‌یلی) له‌و پۆژا مامۆستا مه‌لا عبدالله ی شیخ قادر مدرس بو گه‌لی طلبه‌ له‌ مدرسه‌دا بون، جیگه‌ی طلبه‌ی زیاده نه‌بو، شه‌وی له‌ عه‌بابه‌یلی ماینه‌وه، بۆ سبه‌ینێ له‌ پشتی عه‌بابه‌یلیوه به‌رپگه‌ی کیوی شنووی دا رویشتین بۆدی ته‌ویله، له‌ ریگه‌دا له‌دی به‌لخه له‌باخیکا داننیشتین اسراحه‌تمان کرد، مالا به‌عزێ فه‌ریکه توی بۆ هینان له‌گه‌ل کاسه‌یی دۆی سارد و خه‌ستا، توو دوییکمان خوارد زۆر به‌له‌زه‌ت بو، جا رپکه‌وتین بۆ نیوه‌پۆ گه‌یشتینه (خانه‌قای ته‌ویله).

له‌وکاتا خانه‌قا پربوو له‌ خه‌لکی موکریان، وه‌ضعی عالم له‌به‌ر شه‌ری عالمی زۆر په‌ریشان بو، ته‌ویله مدرسه‌ی تیانه‌بو، جا له‌به‌ر ئەمه له‌ ته‌ویله ده‌رچوین بۆ هه‌ورامانی ئەودیو بۆ خانه‌قای (دو‌رو) بۆ مدرس‌ه‌ی مرحوم شیخ علاءالدین، که له‌و پۆژا سید حسین طائر بوغه‌یی له‌وی مدرس بو.

به‌رپگه‌ی (ته‌ته‌) دا چوینه ده‌شتی (هه‌وش و به‌درانی) که زۆر شوینیکی به‌صه‌فا و خوشه، له‌وکاتا حاجی شیخ عارفی سه‌قزی کوپی حاجی شیخ مصطفی به‌ مهاجری مالی گه‌یشتیوه ئەو شوینه، ئیمه‌ش لامان دا مالی ئەوان قاوه‌لتیمان کرد به‌ ده‌ربه‌ندی (که‌له‌وی) دا پاره‌ین بۆ عصریکی دیر گه‌یشتینه (خانه‌قای دو‌رو).

که گه‌یشتینه ئەوی تماشامان کرد مدرس‌ه‌ پره له‌ طلبه‌ هاتن به‌ده‌م مانه‌وه اکرامیان گرتین، به‌خزمه‌تی شیخ گه‌یشتین، زیاره‌ت مان کرد، ئەویش به‌خیرها‌تنی ئی کردین، به‌خزمه‌تی سید حسینی مدرس گه‌یشتین. به‌ کورتی ئەوه‌نده دل‌مان خۆش بو ئازاری سه‌فه‌ره‌که‌مان نه‌ما. (ل/64).

وه به‌هۆی زۆری طلبه‌ و بونی مدرس‌ه‌ی به‌رزی زانای وه‌کو سید حسینی طائر بوغی مکرانیه‌وه زۆر به‌ سه‌ربه‌ستی و دل‌خۆشی ده‌سمان به‌ خویندن کرد، مامۆستا ملا عبداللطیف له‌ خزمه‌تی مدرس‌ه‌ جمع‌الجوامع ی ئەخویند، منیش له‌ خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا عبداللطیف دا سیوطی - م ئەخویند..

به‌کورتی ماوه‌ی دوو مانگ زۆر به‌خۆشی رامان بوارد، له‌و ماوه‌دا شیخی علاءالدین زۆر دل‌ی سید حسینی رائه‌گرت، به‌ حورمه‌ت تماشای ئەکرد.

(پاش کیشه‌یه‌ک که پویدا)⁽¹⁾ سید حسین ئیواره وه‌ختی به‌تۆراوی له‌دورو ده‌رچو روی کرده هه‌ورامان بۆ (ته‌ویله)

¹ کیشه‌که به‌درژی باسکراوه، که له‌نیوان سید حسین و وه‌کیل مه‌سره‌فی شیخی علاءالدین دا روی داوه.. نه‌قلم نه‌کردوه، بنواره: ل/65.

له‌ویوه پۆیشتنه‌وه بۆ (مکریان) مدرسه بێ مدرسه مایه‌وه.

ئیمه‌ش سه‌رگه‌ردان بوین، ماموستا مه‌لا عبده‌للطیف یش له‌دوو‌پوه به‌ره‌و بانه‌ گه‌راهه‌وه، من و چه‌ند طلبه‌یی به‌بێ که‌س مایه‌وه به‌دڵ په‌ریشانی.

وا ئەم وه‌خته ناوه‌راستی پایزه، منیش بۆ وه‌ضعی خوشکه‌کانم زۆر په‌ریشانم ئەوانیش له‌گه‌ڵ خه‌لکی وولاتا به‌ مهاجری هاتبون بۆ چه‌می (ئه‌سکول و پیران)... له‌هه‌واری (سه‌رشابه‌که) له‌پشتی ده‌گاشی‌خانه‌وه که‌پریان به‌ستوه، له‌به‌ر ئەمه‌هه‌ستام پۆیشتم بۆ ئەو شوینانه‌وه بۆ لایان و فعلاً چا‌ووم که‌وت پێیان وه‌ضعیان تاحدی باش بو، به‌عزێ رزق و پاره‌یان به‌ده‌سته‌وه ما‌بو، پاش دوسێ رۆژ له‌وێ گه‌رامه‌وه بۆ دو‌روو، به‌عزێ پارهم له‌لایان هه‌بو مقدا‌ری دو‌صد قه‌رانم بۆ خه‌رجی خۆم هی‌نا له‌گه‌ڵ خۆما. تا من له‌م سه‌فه‌ره هاتمه‌وه مه‌لا فیض‌الله ی طالش، که‌ مجازی ملا قادی صوفی بو (ل/65) له‌ شمیرانه‌وه به‌ره‌و دو‌رو هاتبو به‌ عه‌زمی ئەوه‌ برواته‌وه بۆ طالش که‌ گه‌یشته‌بوه دو‌رو، شیخ ئە‌مری فه‌رموبو له‌وێ بمینێنه‌وه، ده‌رز به‌ طلبه‌کان به‌فه‌رمو‌یت تا مدرسه‌ی پانه‌گرێ.

ئەم وه‌ضعه تاحدی دلی ئیمه‌ی خوش کرد، طلبه‌کان ده‌ستیان کرد به‌ ده‌رزخو‌یندن، منیش ده‌ستم له‌ سیوطی هه‌لگرت، ده‌ستم کرد به‌ (ایسا‌غوجی) له‌ علمی منطق. له‌م کاتا سا‌ل بو به‌ سا‌لی (1336ک-1917ز)، دنیا رۆژ به‌رۆژ تاریک تر ئە‌بو رزق گران تر ئە‌بو، خه‌لک له‌ هه‌مو شوینیکه‌وه له‌به‌ر بێ‌رزقی ما‌لی خ‌زیا‌ن به‌جێ ئە‌هیشت پو به‌هه‌وراما‌ن ئە‌هاتن، چونکی ئە‌م هه‌وراما‌نه له‌ نازاری جه‌نگ پارێزرا‌بوو، که‌می رزق له‌ قبیلی تو میوه‌ که‌می ده‌خلی تیا ده‌ست ئە‌که‌وت.

به‌راستی له‌م زستانا شیخی دو‌روو خوادا جه‌زای بداته‌وه گه‌لی خه‌مه‌تی موسلمانانی کرد، نانه‌واخانه‌ی دانا‌بو، بۆ هه‌موو رێ‌بواری ئی‌واره‌و به‌یانی نان و چیشته‌ بوو، بۆ میوانی تاییه‌تی

یاسای پینشو به‌رقه‌رار بو، بۆ هه‌موو طالبه‌ک پۆژی هه‌شته‌ نان چیشته‌ به‌ریار درا‌بو، به‌ته‌واوی ده‌ست ئە‌که‌وت، ئیمه‌ نازاری برسیتی مان چا‌و پینه‌که‌وت، به‌ مه‌علوما‌تی من له‌و پایز و زستانا مقدا‌ری چه‌فتا‌و‌بینج ته‌غاری دو‌رو به‌راتی دا به‌ و‌خانه‌ وادانه‌ لیقه‌ و ما‌وانه‌ که‌ په‌نا‌یان پی هی‌نا، به‌ پاره‌ یش به‌قه‌ی ئیمکان مساعده‌ی ئە‌کردن.

یه‌کی له‌وانه‌ باباشیخی کوری شیخ عبده‌الله ی بانه‌یی بوو به‌هه‌ژده‌ سه‌رخیزانی خ‌زیو ما‌لی مام و برا‌زایه‌وه هاتبو‌نه (ده‌ یمه‌) یه‌و پۆژی ته‌شرفی هات بۆ دو‌رو به‌خه‌مه‌ت شیخ گه‌یشته‌ پاش به‌خه‌یره‌اتن إکرام، عه‌ززی شیخی کرد ئیمه‌کتیب خانه‌ییکی گه‌وره‌مان هه‌یه‌ بو‌مان ده‌رچوه‌ تقدیمی شیخی ئە‌که‌م بۆ مه‌ده‌ره‌ سه‌، وه‌ شیخ لطف بکا بمان ژینی به‌م مه‌عنا قیمه‌تی کتیبه‌کان رزقمان بی‌ بدا.

شیخ فه‌رموی: سه‌ید عاجز مه‌به‌ خواکه‌ریمه‌.

پاش نان خو‌اردن نیوه‌رۆ ئە‌مری فه‌رمو دوته‌غارگه‌نم وزه‌رات وه‌بیست توما‌ن پاره‌ وه‌عه‌بایی وه‌جوتی قۆنده‌ره‌یان تقدیمی بابا شیخ کرد، به‌پیا‌وو و‌لا‌خی خۆیه‌وه‌ بو‌ی په‌وانه‌کرد، وه‌فه‌رمو‌وی کتیبخانه‌ی خۆیشتان موباره‌کی خۆتان بی. له‌ ناخ‌ری ئە‌م زستانا پورم فاطمه‌ وه‌فاتی کردبو، جا (رابعه‌)ی خوشکم له‌به‌ر بێ‌که‌سی هات بۆ لام بۆ دو‌روو، منیش قضیه‌که‌م عه‌ززی شیخ کرد، شیخ زۆر به‌میهره‌بانی فه‌رموی: هاتنه‌که‌ی زۆر باش بو، انسان له‌ ته‌نگانه‌دا له‌ما‌لی باوکی خۆیا بژی عه‌ینی سه‌عه‌ده‌ته، رابعه‌ به‌خۆشی له‌ما‌لی شیخ دا دانیشته‌ له‌ به‌هه‌ارا امینه‌ی خوشکم ئە‌ویش هات بۆ لام، له‌گه‌ڵ رابعه‌ دا دامه‌زرا، ئە‌م نه‌وعه‌ پیا‌وه‌تی شیخه‌ له‌گه‌ڵ ئیمه‌دا کردی مه‌گه‌ر خودا جه‌زای بداته‌وه، له‌لاییکه‌وه‌ من به‌خۆشی له‌ مدرسه‌که‌دا ئە‌خوینم، له‌لایه‌کی تره‌وه‌ خوشکه‌کانیشم وه‌کو له‌ما‌لی باوکیانا بن وه‌ها ئە‌ژیان، مع‌ العلم باو‌کم مریدیکی فدائی شیخ بو، خۆی وه‌صیه‌تی بۆ کردبوین که‌ هه‌ر له‌ په‌نا‌ی شیخ دا‌ین، ئە‌و به‌کارمان ییت، بالفعل وه‌ها ده‌رچو.

پاش ماوه‌ی شیخ ئە‌مری کرد رابعه‌م ماره‌کرد بۆ مه‌لا احمدی قاری که‌ کو‌پری رضاعی شیخ بوو، امنه‌یشم ماره‌کرد بۆ فقی موحه‌مه‌د که‌ مصرف وه‌کیلی اموراتی شیخ عثمانی کو‌پری شیخ بوو، به‌خۆشی دامه‌زرا. (ل/66)

له زستانی (1336ک-1917ز) گرانی گه‌یشته پایه‌یی مه‌نی گه‌نم به‌لیره‌یی زه‌رد ده‌ست ئەکه‌وت، خه‌لکی زۆر له ریگه‌وبان و لاکو‌لانا مردن، گه‌لی کەس له‌کیوه‌کانا گیانیان ده‌رئه‌چو درنده‌ گوشته‌که‌ی ئەخواردن، برا له‌برای نه‌ده‌پرپی، به‌لکو په‌نا به‌خودا باوک و دایک پیری ئەولادیان له‌نا نه‌مابو...

بگه‌رپینه‌وه سه‌ر باسی مدرسه، له به‌هاری (1336ک) مامۆستا مه‌لا فیض‌الله‌ی طالشی رۆیشته‌وه بۆ وولاتی خۆی، جا مامۆستا مه‌لا عارف امامی خانه‌قا، ئەو بو به مامۆستای طلبه‌ منیش له‌ منطق خویندن ده‌ستم هه‌لگرت، هاتمه‌وه سه‌ر خویندنی سیوطی، ئەوه‌ی مابو خویندم تا نزیک‌ی باسی (صرف‌ه‌که‌ی، قضاء مامۆستا مه‌لا عارف هه‌م ئەویش له‌ نه‌وه‌لی پایزا به‌و نه‌خۆشیه‌ که‌ باسم کرد⁽¹⁾ وه‌فاتی کرد، رحمه‌الله و طاب‌ثراه... (ل/67)

پاش وه‌فاتی مامۆستا مه‌لا عارف له‌ اخری پایزا له‌ برجی قوس دا شیخ‌ناردی به‌شوینی جنابی ملا سید محمد کورپی سید امین گیزملی که‌ له‌ سنه‌دا له‌ خزمه‌تی مه‌لا حمه‌رشید به‌گ مدرسی مزگه‌وتی (دار الاحسان) دا له‌ سنه‌ اجازهی وه‌رگرتبو، هات بۆ دوروو کردی به‌ مدرس له‌ خانه‌قای دوروودا...

جا له‌ خزمه‌تی مامۆستا سید محمدا ئەوه‌ی له‌ سیوطی مابو ته‌واوم کرد، ده‌ستم کرد به‌ رساله‌ی (رشدییه) له‌ علمی منطق دا که‌ کتیبیکی جوانه‌ تالیفی مه‌لا محمد رشیدی مدرسی دار الاحسان بو، پاش ته‌واوکردنی ئەم کتیبه‌ ده‌ستم کرد به‌ (فنازی) له‌پاش فنازی ده‌ستم کرد به‌ عبدالله یه‌زدی، خویندنه‌که‌م په‌ونه‌قیکی تازه‌ی وه‌رگرت... (ل/68) (2)

بۆ سالی (1338ک-1919ز) مرحوم شیخ‌نورالدین، کورپی مرحوم شیخ‌نجم‌الدین وه‌فاتی کرد، مرحوم مه‌ولانا مه‌لا عبدالقادی مدرسی بیاره‌یش متوفی بو، بیاره‌ بی‌خاوه‌ن مایه‌وه، جا شیخی بیاره‌ یانی شیخ‌علاالدین له‌ ناخری فه‌صلی به‌هاری 1338 له‌دورو گوێزایه‌وه بۆ بیاره‌ گه‌لی هه‌ورامانی ئەودیو، یانی دیوی شاره‌زور پيشوازیان لیکرد، مصطفی به‌گی کورپی جعفر سلطان به‌ امری باوکی هات به‌پیرییه‌وه، له‌ خانه‌قای بیاره‌ دامه‌زرا، له‌ هه‌مو لاییکه‌وه مرید و منسوب له‌ خواص و عوام رویان کرده‌وه خانه‌قای بیاره. (ل/70)

وه‌ له‌پاش ئەوه‌ شیخ‌ له‌ بیاره‌ دامه‌زرا، مدرسه‌ی دوروو هه‌رچه‌ند هه‌ر ئاوه‌دان بو، مرحوم مامۆستا سید محمد له‌ویا به‌ مدرس مابوه‌وه، به‌لام تقریبا چۆل بو، ئەو خۆشیه‌ی نه‌ما، له‌به‌ر ئەمه‌ منیش قه‌رارم دا برۆم به‌ دیوا بۆ ده‌وری بیاره. مع‌العلم من له‌م به‌ینا زۆر استفادهم له‌ مامۆستا سید محمد کرد، عبدالله یزدی رساله‌ی ئادابی منظومه‌ گه‌له‌نبه‌وی ئاداب و عصام‌الدینی استعاره‌ رشدییه و فنازی بعزی له‌ شهرح منهج رساله‌ی حسیبی فارسی و تشریح الافلاک ئەمانه‌م هه‌مو به‌ ده‌رن خویند، گه‌لی له‌مانه‌م له‌به‌ر بو، له‌ خویندنا چاوم تا حدی کرایه‌وه... (ل/71)

له‌م ماوه‌دا که‌له‌دورودا له‌خزمه‌تی مامۆسادا ئەمخویند به‌رپیکه‌وت چه‌ن سه‌فه‌ریکی خۆش که‌وته به‌رم، یه‌که‌م له‌به‌هاری سالی (1306ک-1888ز) له‌ اخری گرانیه‌که‌دا له‌دوره‌وه رۆیشتم بو (ده‌ره‌تفی) بوو کرپنی گه‌له‌نبه‌وی شهرح: له‌م سه‌فه‌را رۆیشتمه‌ چور شه‌وی له‌وی بوم، شه‌وی له‌ (نی) وه‌شه‌وی له‌ده‌ره‌تفی بووم، که‌ گه‌رامه‌وه له‌ پرگه‌دا له‌لای باخی ته‌رخانئاوا له‌م دیوی به‌ئیلوه گه‌یشتم به‌ مه‌رحوم محمد صالح به‌گی کورپی فه‌تاح به‌گ، ئەم زاته‌ سویندی خوارد لیم ئەبی من سوار ئەسپه‌که‌ی ئەویم ئەو به‌ پیاده‌ له‌ پيشمه‌وه برۆا، هه‌رچه‌ند هه‌ولمدا چارم نه‌کرد، بالفعل به‌و شیوه‌ له‌گه‌لیا هاتمه‌وه تاماله‌وه وه‌شه‌و له‌سه‌ریانی مالی حه‌مه‌ سعید به‌گی برایا نوستم، له‌به‌ره‌به‌یانا به‌م ده‌نگه‌ خه‌به‌رم بووه‌وه یه‌کی ئەیووت: (إن أشرف خلق الله نور) مع‌العلم که‌چاوم کرده‌وه نه‌که‌س دیاریوو نه‌بانگیش درابوو، ئەم روداو زۆردانی روناک کرده‌وه، وه‌به‌حالی إنشراحه‌وه هه‌ستام نوێژی سبه‌ینیم کرد وه‌له‌ پاش به‌رقلیان وه‌چاخواردن

¹ له‌ نه‌وه‌لی سالی 1337ک له‌ نه‌خۆشیک‌ی وه‌کو ئەنفلوئیزی ئیسته‌ په‌یداو، گه‌لی عه‌لام به‌م ناساغیه‌ مردن، ده‌وری دومانگ ئەم نه‌خۆشیه‌ ده‌وامی کرد. ل/67، من ئەمه‌م پيشتر نه‌قل نه‌کرده‌ له‌به‌ر درێژی.

² له‌ (ل/69-70) مامۆستای موده‌ررپس باسی گوندی نوپو ده‌کات جوگرافیا و ئاوه‌کانی و جۆری گوله‌کانی و کتیه‌کانی چارده‌وری و چۆنیه‌تی کرپنی له‌لایه‌ن شیخی علاوالدين هوه و خۆش رابواردنی قوتابیان تیتیدا.

گه‌رامه‌وه بۆ دو‌پروه.

سه‌قه‌ری دو‌وه‌م: له‌سالی 1337ک - دا له خزمه‌تی ماموسا سید محمد شیخ عثمانی کو‌ری شیخ گه‌لی پیاو مناسب قه‌ره‌با‌لخ له ریگه‌ی کو‌سالان و ژیاره‌وه هاتین بۆ هه‌ورامانی پوی شاره‌زور بۆ دی‌ی گو‌لپ بۆ ئەوه‌ی کچی شیخ صادقی گو‌لپ خاتون حبیبه‌ ناو بگوا‌زینه‌وه بۆ شیخ مه‌ولانای کو‌ری شیخ .
 له‌م سه‌قه‌را مه‌رحوم مه‌لا آمین ی جفاری مه‌شه‌ورمان له‌گه‌لا بو، شه‌وی له ژیار شه‌وی له نوین بوین، به‌لای دی‌ی که‌لجی دا سه‌رکه‌وتین، وه‌له پش‌تی دی‌ی هه‌جیجه‌وه دا‌په‌رین بۆ چه‌می هه‌جیج، به‌راستی چونکی مه‌وسیمی به‌هار (بو) ئەم سه‌قه‌ره زۆر به‌سه‌فا بو.

که‌گه‌یش‌تینه‌ سه‌ر کی‌وی پش‌تی هه‌جیج مه‌لا آمین بانگی کرد: خه‌لکه‌ بی‌ده‌نگ بن بزانی‌ن ئەوه چی ئەلین، ئی‌مه هه‌مو دا‌چله‌کاین، لامان کرده‌وه، پرسیمان چیه؟! وتی ئەوه نیه که مه‌لانکه‌کانی ئاسمان ئەلین (سبوح قدوس ربنا ورب الملائکه والروح) یانی شوینه‌که ئەوه‌نده به‌رزه سه‌ری داوه له ئاسمان، که له‌و کی‌وه دا‌په‌رین گه‌یش‌تینه شوینیکی زۆر سه‌خت و نابار مه‌شه‌وره به (چنگه‌ رنه) یانی ئینسان ده‌ست نه‌نیته‌هه‌ز ناتوانی دا‌په‌ری، مه‌لا ئەمین پرسى ئەمه کو‌ییه، وتیان لابه‌لای چنگه‌رنه، وتی ئەم شوینه قنگه‌رنه‌یه نه‌ک چنگه‌رنه که گه‌یش‌تینه چه‌م هه‌م مه‌لا ئەمین بانگی کرد بۆ ده‌نگ بن ده‌نگی مه‌لانکه‌ی عه‌زابی جهنم بی‌ت، (ل/71) یانی ئەوه‌نده قو‌له‌ نزیکی ژیرزه‌وی بو‌ته‌وه که وه‌کو مه‌شه‌وره دو‌زه‌خ له ژیر عه‌رزایه.

به‌کو‌رتی گه‌یش‌تینه با‌خه‌کانی خواری هه‌جیجه‌وه له‌ویا مه‌لا محمد ره‌شیدی هه‌جیجی له‌وی بو، شه‌و له‌وی نانمان خوارد وه‌رپه‌که‌وتین بۆ دی‌ی (نۆدشه) شه‌و له نۆدشه بوین، بۆ سبه‌ینی هاتین بۆ دی‌ی ته‌وی‌له شه‌وی له‌مالی محمد رشید نا‌غای کو‌ری سعید نا‌غای خالۆی شیخ بوین، سبه‌ینی زیاره‌تی مه‌رده‌ی سراج الدین و به‌ال‌الدین مان کرد، جارپه‌که‌وتین بۆ بیاره، وه‌شه‌وی له بیاره بوین، زیاره‌تی مه‌رقه‌دی ضیاء الدین نجم الدین زیاره‌تی مه‌حاسنی شه‌ریفه‌مان کرد.

وه زیاره‌تی مه‌ولانا مه‌لا عه‌بد القادر مان کرد زۆر إكرامی شیخ عثمان و سید محمدی گرت، وه‌من ده‌ستم زیاره‌ت کرد دو‌عای توفیقی بۆ کردم، بۆ سبه‌ینی رو‌یش‌تین بۆ گو‌لپ، شه‌وی دوو شه‌و له‌وی بوین، جا بوکیان سوار کرد، ئەم‌جار به‌ ریگه‌ی سه‌رگه‌تا به‌ کی‌وی که‌ما‌جارا هاتینه سه‌ر به‌ روی (قه‌لا‌خانی) و (هه‌وش و به‌درانی) دا، وه‌شه‌و له (ده‌ره‌کی) له‌مالی أسعد به‌گی کو‌ری بورزۆ به‌گ بوین، بۆ سبه‌ینی به‌ ریگه‌ی ده‌ربه‌ند، که له‌وی‌دا رو‌یش‌تین بۆ دو‌پروه نزیکی عه‌صر گه‌یش‌تینه به‌را‌به‌ری دو‌پرو، تما‌شامان کرد سواره مه‌شغو‌لی رمبازین، وه‌شیخ نظام الدین برای شیخ که زۆر سوارچاک بو‌وه‌ات به‌ پیرمانه‌وه، له عه‌ینی وه‌ختا گه‌له‌به‌کانی خانه‌قایش پاشایان دروست کردبو گه‌لی سه‌یر و سه‌فامان له‌و کاتا چاو پیکه‌وت.

سه‌قه‌ری سی‌هه‌م: له ئاخ‌ری به‌هاری (1338ک-1919ز) له زه‌مانی حوکمه‌داری شریف الدوله ع‌صای ( ) ناردبوو به‌ خه‌لات بۆ شیخ، ئەمری له‌ سنه‌وه هاتبو که شیخ بر‌وا بۆ سنه‌ ئەو خه‌لاته وه‌ر‌بگری، به‌لام شیخ‌ وای به‌ مه‌صله‌حه‌ت زانی که سید محمدی موده‌رپریس، وه‌شیخ عی‌مانی کو‌ری، وه‌حاجی میرزا رحمت الله ی طالش بنیری بۆ وه‌رگرتنی، بال‌فعل ئەمانه‌ ری‌که‌وتن، منیش له خزمه‌ت ماموسا سید محمدا ری‌که‌وتم، له‌م سه‌قه‌را شه‌وی له سور که‌وول، وه‌شه‌وی له (شو‌یشه) بوین، بۆ سبه‌ینی رو‌یش‌تین بۆ سنه‌ تانزیکى دی‌ی (که‌میز)، ده‌وری دو‌وصه‌د سواری له‌ اعیان و علماو مه‌نسوبین هاتن به‌ إستقبالی شیخ عی‌مانه‌وه، وه‌رو‌یش‌تین له‌ مزگه‌وتی مه‌لا محمدی کو‌ری مه‌لا عارف ی کو‌ری مه‌لای نو‌دشه، که عا‌ندی مالی حاجی معتمد بو دا‌به‌زین.

ئەم ورو‌دی ئی‌مه تصادفی ئەوه‌لی په‌مه‌زانی کرد، چوارده‌ روژ له‌وی ماینه‌وه، حه‌فه‌لی وه‌رگرتنی (ع‌صا) به‌سرا، له‌م حه‌فه‌دا نا‌طقی له‌سه‌ر ئایه‌تی (هل یستوی الذین یعلمون والذین لا یعلمون) به‌ ته‌شریفی علماو زانا و رو‌حیانیان دا گه‌لی قسه‌ی جوانی کرد، جا شه‌ربه‌ت خو‌ری کرا، له‌م مه‌جلیسا به‌ خزمه‌تی مه‌رحوم مه‌لا عه‌بد الله ی مو‌فتی وشه‌یی وه‌سید نجم‌الدین

کۆری سید عبدالحکیم هه‌مروه‌یه‌ی گه‌لێ علمای به‌رز گه‌یشتیم، له‌م سه‌فه‌را شه‌وی مه‌دعو بوین له‌ مائی حاجی معتمد، مری
عبد الله خان به‌عزی پرسیری عیلمی له‌ من کرد، جوابم دایه‌وه، له‌ بیستنی ئەم سوال و جوابه‌ حاجی معتمد زۆر مه‌سرور
بوو، کاتی ئەهات بۆ مرگه‌وت بۆ چاو پیکه‌وتنی شیخ عثمان ئەی پرسی (ئاغی مه‌للای محقق له‌ کوییه) به‌م عنوانه
خه‌به‌ری منی ئەپرسی میهره‌بانی ده‌رئه‌پری. (ل/72)

له‌و سه‌ره‌وه‌ که هاتینه‌وه شه‌وی له‌ دئی (که‌رچو) شه‌وی له‌دئی (نجنی) له‌ خواری دئی (ئه‌ویه‌نگ) وه‌و بوین، بۆ شه‌وی
سپه‌م گه‌یشتینه‌وه دوپوه .

سه‌فه‌ری چواره‌م: له‌م سالا له‌ زستانا له‌ خزمه‌تی شیخ دا رویشتم بۆ دئی (سوره‌تو)...

سه‌فه‌ری پینجه‌م: خۆم له‌گه‌ل به‌عزی قوتابی په‌قیقا چهن رۆژی بۆ رابواردن رویشتم بۆ ژاوه‌رو، وه‌خت پایز بو، هه‌مو
نه‌وعه‌ میوه‌یی وه‌کو قۆخ و هه‌رمی و هه‌نار، وه‌که‌می تری ماو، له‌م سه‌فه‌را که گه‌راینه‌وه له‌ چه‌می (بوری ده‌ر) ا تاقه
دانیه‌یی (به‌هی) مان به‌ر داریکه‌وه چاوکرد، من بپوم تیگرت داکه‌وت، که‌چوم به‌هیکه‌ ده‌ریبم داریکم بۆ درێژ کرد به‌ هییه‌تر
ده‌رکه‌وت، ته‌کرار به‌هی تر ده‌رکه‌وت هه‌تا صدو چل دانه‌ به‌یمان له‌و ئاو بییشه‌و باخه‌ ده‌رکرد که‌ اعراضیان لینابو،
به‌خۆشی و رابواردن هاتینه‌وه...

برۆینه‌وه سه‌ر مه‌قسود، پاش ماوه‌یی له‌ دامه‌زرانی شیخ له‌ بیاره له‌ رۆژی سی‌شه‌نبه (7)ی مانگی ذی القعدة له‌ سالی
(1338ک-1919ز) له‌گه‌ل سید فرج ی عه‌ریه‌تی دا که‌ ئه‌ویش له‌ طلبه‌ ی علم بو، دورومان به‌جی هیشت، رویشتم بۆ
بیاره، بۆ شه‌و گه‌یشتینه‌و بیاره، به‌ خزمه‌تی شیخ گه‌یشتیم، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه که‌ له‌و کاتا له‌بیاره‌دا مه‌درسه‌ نه‌بو، شیخ
نامه‌ی بۆ نوسین بۆ خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا حمه‌سه‌عیدی مه‌درسی (عه‌بابه‌یلی) بالفعل رویشتم بۆ ئه‌وی دامه‌زران، من
مه‌درسی گه‌له‌نبه‌وی بوره‌انم ئه‌خویند له‌ ئه‌وه‌لیه‌وه، پاش ئه‌وه که‌ چه‌ند مه‌درسیکم ئی خویند گه‌یشتیم به‌ باسی (نسب ی
اریعه)، مامۆسا مه‌لا حمه‌سه‌عید سه‌فه‌ری شاری سنه‌ی که‌وته به‌ر رویشتم، تا ئه‌و له‌و سه‌فه‌ره‌ هاته‌وه من بۆ مه‌رس
ئه‌رویشتمه‌ هه‌له‌بجه له‌ خزمه‌تی شیخ بابا رسول ی بیده‌نی که‌ له‌و ده‌ما میوانی مائی شیخ عبداللطیف بو، دوازه‌ ده‌رزم
له‌گه‌له‌نبه‌وی خویند... (ل/73)

تمان‌شام ئه‌کرد وه‌ضعی خویندنه‌مان له‌ عه‌بابه‌یلی باش نیه، چونکی ده‌رزمان ئه‌فه‌وتا، له‌به‌ر ئه‌مه له‌گه‌ل سید فه‌رح دا
له‌ سی‌شه‌نبه‌ی حه‌وتی مانگی محرمی (1339ک-1920ز) گه‌رامه‌وه بۆ هه‌ورامانی ئه‌ودو، سید فرج له‌دئی (ئه‌لمانه)
له‌خزمه‌تی باباشیخ دامه‌زرا منیش رویشتمه‌وه بۆ دوپوه. له‌خزمه‌تی مامۆستا سید محمدا دامه‌زرا مه‌وه، من له‌ماوه‌ی پایز
و زستان و به‌هه‌را له‌ خانه‌قای دوپوه گه‌له‌نبه‌وی بوره‌انم خویند.

وه له‌ هاوینی سالی (1339ک-1920ز) رۆژی شه‌مه‌ی بیست هه‌می مانگی شه‌وال له‌ خانه‌قای دوپوه رویشتم بۆ
مه‌درسه‌ی (بالک) بۆ خزمه‌تی مه‌لا محمودی جوانرۆیی، له‌وی ده‌ستم کرد به‌ شرحی عقایدی ملا سعد گه‌یاندمه‌ باسی
(تکوین) له‌ اخیری صفاتی ذاتیه‌دا، فرائضی منظومه‌ی شیخ معروفی نویشتم له‌خزمه‌تیا ته‌واوکرد.

له‌م ماوه‌دا شیخی بیاره هات بۆ مه‌ریوان... (ل/74) له‌م سه‌فه‌را له‌و سه‌ره‌وه شیخ تشریفی هینا بۆ (بالک) ئیمه‌ش تا
نزیکێ به‌رقه‌لا، له‌گه‌ل اشرف و پیاو مناسبی دئ، مامۆستا مه‌لا محمود استقباله‌مان کرد، که‌ تشریفی هاته‌و بالک شه‌وی له
بالک مایه‌وه سه‌به‌نی تشریفی رویشتم بۆ چور، ئیمه‌ش هه‌موو لایێ تا چور بۆ په‌وانه‌کردنی رویشتم، له‌م ماوه‌دا شیخ
فه‌رموی به‌ من که‌ ملا احمدی ره‌ش له‌بیاره‌یه ئه‌مه‌وی بیکه‌م به‌ مه‌درسی خانه‌قای بیاره، ئه‌گه‌ر مه‌یلت هه‌یه تۆیش بی‌ره‌وه
بۆ بیاره بۆ خویندن، منیش له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌مری شیخه، رۆژی جه‌ژنی قوربان له‌ (1339ک) له‌دئی بالک وه‌ گویزماوه‌ بۆ
بیاره، له‌ بیاره‌دا له‌ خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا احمدی ره‌ش دا به‌ فه‌قی ته‌ دامه‌زرا.

له‌ماوه‌ی سی مانگا له‌ خزمه‌تی مامۆستا مه‌لا ئه‌حمدا شرحی عقایدیم ته‌واوکرد، عقیده‌ کوردییه‌که‌ی مه‌وله‌وی به‌ ده‌ر
خویند. ده‌ستم کرد به‌ مختصری مطول، گه‌یاندمه‌ سه‌ر بابی احوالی مسند إليه، له‌م مه‌ده‌دا شیخ توفیقی پشته‌یی کۆری

شیخ عبدالرحمن ئەویش له بیاره‌دا له خزمه‌تی مامۆستا شیخ حیدرا، دهرزی کافیه‌ی ئەخویند، من له‌گه‌لیا خه‌ریک ئەبوم تا باش په‌وانی ئەکرد.

مامۆستا مه‌لا احمد له بیاره‌دا زۆر په‌ریشان بو مه‌ترسی بو له به‌عزێ ده‌سته‌و به‌سته‌ی مه‌لا حسین که نازاری بده‌ن، هه‌رچه‌ند شیخ دل خوشی ئەدایه‌وه سوودی نه‌بو، له ئەنجاما ئیزنی وه‌رگرت له‌شیخ، که‌وته‌ پێ بۆ شاری سلیمانی، منیش ناچار له خزمه‌تیا پێکه‌وتم، مه‌لا عه‌لی مه‌ولاناوایی که ئیسته‌ مه‌لای (فقێ جنه‌)یه⁽¹⁾ ئەویش مان له‌گه‌لا هات بۆ سلیمانی بۆ ئیواره به‌زه‌حمه‌ت گه‌یشتیینه‌ دێی (مووان) چونکی له‌و پۆژا له‌خه‌تی سید صادق‌ه‌وه ئوتومییل نه‌بو، ئیواره وه‌ختی دره‌نگ گه‌یشتیینه‌ ناو دێ، بوین به‌ میوانی امامی ئەو دێ که ناوی مه‌لا کریم بو، خه‌لکی ئەو ژوره‌ بو، تماشام کرد مه‌شغولی جه‌ژنی مولوده‌، نان و چیشتیکی زۆری دروست کردوه، ئیبه‌ش ئەو شه‌و مه‌لودنا مه‌که‌مان بۆ خویندنه‌وه، به‌ زه‌وق و شه‌وقیکی باش جه‌ژنه‌که‌مان ته‌واوکرد.

سه‌به‌نی پێکه‌وتین بۆ ئیواره گه‌یشتیینه‌ شاری سلیمانی له‌ خانه‌قای حه‌زه‌تی (مه‌ولانا خالد) (قدس الله سره‌) که له‌و سه‌رده‌ما مامۆستا شیخ عمری ابن القرداغی مدرسی ئەوی بو به‌ میوانی دانیشتین، پاش دوسی رۆژ مامۆستا شیخ عمر زۆر میه‌ره‌بانی له‌گه‌ل منا کرد، به‌صوره‌تی فه‌قی‌تی له‌خزمه‌تیا دامه‌زرام، مامۆستا مه‌لا ئەحمه‌دیش له‌سه‌ر توستی مامۆستا شیخ عمر رحمه‌ الله بو به‌ مدرسی (گه‌لا‌ه) له‌ ناحیه‌ی ماوه‌ت... (ل/75)⁽²⁾

له‌سالی 1340ک-1921ز دا که دامه‌زرام له خزمه‌تی مرحوم مامۆستا شیخ عمر رحمه‌ الله تعالی، به‌هۆی کۆشش و ره‌غه‌تی ئەوا له‌ خویندن و کتابت و اشتغال به‌ علم ئافاقیکی تر له‌به‌رچاومانا کرایه‌وه، ماوه‌یی هه‌ر مه‌شغولی خویندنی مختصر بوم. پاش ئەوه کتیبی (أقصى الأمانی) که تالیفی حفیدی سعیدی تفتازانییه مامۆستا شیخ عمر حاشیه‌ی له‌سه‌ر کردوه، به‌ حاشیه‌کانه‌وه نوسیمه‌وه به‌ دهرس خویندم، جا ده‌ستم کرد به‌ خویندنی ریاضیات ترشیخ الأفلاک و رساله‌ حسابی (ل/77) به‌اء الدین عاملي، وه اسطرلاب تالیفی عاملي بعضی له‌ ربعی مجیب م به‌دهرز خویند، ئەم کتیبانه هه‌موو مودۆنی مامۆستا شیخ عمریان له‌سه‌ره‌، پاش ئەمانه‌ تقریب المرام شرحی ته‌ذیب الکلام به‌ حاشیه‌ی شیخ، حاشیه‌ی مه‌لای پینجۆینه‌وه نوسیمه‌وه، ماوه‌ی هه‌شت مانگ مه‌شغولی بوم خویندم، کتیبی (جمع الجوامع) م به‌ خط له‌گه‌ل مدونی مامۆستا شیخ عمرا نوسیه‌وه، خویندم، گه‌لێ منه‌ج تحفم به‌ دهرز خویند، به‌ده‌م ئەمانه‌وه فریده‌ی جلالی سیوی م نوسیه‌وه، سماعم کرد، گه‌لێ استفاده‌ی زیاده‌م له‌شیخ کرد گه‌لێ میه‌ره‌بانی و لطفی له‌گه‌ل ما بو خودا پایه‌ی به‌رز بکا.

بۆ یاداشت (3)

له‌وکاتا گه‌یشتمه‌ سه‌ر باسی (إلهیات) له‌ تقریب المرام وه‌ضعی سلیمانی تیچکوو، له‌به‌ر ئەوه له‌و چه‌رخا شیخ محمودی حفید زاده کرابو به‌ سه‌رۆک و فه‌ره‌مانه‌ره‌وای ئەو وولاته‌، میانه‌ی له‌گه‌ل حکومه‌تی عیراقدا تیچکوو، شاری سلیمانی که‌وته‌ به‌ر (بۆمباران) خه‌لکی شار و لاته‌که‌یان چۆل کرد، جا من و مه‌لا عبدالقادی خوشناوی (بالیسانی) به‌یه‌که‌وه رۆیشتین بۆ (عه‌بابه‌یلی) و له‌ خزمه‌تی مامۆستا حمه‌ سعیدا دانیشتین، من ده‌ستم کرد به‌ (لب‌الأصول) سێ مانگ له‌ هاوینا له‌وی مامه‌وه هه‌تا وه‌ضعی شار باش بوو، جا گه‌راینه‌وه بۆ شار له‌ خانه‌قادا دانیشتیینه‌وه ئەو مقداره که‌مابو له‌ تقریب المرام ته‌واوم کرد، پاش ئەو کتیبه‌ حاشیه‌ی (لاری)م خویند.

له‌م ماوه‌دا له‌ سلیمانی ئەو مستعدانه که به‌یه‌که‌وه له‌ خزمه‌تی شیخ دا ئەمان خویند ئەمانه‌ بون:

¹ ئەم نوسراوه له شه‌سته‌کاندا مامۆستای مدرس نوسیویه‌تی و ئەوکاته مه‌لا عه‌لی له (فقی جنه‌) بووه.
² لێره‌دا مامۆستای مدرس به‌دریژی باسی ژباننامه‌ی (مه‌لا احمدی ره‌ش) ده‌کات، بنواره‌ ل/75-77.
³ ئەم سه‌ریاسه‌ هی مامۆستای مدرسه‌، بنواره‌ ل/78، به‌لام جیای نه‌کرده‌ته‌وه‌و به‌م چه‌شنه‌ نوسیویه‌تی: (بۆ یاداشت: له‌وکاتا...).

- 1- سید عبدالحكیم.. 2- مه‌لا حسینى كورپى عبدالله ى خسرو چاره‌ش خالۆزای شیخ تاج‌الدین خه‌لكى دى (گولپ).
- 3- مه‌لا محمد امین ئەسپه‌ریزی هه‌ورامى.. 4- مه‌لا یحیی كورپى مه‌لا محمودى كورپى حاجى مه‌لا سلامى بانه‌یى.. (ل/78)
- 5- مه‌لا عنایت الله.. 6- شیخ محمدى خال..⁽¹⁾

ئىجازه‌ وه‌رگرتنى مامۆستای موده‌رپرئیس و نه‌رگسه‌جار

من خۆم له‌پێش کاتی اجازه‌ وه‌رگرتنم یه‌ك دوو جار له‌ بیاره‌ غیری بیاره‌دا ملاقاتی شیخ صدیقی كورپى شیخ معروفی نه‌رگسه‌جاریم کرد، به‌یه‌كه‌وه‌ ریکه‌وتین له‌سه‌ر ئه‌وه‌ پاش اجازه‌ وه‌رگرتن برۆم له‌ (نه‌رگسه‌جار) به‌ مدرس دابنیشم له‌به‌ر چه‌ند شت ئه‌م وه‌ضعه‌م قبول کرد:

یه‌كه‌م: نه‌رگسه‌جار له‌ زه‌مانیكى سابقه‌وه‌ مدرس به‌، كتیپ خانه‌ییكى باشیان هه‌بوو.

دوه‌م: شیخ صدیق منسوبی شیخی بیاره‌ بو، له‌گه‌ل منا هاو مه‌شرب بو.

سێهه‌م: نزیکى بیاره‌ بو، هه‌رکاتى بى‌ وىستایى برۆم بۆ زیاره‌تى شیخ له‌ بیاره‌دا بۆم رى ئه‌كه‌وت.

چواره‌م: ئه‌و به‌ وه‌زه‌یكى وا ده‌عه‌وتى منى کرد كه‌ به‌یه‌كه‌وه‌ وه‌كو برا بژین.

سه‌ره‌رای ئه‌مانه‌ شیخی بیاره‌ش له‌سه‌ر ئه‌م وه‌ضعه‌ راضى بو. ته‌رغیبى کردم بۆقبولى اقتراحى شیخ صدیق، مامۆستا شیخ عمريش تصویبى ئه‌مه‌ی فه‌رمو.

جا له‌مانگی شعبان له‌ موسمی ئه‌وه‌لى به‌هاری تاریخی 1343ك-1924ز مامۆستا شیخ عمر رحمه‌ الله بانگی کردم، فه‌رموی: کاتی ئه‌وه‌ هاتوه‌و اجازه‌ی تدریس بده‌م پیت، برۆی تدریس بکه‌ی، انشاالله موفق ئه‌بى، به‌ تدریسی طلبه‌ گه‌لى ته‌ره‌قى ئه‌كه‌ی.

جا به‌ده‌ستی خۆی اجازه‌نامه‌ی بۆ نوسیمه‌وه‌ له‌ بختیاری منه‌وه‌ له‌وکاتا جه‌نابى مرحوم شیخ نجیبى قه‌رده‌اغى كه‌ ئوستادی ئوستاد بو له‌ سلیمانیدا بو، جا جنابى شیخ نجیب و شیخ بابا علی و ملا حسینى پیسکه‌ندى و شیخ معروف برای شیخ عمر گه‌لى له‌ اهلی علم، مستعدى مزگه‌وته‌کان حاضر بوون، شه‌ربه‌تیا ن خواره‌وه‌ شیخ بابا علی اجازه‌نامه‌كه‌مى خوینده‌وه‌، سید بلالی خه‌لكى (شابه‌دین) كه‌ له‌ نه‌ته‌وه‌ی مه‌لا موسای توکلی یه‌، هه‌ستا میزه‌ره‌كه‌ی به‌ست به‌سه‌رمه‌وه‌ منیش یه‌كه‌یه‌كه‌ ده‌ستی مامۆستاكانم زیاره‌ت کرد، هه‌موو دوعای توفیقیا ن بۆ کردم. له‌م مجلسه‌ پیرۆزه‌ پڕ له‌ علمای کبار طلبه‌ی علومه‌ اجازه‌م وه‌رگرت جبه‌ و عه‌مامه‌م به‌به‌رما کرد. (ل/79)⁽²⁾.

جا پاش اجازه‌ وه‌رگرتنم له‌ دوازه‌هه‌می مانگی شعبان دا له‌ سالی 1343ك له‌ شارى سلیمانیه‌وه‌ پروو به‌ هه‌له‌بجه‌ پڕی‌كه‌وتم بۆ نه‌رگسه‌جار ملا عبدالقادرى خۆشناوى بالیسانی كه‌ له‌ مزگه‌وتى شیخ محمد به‌رزنجى دا ئه‌ی خویند و قاضى میرى ئه‌خویند، به‌ حسنى ظنى به‌من له‌گه‌لما هات.. (ل/93) به‌ قه‌سدی ئه‌وه‌ له‌لام بخوینى، هه‌روا مه‌لا محمدى كورپى صوفى کریم به‌گى مه‌ریوانى خه‌لكى (نئى) ئه‌ویش هات پڕویشتن بۆ هه‌له‌بجه‌، له‌ هه‌له‌بجه‌دا له‌ مزگه‌وتى پاشا بوین به‌ (میوان) جا پام سپارد تا له‌دئى نه‌رگسه‌جاره‌وه‌، ملا امینى كورپى ده‌رویش عبدالرحیم وولاغى سواری بۆ خۆم وولاغى سواری بۆ أسبابه‌كانم هیئا پڕویشتن بۆ (نه‌رگسه‌جار) له‌وئى شیخه‌کان ئه‌هلی دئى هاتن به‌ استقباله‌مانه‌وه‌، بۆ حورمه‌ت دابه‌زیم، به‌ صفه‌تى مدرس امام له‌دئى دامه‌زرام، دل خۆشییه‌كى زۆریان دامه‌وه‌ به‌ نه‌وعى كه‌ ئه‌و شوینهم به‌ مالى خۆم

¹ مامۆستای مدرس، هه‌ر یه‌ك له‌ مستعده‌کانى هاره‌لى كورته‌ژيانکیان بۆ ده‌نوسى، ته‌نها شیخ محمدى خال ئه‌بى، كه‌ ده‌فه‌رموی: له‌مه‌ولا باسى ئه‌كه‌م، بنواره‌ ل/78-79. وه‌لى من به‌كورتى ته‌نها ناوه‌كانم نقل کردوه‌.

² ل/80 نامه‌یه‌كى شیخی علائه‌دینه، ل (81 - 83) ئىجازه‌ نامه‌كه‌ی مامۆستای موده‌ررئیس، بنواره‌ پاشكۆی ئه‌م كتیبه‌، ل 84-92 باسى شیخ عمر ابن القه‌رده‌اغى یه‌ وواتریش باسى سه‌فه‌ریكه‌ كه‌ مامۆستای مدرس پيش اجازه‌ وه‌رگرتنى نه‌رگسه‌جاری بینوه‌. ل/93.

ئه‌زانى..⁽¹⁾، به‌هۆى خزمه‌تى منسووبى اطرافه‌وه رابواردنمان باش بو، طلبه‌كان له‌لایه‌ن مالى شىخ صدیقه‌وه، مالى شىخ قادر شىخ احمدى مامى شىخ صدیقه‌وه خزمه‌ت ئه‌كران.

وه منیش به‌تایبه‌تى له‌مالى شىخ صدیقه‌وه خزمه‌تم ئه‌كرا، به‌یانی و ئیواره نام بو ئه‌هات تا ماوه‌ی چهند مانگى به‌مه‌وه رام بوارد، له‌پاش ئه‌وه مه‌یلم له‌سه‌ر ئه‌وه بو كه ژن بێنم، خۆم جیگه و پێگه‌یكى تاییه‌تیم بێی له‌م خصومه‌ استشاره‌م به‌ شىخى بیاره كرد، ئه‌ویش فه‌رموى صبر بکه به‌لكو له‌لایه‌كه‌وه كه‌سى هه‌لكه‌وى كچىكى باشى بێی ماره‌ی بکه‌ی. (ل/95)

پاش ماوه‌یى له‌م پرسیار و راویژکردنى منه به‌شىخ، مه‌لا ئه‌حمه‌دى زاوام له‌ دوره‌وه هاتبوو بو بیاره بو خزمه‌تى شىخ، له‌وى باسى مه‌سه‌له‌ی ژهینانى بو من كردبو، قه‌راربان دابو كه خوشكى مه‌لا ئه‌حمه‌د ماره‌بکه‌ن بو له‌سه‌ر ئه‌و قه‌راره شىخ به‌ خطى خۆی ئه‌م كاغه‌زه‌ی بو من نوسی بو نه‌رگسه‌جار.⁽²⁾

منیش پاش هاتنى نامه‌كه‌ رویشتم بو بیاره، له‌وى له‌به‌ر چهند ده‌لیلى ئه‌م مطلبه‌م رفض كرد هاتمه‌وه بو نه‌رگسه‌جار. له‌ هاوینی سالى 1344ك-1925زدا له‌ كاتیكا كه له‌ هه‌واری نه‌رگسه‌جاره كۆنا بوین، بیستم شىخى بیاره رویشته‌وه بو ئه‌وبه‌رى سیروان له‌ نزىكى (په‌لكژى)⁽³⁾ دا كه‌پریمان بو به‌ستوه.. منیش له‌گه‌ل فه‌قى‌كان به‌عزمى زیاره‌ت رویشتین بو خزمه‌تى شىخ بو ئیواره گه‌یشتینه‌ كانى كه‌وه، له‌مالى محمدى سان احمد میوان بوین، هه‌ر ئه‌و شه‌وه، ولاغى سواری بو هیڤام پیاوى شاره‌زای له‌گه‌ل منا نارد هه‌تا گه‌یشتینه هه‌واری (په‌لكژى) شه‌وه‌وى نوستین بو سبه‌ینى به‌ خزمه‌تى شىخ گه‌یشتین، به‌راستى ئه‌م هه‌واره زۆر خۆش و فینك بو... (ل/96)⁽⁴⁾.

ئیمه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه قه‌ره‌بالغ بوین كه‌پریکیان بو به‌ستین، فه‌قیكان ده‌رزیان ئه‌خویند مه‌شغول بوون، تقریبا حه‌فته‌یى له‌وى ماینه‌وه.

له‌و ماوه‌دا مه‌لا عبدالله ی مه‌لای محمد به‌گى حبیب الله خان مه‌شه‌ور به‌ امیر اسعد له‌ طرفى محمد به‌گه‌وه بو به‌عزى ئیش هات بو خزمه‌تى شىخ، كه‌ چاوى كه‌وت به‌من فه‌قى‌كان وا مه‌شغولى خویندن و ده‌رزیان، دلای ییته سه‌ر ئه‌وه كچى خۆی بدا به‌من، ئه‌روا له‌خزمه‌تى شىخ ئه‌م مه‌قسه‌ده‌ی عه‌رز ئه‌كا، جا شىخ ناردى فه‌رموى مه‌لا عبدالله به‌ زمانى خۆی ئه‌لا من طالبا ئه‌وه‌م كچىكم هه‌یه ماره‌ی بکه‌م بو مه‌لا عبدالکریم، تۆ چى ئه‌لیت، منیش عه‌رزم كرد قوربان جارى من ئه‌و كچه‌م نه‌دیوه، نازانم وه‌ضعى چۆنه، شوینه‌كه‌یشیان دوره له‌ نه‌رگسه‌جاره‌وه، جا ئه‌مرى شىخه‌.

شىخ فه‌رموى: من وه‌ضعى ئه‌زانم مناسبه، دوریش مانع نییه، به‌لكو باشتره له‌نزىكى بو ئه‌م زه‌مانه، من مه‌یلم وایه ماره‌ی بکه‌ی، شىخ ئه‌مرى فه‌رموو شه‌ربه‌ت خۆرییان كرد، مه‌لا حسینی كۆرى مرحوم مه‌لای گه‌وره له‌وى حازر بو، مه‌لا عبدالله كچه‌كه‌ی بو ماره‌كردم، پاش ئه‌م وه‌ضعه به‌ دوسى روژ مه‌لا عه‌بدو‌للا رویشته‌وه، ئیمه‌ش گه‌راینه‌وه بو نه‌رگسه‌جار له‌سه‌ر ئه‌م قه‌راره كه‌ تا پاییز ئه‌سبابى زه‌ماوه‌ند ئاماده بکه‌م، بنیرم به‌شوینی ژنا بویم بی‌ت.

وه فعلا هاتمه‌وه بو نه‌رگسه‌جار اسبابم ریکخست له‌ ئه‌وه‌لى پایزا شىخه‌كانى نه‌رگسه‌جار شىخ احمدى شىخ عبدالرحمن، شىخ على شىخ عارف له‌گه‌ل چهند كه‌سىكا سواری بوون، له‌ ساداتى تاوه‌گۆزى نه‌ته‌وه‌ی مه‌وله‌وى جه‌نابى سید محمودیشیان له‌گه‌ل خویانا بردبو (ل/99)، رویشتبون بو مالى كوێخا محمودى كۆرى كوێخا احمدى كوێخا یوسف له‌ (ئه‌شكى) له‌ویوه چوبون بو (قالیچه‌كه) كه هه‌وارگه‌ی زستانى محمد به‌گى میر اسعد بو، له‌ویوه عائله‌كه‌یان بو

¹ لێره‌دا (نامى) باسى شىخه‌كانى نه‌رگسه‌جار و قسه‌وتنێكى به‌ (ابوطالب) نوسه‌رى حاشیه‌ی سیوطى و خه‌بیبین پینوه ده‌گێرتنه‌وه من نه‌قلم نه‌كردوه. بنواره ل/94-95.

² نامه‌كه‌ی شىخ له‌ ل/96.

³ كانى و ناویكه له‌ نزىكى كۆوى (كه‌رگه‌مل) له‌ پشته‌ى دێى (مورته‌كه‌) ی سید كاك احمده‌وه، بنواره ل/96.

⁴ له‌ ل/97-98 جوار نامه‌ی ده‌ستخه‌تى شىخ عمر بن القرداغى.

گوڤزنامه‌وه بۆ نه‌رگسه‌جار، خودا جه‌زایان بداته‌وه قه‌دری زه‌حمه‌تیان کیشابو بۆ من...

له به‌هاری 1345 ک- 1926 زدا شیخ له بیاره‌وه شیخ فاضلی کوری شیخ محمودی شیخ محمد صالحی (گوپ ته‌په‌یی) نارد بۆ لām بۆ خویندن... ئەم شیخ فاضله له‌و روژا (عبدالله یه‌زدی) ئەخویند انسانیکی زۆر خاوه‌ن استعداد و قابلیه‌ت و سیماجوان و خط خوش دنگ خوش بو، گه‌لێ مرید و مندووییان له‌دی (غلامی) دا هه‌بوو، هاتنی ئەو هه‌م بو به‌هۆی ره‌غبه‌تی خه‌لک له‌ خزمه‌تی مدرسه‌که‌مانا... (ل/100)

له‌سالی 1345 ک دا له‌ پشته‌ی خانوی شیخ صدیقه‌وه خانووییکیان پیدام، به‌لام له‌بهر ئەوه شوینه‌که کفایه‌تی نه‌ده‌کرد، له‌به‌رده‌می ئەو خانوا سه‌کۆییکم دروست کرد و هۆدییه‌کی باشم بۆ خۆم دروست کرد، به‌لام گه‌لێ نازاری دلم بو چونکی داری ئەم خانوه له‌دی (توه‌قوت) بران به‌ ئاوی تانجه‌پۆدا هات تا نزیکه نه‌رگسه‌جار، له‌ویا مه‌له‌وان داره‌که‌یان هی‌نا دهره‌وه ئەوسا به‌ لۆس خه‌لکی نه‌رگسه‌جار هی‌نایان بۆ ناودی، هه‌رچی قامیشتی پیویست بو هه‌موی خه‌لکی شه‌که‌رمه‌یدان مه‌مه‌شه‌یی به‌ لاغی خۆیان بۆیان هی‌نام.

به‌م نه‌وعه شوینی سکونه‌ت ته‌واو بو، هه‌م به‌قه‌ی پیویستی دۆ و روژی خۆمان، حه‌یوانی ورده وه‌کو بز و مه‌ر مانگا به‌ده‌ستم که‌وت، قادری سلیم نیوه‌ی جوانی مایینیکی پیدام بۆ سواری، په‌شوه‌ی دایه‌ ده‌ستم، به‌کورتی له‌ خصوصی گوزه‌رانه‌وه له‌ هه‌مو بابه‌تیکه‌وه وضعم باش بوو، روژ به‌روژ خه‌لک زیاتر ئەیان ناسیم ئولفه‌تیان له‌گه‌لمه‌ په‌یدا نه‌کرد به‌ نه‌وعیکی وه‌ها پیاویکی مورشد و مقتدی به‌ رعایه‌تی دل یان نه‌کردم.

وه خه‌لکی شه‌که‌رمه‌یدان مامه‌شه‌یی به‌ش پیرک قاره‌مانی هه‌موو وه‌ک و مرید و منسوب رعایه‌تی دل یان نه‌کردم، ئەوه‌ی که‌ هۆی نازاری دلم بو ئەوه‌بو به‌هۆی گه‌رمی شوینه‌که‌وه، هه‌مو سالا چاووم ئەئیشا، به‌ناچاری ئەبو کاتی هاوین برۆیشتمایه بۆ بیاره، ماوه‌ی چل روژێ له‌وئ بمی‌نمه‌وه.

له‌م خصوصه‌وه دلم ناره‌حه‌ت بو له‌لاییکه‌وه وه‌ضعی تدریس احترامی خۆم و طلبه‌کانم زۆر باش بو، له‌لاییکه‌وه گه‌ڕۆدی چاؤئیشه‌ بو بوم هه‌مو سالیك جاریک و دوجار چاووم ئەئیشان، ترسم بو چاووم عه‌یب دار ببن.

به‌هه‌ر حال صه‌برم کرد به‌ ئومیدی ئەوه خودا ده‌رویی بکاته‌وه لیم، له‌ شوینی خۆما مه‌شغولی تدریس بوم، هه‌ر له‌م سالی 1345 ک- 1926 ز دا له‌ شه‌وی جمعه‌ی سئ‌هه‌می مانگی رجب المفردا (فاتح) له‌دایک بو، له‌وکات گه‌لێ طلبه‌ی باش له‌لام بون، یه‌کێ له‌وان مه‌لا محمادی کوری ده‌رویش کریم کوری رحمانی قازی خزمی خۆم بو، که‌ له‌و روژا نه‌م ئەزانی خزمایه‌تیان هه‌یه...

وه له‌م نه‌رگسه‌جارا وه‌کو تدریس نه‌کرد، جار جار له‌کاتی فه‌راغه‌تا ئەو شه‌رحه‌ی که‌ له‌ (صمدیه)م کردبو له‌ زه‌مانی فه‌قیته‌یما له‌ سلیمانیدا به‌ ناقسی مابوه‌وه لیم ئەنوسی له‌ ئەنجاما که‌میکی مابو له‌ زستانا رویشتم بۆ بیاره له‌وئ ئەو مقداره‌م ته‌واو کرد.

له‌ به‌هاری سالی 1346 ک- 1927 ز قسیده‌ییکم له‌ مدحی حضره‌تا صلی الله علیه وسلم نوسی، هه‌روا له‌لام مایه‌وه تا له‌سالی 1355 ک- 1936 زدا به‌ عنوانی (نور الصباح) له‌ چاپخانه‌ی محمد امین عصری دا له‌ کرکوکا چاپ کرا ولله الحمد... (ل/103).

له‌ موسمی هاوینا له‌ ئەوه‌لی سالی 1345 ک- 1926 ز شیخ عبداللطیف قازی له‌ هه‌له‌بجه نه‌خۆش که‌وت، ئیمه‌یش له‌ نه‌رگسه‌جار بیستمان که‌ شیخی بیاره هاتوه بۆ عیاده‌ی شیخ عبداللطیف، به‌ عه‌زمی عیاده‌ی شیخ عبداللطیف زیاره‌تی شیخ رویشتین بۆ هه‌له‌بجه دوو شه‌و له‌وئ بوین، شیخ عبداللطیف زۆر ناساغ بو، به‌لام له‌بهر قه‌ره‌بالغی زۆر به‌ مصلحه‌تمان زانی بگه‌رپینه‌وه بۆ نه‌رگسه‌جار و فعلا خواحافظیمان کرد هاتینه‌وه بۆ نه‌رگسه‌جار، بۆ سبه‌ینی له‌پیش نیوه‌پۆدا نوستم، له‌ خه‌وما یه‌کێ هات وتی شیطانی نمرد له‌گه‌ل ابراهیم عبداللطیف مجاده‌لی کرد، به‌لام ابراهیم عبداللطیف غالب بو به‌سه‌ریا، که‌ خه‌به‌رم بووه تیگه‌شتم که‌ شیخ عبداللطیف وه‌فاتی کردوه، فعلاً بۆ ئیواره بیستمان ئەو روژه وه‌فاتی

کردوه، دوباره رویشتیینه‌وه بو تعزیه فاتحه خویندن. رحمه الله و طاب ثراه و جعل الجنة مأواه...

بو سالی دوايي که تاريخ گه‌يشته 1346ک-1937ز له پایزا مرحوم مامۆستا مه‌لا حمه‌سعيدی عه‌بابه‌یلی یش وه‌فاتی کرد، دوو روژ له‌پیش وه‌فاتی هه‌ر ئەمه‌ی ئەخویند (الله لطیف بعباده). مرحوم شیخ عبداللطیف له گۆرستانی مه‌شه‌ور به گولان له هه‌له‌بجه دفن کراوه، مه‌رحوم مامۆستا مه‌لا محمد سعید له شمالي غه‌ربی مه‌رقه‌دی حه‌زه‌تی اباعبيده به‌دوازده هه‌نگاو دفن کراوه. طاب ثراه و جعل الله الفردوس مأواهم بفضله آمین.

دامه‌زانی مامۆستای موده‌رپرس له بیاره‌دا

بپۆمه‌وه سه‌ر باسی خۆم، له ایام تشریقی سالی 1346ک له بیاره‌وه نامه‌ییکیان نوسی بو به شوینما بو نهرگسه‌جار که بپۆم بو بیاره منیش رویشتم، کاتی گه‌يشتمه بیاره حالییان کردم که شیخی بیاره بریاری داوه: سید موحه‌مه‌د مدرس خانه‌قای دوروه به‌ینی بو بیاره بیکا به مدرس، منیش ره‌وانه بکا بو خانه‌قای دوروه، له‌وی به مدرس دابنیشتم، داوای موافقه‌یان لی‌کردم، منیش له‌به‌ر ئەو عوزری چاوئیشه‌و گه‌رمای نهرگسه‌جاره موافقه‌م کرد، له‌گه‌ل جنابی سید مظهر کاتبی شیخ که ژن برای سید موحه‌مه‌دی مدرس بو، له‌گه‌ل قه‌ره‌بالغیکی زۆرا رویشتین بو دوروه تا ئەوان مائی سید محمد بگوینه‌وه بو بیاره، مینش له‌وی دابنیشتم، به‌و ریگه‌ی هه‌ورامانا زۆر به سه‌یران و سه‌فا و خوشی پامان بوارد، به‌لام که گه‌يشتیینه دوروه حالیمان بو، به‌گه‌زاده‌ی (ره‌زاد) له بیستنی نقلی سید محمد زۆر عاجز و ملول و په‌ریشانن، قه‌راریان دابو معنی ئەم نقله بکه‌ن، چونکه له‌و روژا بو گه‌لی اموراتی حکومه‌تی هاتوچۆی شاری سنه به شیوه‌ی واجب (ل/104)⁽¹⁾ پیوستیان به سید محمد هه‌بو، که له وه‌زه‌که حالی بوین سه‌یید مظهر نامه‌ییکی نوسی بو خزمه‌تی شیخ بو بیاره، داوای ئەوه‌ی کردبو له‌شیخ که ده‌ستور العمل مان بو بنوسیته‌وه ئیمه چی بکه‌ین، له‌پاش چه‌ند روژی نامه‌ی شیخ هات، له نامه‌که‌دا ئەمری فه‌رموو بو به‌من که بگه‌رپیمه‌وه بو بیاره...⁽²⁾.. پاش گه‌يشتینی ئەم نامه من له دوروه ده‌رچوم هاتمه‌وه بو بیاره، پاش زیاره‌تی شیخ مانوچه‌سانه‌وه‌م شیخ بانگی کردم، مامۆستا مه‌لا به‌اء‌الدین یش له خزمه‌تیا بو فه‌رموی ئەتوانی له بیاره‌دا دانیشتی تدریس بکه‌ی؟! ئیشاره‌ی کرد به‌وه ئایا ئەتوانم به‌رامبه‌ر مخالفه به‌ربه‌ره‌کی معارضین خۆم بگرم، منیش عه‌رزم کرد ئەگه‌ر مه‌قسه‌دتان ته‌وانای تدریس بی ئەوه‌نده بتوانم کۆشش ئەکه‌م، ئەگه‌ر مه‌به‌س مخالفاتی خه‌لک بی (وعلى الله فليتوكل المؤمنون) ئەکه‌م به‌سه‌ره‌شقی خۆم. شیخ فه‌رموی: مباره‌که، تۆ له‌م تاریخه‌وه مدرس بیاره‌ی، جا فه‌رموی: ئەی بو معیشه‌ت هۆی گه‌زه‌رانت چی ئەلییت؟! عه‌رزم کرد له‌م بابه‌ته‌وه هه‌یج نالییم شیخ خۆی وه‌کیل بی هه‌ر ئەوه‌ معیشه‌تی بی من ئەساجینم. به‌م قسانه‌ تعینم ته‌واو بو، به‌لام شیخ فه‌رموی⁽³⁾ ئەم دوو سێ روژی کۆتایی مانگه پڕوا جا له غه‌ری محرمی 1347ک-1928ز پیاو ئەنیرم به‌شوینی خانوکه‌تا له نهرگسه‌چاره‌وه نقلی بکه‌ن بو بیاره.

واقعا له ئەوه‌لی محرمی ئەم تاریخه‌وه شیخ ناردی ماله‌که‌یان گوینامه‌وه بو بیاره، له‌پۆه که هاتین له مائی (سه‌ره‌بورج) خانوی شیخ صاحب و شیخ سیف الدین کورانی مرحوم شیخ نجم الدین دامه‌زاین والحمدلله. (ل/106)

پاش ئەوه ماله‌که‌م گوینزاهه بو بیاره، دامه‌زرام، ئەم هه‌واله‌ بلاوه بو به وولاتا، جا له هه‌مو لاییکه‌وه طلبه رویان کرده بیاره بو خویندن به ماوه‌ییکی که‌م بیجگه له‌و چه‌ند طلبه‌ی خۆمه که له نهرگسه‌چاره‌وه هاتن بو بیاره، قه‌ره‌بالغیکی زۆر له

¹ ل/105، نامه‌ی که مه‌لا صالحی کۆزه‌پانکیه، بو مامۆستای مدرس و له‌کۆتاییه‌که‌ی نوسراوه (مخلصکم الطالح الکۆزه‌پانکی صالح -المدرس بأربیل).

² نامه‌که له ل/106 دا چه‌سپ کراوه.

³ لیته‌دا په‌راندیک له ده‌ستنوسه‌که‌دا ده‌بینم که به‌م شیوه نوسراوه (به‌لام شیخ ئەم دوو روژی ناخه‌ری مانگه پڕوا...) به‌پۆیستم زانی وشه‌ی (فه‌رموی) بو زیاد

بکه‌م.

طلبه له مدرسه‌دا حاضرپون.

هۆکاری ره‌غبه‌تی فه‌قییان له بیاره

هۆکاری ره‌غبه‌تی ته‌له‌به بو بیاره چهن شتی بو:

یه‌که‌م: بیاره شوینیکی مقدس و پیروژ بو خه‌ک به ئومیدی به‌ره‌که‌ت به‌ختیاری رویان نه‌کرده ئه‌و شوینه به‌تایبه‌تی که محاسنی شریفه‌ی حضرت ص چهند تالا له موی ریشی مباره‌کی پیغه‌مبهر ص له بیاره‌دا حاضر بون. دوهم/ شیخی بیاره به په‌یره‌وی نه‌سلافی خۆی زۆر ره‌غبه‌تی له خزمه‌تکردنی ته‌له‌به‌دا هه‌بو، به‌چاوی حورمه‌ت تماشای نه‌کردن.

سیه‌هم/ له لطفی خواوه شوهرتی کۆشش و سعی من له‌گه‌ڵ ته‌له‌به‌دا به وولاته‌که‌دا بلاوبوبوه‌وه، به‌راوردیان کرد که فه‌قی له‌لای من زۆر استفاده نه‌کا.

چواره‌م/ ته‌له‌به‌کان غالباً مسنوبی شیخی بیاره بون، زۆر تالبی ئه‌وه بون که له نزیککی شیخدا دانیشن، چاویان له شیخه‌وه بی.

پینجه‌م/ شوینی بیاره زۆر شوینیکی خۆش و ناودار و باغ داره، به‌تایبه‌تی بو هاوین و به‌هار، چهن مانگی له پایز وه‌کو به‌هه‌شتی سه‌ر عه‌رز وه‌هایه.

شه‌شه‌م/ له‌به‌ر نه‌وه که هه‌موو نه‌سبابی گوزهرانی فه‌قی‌کان ته‌نیا له مائی شیخه‌وه بو، نازادبون له حه‌ول دان بو گوزهران ژیانی خۆیان.

هه‌وته‌م/ بیاره به‌نسبه‌تی باقی شوینه‌کانی کوردستانه‌وه زۆر شوینیکی ئیجتماعی بو، هه‌میشه‌گه‌لی له علما و ادبا و متصوفین پیاوی مشرهب به‌رزی تیا بو.

جا معلومه شوینی وه‌ها هه‌میشه خه‌ک تالبی نه‌بی.

سه‌ره‌رای نه‌مانه هه‌مو له نه‌وه‌له‌وه شیخ اعلانی نه‌وه‌ی کرد هه‌تا مجال بی له خانه‌قا و مدرسه‌دا بسورت (لارد) تلبه قبول نه‌کا.

به‌م هۆیانه‌وه بیاره وه‌ها پرپو له ته‌له‌به‌که له پاش مغرب به‌سه‌ربانی خانه‌قا و هه‌وش و ده‌وربه‌ری خانه‌قادا ته‌له‌به به عاده‌تی کوردستان ده‌ستیان به ده‌ورکردنه‌وه نه‌کرد، نه‌وه‌به‌رو نه‌م به‌ری بیاره که دوو کیوه ده‌نگی نه‌دایه‌وه، به‌پراستی به دامه‌زاندنی مدرسه له‌سه‌ر نه‌م شیوه و شه‌که‌له، بیاره خانقای بیاره سه‌ر له‌نووی تازه بووه‌وه، نمونه‌ییکی جه‌مال و شیوه جوانه‌که‌ی زه‌مانی حضرته‌تی ضیاء الدین حضرته‌تی نجم الدین وجودی مباره‌کی مه‌لای بیاره و مستعه‌دکانی نیشان نه‌دا. وه پاش دامه‌زانه‌م له‌لایه‌ن هه‌موو دۆست و براده‌ریکه‌وه نامه‌ی مباره‌کبایم بو هات، به‌پراستی بو وجود و شخصیه‌تی منیش دنیا‌یه‌کی نووی و نافاقیکی تازه کرایه‌وه، نیشاطی زیاد له نیشاطی پیشوم بو په‌یدا بو ولله الحمد علی ذلک. (107/ج)

وه پاش دامه‌زانه‌م له‌سه‌ر یاسای خۆم که هه‌موو هه‌والیکی خۆم نه‌نوسی بو خزمه‌تی شیخ عمر اعلی الله مقامه، نامه‌ییکم بو نوسی باسی نه‌مری شیخ، تعینی خۆم له بیاره نوسی بو، نه‌ویش گه‌لی مسرور و دلشاد بو بو. نه‌م نامه‌یه‌ی خواره‌وه‌ی بو نوسی بوم⁽¹⁾:

به‌نوسینی ئوستادم بو نه‌م نامه‌یه‌و گه‌یشتنی به‌ده‌ستم زۆر شاد بوم، به‌لام به‌یاسای وه‌ضعی ئینسان که شهرم نه‌کا له شوینی پیاوی گه‌وره، زۆر له‌دلما نه‌م گری بو، که نه‌بادا معنویاً مرحوم مه‌لای بیاره به‌م دانیشتنی منه متاثر بی. قضاء

¹ نامه‌کی شیخ عمر ابن القرداغی له 108/دا هه‌یه و میژوی 27/محرم/1347 ک لیدراوه.

شه‌وی له‌و به‌ینا له‌خه‌وا پۆیشتمه دیواخانیکێ زۆر به‌حورمه‌ت و جوان، که ته‌ماشام کرد ذاتیکێ جوانی می‌زهره‌سه‌ور له ژۆری دیوه‌خانه‌که‌دا دانیشتوه، له‌وکاتا دوو فه‌قیی طالش هاتبون بۆ لام، مه‌لا اسد الله و مه‌لا عارف ئەوانیش له‌گه‌لما بون، ئەو ذاته که پرسى له فه‌قی طالشی یه‌کان ئەم مه‌لایه کێ‌یه؟ ئەوانیش عه‌رزیان کرد: ئەمه ناوی مه‌لا عبدالکریم ٥، له‌م به‌ینا شیخی بیاره کردویه به‌ مدرسی بیاره، که ئەوان ئەم قسه‌یان عه‌رز کرد، ذاتی فه‌رموی: ئەی مباره‌ک بێ، مباره‌ک بێ، پۆله تا ئیسته نۆبه‌ی ئیمه‌بو، جا نۆبه‌ی تۆیه، هه‌ستا له‌ دیوه‌خانه‌که ته‌شرفی برده دهره‌وه .

که له‌م خه‌وه خه‌به‌رم بووه، که‌وته دلمه‌وه ئەو زاته مرحوم مه‌ولانا عبدالقادی بیاره بووه ئه‌ویش له هاتنه‌که‌ی من مه‌سروره... الحمدلله پاش ئەم خه‌وه ئەو مه‌راقه‌م نه‌ما، به‌لکو قه‌رارم دا هه‌تا تالبی زیاتر بێ دهرسی زیاتر بێ، ئەوان احسانیان زۆتر ئەبێ که‌وابی مسرور ئەبن. (ل/108).

پاش چه‌ند رۆژی له‌به‌ر نزیک بونه‌وه له‌ خانه‌قا و مدرسه مالممان له‌سه‌ر بورج گوێزایه‌وه بۆ شه‌وبه‌ری خانه‌قا، له‌ نه‌قسی خانوی شیخ دا هۆده‌بیکیان پیداین، تیا یا دانیشتین، به‌سه‌رگه‌رمی مه‌شغولی تدریس بوم، دوو فه‌قیی طالشییش وارد بون، مه‌لا اسدالله مه‌لا عارف، به‌پارستی دوو ئینسانی خاوه‌ن استعداد و قابلیه‌ت بون، ده‌ستیان کرد به‌ مختصری مطول به‌م وه‌ضعه رامان بوارد تا چوار مانگ یانی که‌وتینه مانگی جمادی الاولی، له‌م مانگا منداله‌کامان وه‌ضعی حملیان بو، کوریکمان بو، ناومان نا (اسعد)، له‌م وه‌ختا شیخ ته‌شرفی پۆیشت بۆ شاه‌ویس و باوه‌یس بۆ سه‌ر مه‌ره‌زه و وارداتی خانه‌قا.

له‌ ئەه‌تری ئەم وه‌ضعی حمله‌ عائله‌که‌م به‌نه‌خۆشینه‌وه مایه‌وه، له‌ ئەوه‌لی مانگی جمادی الثانیة وه‌فاتی کرد. به‌م کاره‌ساته دهرگای گه‌لی مه‌ینه‌ت له‌سه‌رم کرایه‌وه، له‌لاییکه‌وه من غه‌ریب و بێ‌که‌س بوم، له‌لایه‌که‌وه (فاتح) تازه له‌شیر برابوه‌وه، پێویستی به‌ خزمه‌ت بو، مهم تر له‌وه ئەم کورپه‌یش که تازه له‌دایک بوه که‌س نییه‌ شیر پیدایا، به‌هه‌رحال دایه‌نم بۆ اسعد په‌یداکرد، کاغذیشم نوسی بۆ مائی خه‌زورم که خه‌سوم بی‌ت بۆ بیاره، پاش ده‌ پازده رۆژی خه‌سوم.. ژنی مه‌لا عبدالله که ژنیکێ زۆر صالحه و عاقله بو هات بۆ بیاره، تۆزی باری دلم سوک بو، له‌م لایشه‌وه به‌هۆی تعزیه‌نامه‌ی شیخ مامۆستا شیخ عمره‌وه که صوره‌تیان ثبت کراوه⁽¹⁾ به‌هۆی بعضی براده‌ر و (ل/109) دۆسته‌وه، که هاو‌غه‌م و هاو‌یرم بون دلم تۆزی مه‌ینه‌تی له‌سه‌ر هه‌لگیرا، روم کرده‌وه حالی طبیعی خۆم.

پاش چه‌ند رۆژی خه‌سوم.. فاتحی له‌گه‌ل خویا برد بۆ ولاتی خویان، اسعد مان له‌لای دایه‌نی (خورشیده) ناو که له‌دی (بنجۆی دهر) دانه‌نیشته دامه‌زران، به‌س خۆم مامه‌وه.. پاش ئەم وه‌ضعه له‌به‌ر بێ‌عائیله‌یی دلم په‌ریشان بوو، ده‌که‌وته‌ه ته‌لاش بۆ ئەوه ژن بێنم، عائله‌که‌م خوشکیکی بو (جمیله) ناو کچی مه‌لا عبدالله، که قورئانی خویندبو، مناسبی حال بو بۆ مناله‌کانم، له‌سه‌ر قه‌راری داواکردنی ئەم ژنه له ئاخیری پایزا سه‌فه‌ریکم کرد بۆ (باوه‌جانی) بۆ مائی مه‌لا عبدالله. که قسه‌که‌م دهربری هه‌مو لاییکیان قه‌بولیان کرد، ره‌غه‌تیان بو له ئیشه‌که‌دا له‌به‌ر خاتری منداله‌کان، به‌لام کوریکێ مه‌لا عبدالله بو ناوی فتاح بو، ئەم کورپه‌ مه‌یلی نه‌بو عوزری ئەمه‌بو که بیاره دوره له‌وان، سیروان له‌به‌ینایه، ئەیووت: وه‌کو چۆن ئەو خوشکه‌م مرد ئیمه‌ فریای نه‌که‌وتین، ئەمیش وای به‌سه‌ر دیت (ل/110).

پایزی سالی 1347ک-1928ز زۆر په‌ریشان حال بوم به‌ نه‌وعی وه‌ها که مامۆستای گه‌وره‌م مامۆستا شیخ عمر نامه‌ی تعزیه‌نامه‌ی بۆ نویسم، مه‌جالی دلم ئەوه‌نده ته‌نگ بو، له‌یرم چوه‌ تا جوابی نامه‌که‌ی بۆ بنوسم، تا تماشام کرد نامه‌ییکێ دوه‌می هات بۆم..⁽²⁾ داوای به‌یانی حال و وه‌ضعی ئی کردبوم بۆی بنوسم، منیش به‌ مه‌عه‌زه‌ره‌ته‌وه جوابی نامه‌که‌م بۆ نویسیه‌وه، به‌یانی ئەحوالی خۆم بۆ کرد، داوای دوعای خیرم ئی کرد، به‌لکو خوا له‌ لطفی خۆی فه‌رج شادییک بخاته

¹ نامه‌کان له‌ ل/109 و 110 ثبت کراون.

² ئەم نامه له‌ ل/111 دا هاو‌پێچ کراوه.

دلم، جا ئەم نامەیه هات بۆم⁽¹⁾، الحمدالله پاش ئەمه حالم روی کرده باشی، له‌گه‌ڵ ته‌له‌به‌کان مشغول ئەبوم، ئەو زستانه‌ پابورد.

له به‌هاری به ارشادی فقی محمدی قه‌ڵ به‌زه‌یی که دۆستی خۆم مریدی شیخی بیاره بو، پویشتین بۆ (کانی کهوه) له‌شاره‌زور، خوازینی نامینه‌ی کچی شیخ عه‌لی خه‌لکی شیوی قازیم له شیخ محمدی برای کرد، اجابه‌یان کرد گه‌رینه‌وه بۆ بیاره تا له‌هاوینی سالی 1348ک. دا گویزومه‌وه بۆ بیاره، پاش نه‌وه دایه‌نه‌که‌ی اُسعدی کوریشم هینایه لای خۆمان، به‌م وه‌ضعه زۆر دلم مرتاح بو، شیخ علی خه‌زورم کورپی شیخ قادری کورپی شیخ عثمان ی کورپی شیخ عبداللطیف ی گه‌وره‌ی کورپی شیخ معروفی ده‌رقوله‌یه، شیخ احمدی باپیره‌ی مه‌لاییکی گه‌وره، خلیفه‌ی شیخ بهاء الدین بو، دایکی ئامینه‌ی عائلهم (رضیه) ناو کچی شیخ عبدالرحمانی شیوی قازی بو، ئامینه خالۆزای مامۆسا شیخ عمر بو، مامۆسا شیخ عمر پورزای ئامینه بو، چونکی خاتون خدیجه دایکی مامۆسا شیخ عمر خوشکی شیخ علی باوکی ئامینه بو، ئەم خزمایه‌تیه مناسبه‌ییکی (ل/111)⁽²⁾ زیاده‌ی په‌یداکرد له به‌ینی من و مامۆسا شیخ عمرا، طبعاً ئەویش به‌م خزمایه‌تیه مه‌سرور بو، چونکی یه‌کی له ئەولاده حه‌سه‌بیه‌کانی علاقه‌ی مصاهره‌ی له‌گه‌ڵا په‌یداکرد.

دوو به‌سه‌رهاتی خۆش

(من جمله) پاش دامه‌زرانی شیخ بابا رسول له عه‌بابه‌یلی و له‌پاش دامه‌زرانی من له بیاره دا له سالی 1347ک-1928م، ئەم ذاته له‌گه‌ڵ کۆمه‌لی مه‌لاکانا هاتن بۆ بیاره، کاتێ ئیمه خه‌به‌رمان زانی رویشتین به ئیستقبالیانه‌وه له‌نزیکه‌ی ده‌رگای (نانه‌واخانه) به‌یه‌ک گه‌یشتین، له‌پیش ئەوا که به یه‌ک بگه‌ین شیخ بابا رسول هه‌ردو ده‌ستی بلۆکرده‌وه تا گه‌یشت به من، ده‌ستی کرده مالم، فه‌رموی: مه‌لا کریم! له‌گه‌ڵ ئەوا ئەم مه‌قامه زۆر به‌لای ئیمه‌وه به حورمه‌ته، زیاره‌تی له‌سه‌ر ئیمه وه‌کو واجب وایه، من ئەم سه‌فه‌ره هه‌ر بۆ لای تو مباره‌ک بادی تو کردوه، گه‌لی قسه‌ی پیاوانه‌ی وای کرد له‌گه‌ڵ منا، چهن پوژ له بیاره مانه‌وه جا پویشتنه‌وه، پوژ به‌پوژ وه‌ضعی اجتماعی علمای هه‌له‌بجه چاتر ئەبو، محبت له‌ناوا زۆرتر ئەبو.

له به‌هاری ئاخری سالی 1347ک-1928م مامۆسای گه‌وره‌م له‌سه‌ر وه‌عه‌دی خۆی که بریاری سه‌فه‌ری بیاره‌ی دابو، له‌گه‌ڵ کۆمه‌لا له‌ علمای محترمین دا، وه‌کو شیخ بابا علی مدرس له مزگه‌وتی خۆیانا شیخ عبدالکریمی احمد برنده، مه‌لا عزیزی پرپس، شیخ رسول ته‌کیه‌یی مدرس له مزگه‌وتی جامعه‌ی هه‌له‌بجه، شیخ بابا رسول مدرس‌ی عه‌بابه‌یلی، مه‌لا عبدالله مدرس و امامی ده‌ره‌شیش، حاجی مه‌لا عمری عمر گونبه‌دی، مه‌لا قادری ره‌ش، که ئەم دو کهسه هه‌ردویان مه‌لا بون، یه‌که‌م له مزگه‌وتی خۆیانا له که‌رکوک، دوهم له ده‌وری کویه، بۆ خۆیندنی ریاضیات هاتبون بۆ سلیمانی بۆ خزمه‌تی مامۆستا شیخ عمر، له‌گه‌ڵ چه‌ند که‌سه‌ی له مناسبه‌ینی ئەم ذاتانه، وه‌کو کۆمه‌له‌ی ئەسته‌یره‌ی (کو) که له به‌ره‌به‌یانیکی صافا طلوع بکه‌ن، وه‌ها ته‌شریفیان له‌ آفقی بیاره‌وه ده‌رکه‌وتن، ئیمه‌ش هه‌مو لای مه‌لا و ته‌له‌به‌ی پیاو مناسبه‌نی خانه‌قای بیاره رویشتین به استقبالیانه‌وه به‌شادی واردی خانقا بون (ل/113).

ئەم سه‌فه‌ره گه‌لی سه‌فه‌ریکی خاوه‌ن سه‌فا بو، ده‌می زه‌مان بۆ کۆمه‌لیکی وه‌ها له عالمه گه‌وره به‌رزه‌کان به‌و نۆقو شه‌وق و شادیه‌وه له بیاره‌دا گردنه‌بوونه‌وه، نسبه‌ت به من به‌تایبه‌تی زۆر به‌سود بو له‌لاییکه‌وه زیاره‌تی مامۆستام، به‌خزمه‌ت گه‌یشتنی ئەم ذاته گه‌ورانه گه‌لی روناکی خسته دلمه‌وه له‌لایه‌کی تره‌وه بۆ من به‌هۆی حورمه‌ت و که‌رامه‌ت ده‌رچو.

مامۆستا شیخ عمر له‌ناو قه‌ره‌بالغیه‌کی گه‌وره فه‌رموی: مه‌لا کریم هه‌رچه‌ن زیاره‌تی بیاره زۆر مه‌قسه‌دی ئەه‌لی عیلمه،

¹ ئەم نامه له ل 112 دایه.

² نامه‌یه‌کی شیخ عمری تیا ثبت کراوه.

به‌لام من به‌شی زۆری ئەم سه‌فه‌رم له‌به‌ر خاطرێ چاوپێکه‌وتنی تۆبو.

وه له‌کاتی‌کا به‌ خزمه‌تی گه‌یشتین، ماموستا شیخ عمر گه‌لی له‌ خزمه‌تی شیخ دا تقدیری منی کرد، له‌ جمله‌ فەرموده‌کانی یه‌کێ ئەمه‌ بو فەرمو: یاشیخ پیویسته‌ زۆر یارمه‌تی مه‌لا کریم بکه‌ی بۆ ئەوه‌ له‌ تدریسا موفق بی‌ت، عیلمی زیاد بکا، ئەم ذاته‌ له‌ من مه‌لاتر ئەبێ یانی ئەگه‌ر شیخ لطف بفرموی له‌گه‌لیا، ئەوه‌ی ئی‌مه‌ زانیومانه‌ له‌ خۆیندنا وه‌ری گرتوه‌، به‌هۆی تدریسه‌وه‌ ئەتوانی زیاده‌شی بخاته‌ سه‌ر، یه‌کێ له‌ یارمه‌تیه‌کانی ئەمه‌یه‌، که‌ به‌ ئاره‌زی خۆی فه‌قیی مستعد رابگری، نه‌ک هه‌ر فه‌قیییک بی‌ت به‌هۆی نسه‌به‌تی به‌ شیخه‌وه‌ مجبور بکری له‌سه‌ر تدریسی، ولو کان ئەو فه‌قی قابلیه‌تی خۆیندنیشی نه‌بێ، ئەمه‌ ئەبێ به‌هۆی دواکه‌وتن له‌ تدریس و بلاوکردنه‌وه‌ی عیلمدا، گه‌لی قسه‌ی جوانی تریشی فرمو، له‌ واقعا شیخ مقابل به‌م قسانه‌ زۆر به‌ ئیقباله‌وه‌ جوابی دایه‌وه‌، فەرمو: مه‌لا کریم وه‌ک ئەولادی خۆم وایه‌، له‌گه‌لی جه‌ته‌وه‌ منظوری ئی‌مه‌یه‌، گه‌لی جار به‌ قسدی زیادی علم توجهم دهرحه‌قی بوه‌، ئومیدم وایه‌ ان شاء الله‌ گه‌لی ته‌ره‌قی بکا. هه‌ر له‌م سه‌فه‌را روژی له‌ حوجره‌ی شه‌رقی خانه‌قاوه‌ که‌ ئیسته‌ نه‌ماوه‌ کراوه‌ به‌ بازار، هه‌مو مه‌لاکان له‌ خزمه‌تی ماموستا شیخ عمرا دانیشتون، مه‌لا عارفی بانه‌یی حاضر بو، ملا عباس که‌ ئیسته‌ له‌ گه‌رمیانه‌ ئەویش حاضر بو، باسی عیلم هاته‌ پێشه‌وه‌، مه‌لا عارف وتی: من میزانی هه‌مو شیوه‌و باقی مه‌لاکانی لیوای سلیمانی ئەزانم، نیه‌سه‌ت به‌ هه‌ریه‌کی قسه‌یه‌کی کرد، له‌ ئاخرا لییان پرسسی ئەی مه‌لاکریم چۆنه‌؟ ئەویش وتی: به‌خوا مه‌لاکریم ئەتوانی شه‌رحی موافق به‌ فه‌قیی ئەم زه‌مانه‌ بلێت، قسه‌که‌ی هه‌رچه‌ن له‌ سیاقی تعریف بو، به‌لام ذو‌الجه‌تین بو، ئەوه‌شی ئەگه‌یاند که‌ بۆ فه‌قیی ضعیف ئەتوانی تدریسی کتیبی وا بکات.

له‌سه‌ر ئەم قسانه‌ مه‌لا عزیزێ پرسسی فەرمو هه‌لسن برۆین بۆ حوجره‌ی مدرسه‌، له‌ویا به‌ تحفه‌وه‌ کتیبه‌ گرانه‌کان ئەم مه‌به‌سته‌ دهربخه‌ین کێ مه‌لا‌ی چاکه‌، فعلاً بۆ خوێنی هاتن بۆ مدرسه‌، مه‌لا عارف تحفه‌ی هینا شوینیکی له‌من پرسیه‌وه‌، شوینی له‌ مه‌لا عزیز له‌ قاموس دا شوینیکی له‌ مه‌لا عباس پرسیه‌وه‌، ماموساکانیش هه‌مو دانیشتون، به‌راستی روژیکی سه‌یر و خاوه‌ن سه‌فا و رابواردنی علمی بو، تا دهوری حه‌فته‌یی ئەم کۆمه‌له‌ له‌ بیاره‌ مانه‌وه‌ (ل/114) پاش ئەوه‌ ته‌شریفیان رویشته‌وه‌ بۆ هه‌له‌بجه‌، له‌پاش یه‌ک دوو پوژ له‌ هه‌له‌بجه‌ بلاوه‌یان لیکرد، هه‌ر یه‌کێ رویشته‌وه‌ بۆ شوینی خۆی، به‌لام ئەو تأثیره‌ ئەم سه‌فه‌ره‌ کردی له‌ناحیه‌ی ئی‌مه‌دا له‌بیرمان ناچیته‌وه‌.. (ل/116)⁽¹⁾.

وه‌ضعی خۆم⁽²⁾

له‌ساڵی 1347 ک -1928ز کاتێ که‌ له‌ خانوه‌کانی شیخ صاحب گوێزنامه‌وه‌ بۆ هۆده‌یی له‌ خانوی شیخ له‌وبه‌ری خانه‌قاوه‌ نزیکێ دو مانگ له‌وه‌ هۆده‌دا ماینه‌وه‌، جا شیخ ئەمری کرد له‌ ریزی مالی خویا چهند هۆده‌ خانویان کرده‌وه‌، دو هۆده‌یان بۆ من، دو هۆده‌یان بۆ سید نظام الدین که‌ خزمه‌تی شیخی ده‌کرد، دایکی فاتح له‌م خانوه‌ تازهدا وه‌فاتی کرد، پاش وه‌فاتی ئەو پایز و زستان و به‌هاری اخیری ساڵی چل و حه‌وت من خۆم له‌ مدرسه‌دا نه‌نوستم، ئەو خانووم به‌جێ هیشت بو، له‌به‌هاری ئاخیری 1347ک که‌ نامینه‌ی کچی (شیخ علی)م هینا سێ مانگ له‌و خانوانا ماینه‌وه‌، پاش ئەوه‌ گوێزنامه‌وه‌ بۆ به‌ری خانقا، له‌ هۆده‌یه‌کی نزیکێ حوجره‌ی شیخ که‌ وه‌ختی خۆی هۆده‌ی حضره‌تی ضیاءالدین بو، شیخی بیاره‌ له‌پاش هاتنه‌وه‌ی بۆ بیاره‌ به‌ پاره‌ کړی بوی له‌شیخ زین الدین، باقی ئەولاده‌کانی مرحوم شیخ نجم الدین دامه‌زاین... (ل/117)⁽³⁾.

¹ لێره‌دا ماموستای مدرس باس له‌ گوێزانه‌وه‌ی ئامینه‌ی دوهم خیزانی بۆ بیاره‌ و وه‌فاتی خیزانی شیخ عمر (حلاه‌وخان) و مه‌شغه‌له‌تی مدرس له‌ خانقای بیاره‌ و نه‌چون بۆ پرسه‌ی ده‌کات ل/116-117.

² ئەمه‌ سه‌ریاسی ماموستای موده‌رپرسه‌ ل/117.

³ له‌ ل/118 و 119 دو نامه‌ی شیخی علائه‌دینه‌.

تاریخ گه‌یشته 1348ک-1929ز جا له فصلی پایزا وورده وورده ده‌ستم کرد به نویسنی رساله‌ی عزیزه له علمی منطوق دا، ئەم رساله‌مه بۆ ئەوه تالیف کرد که مه‌لا عزیزى بانه‌یی که ئیسته به‌رحه‌یا ته⁽¹⁾، ئیمامی دیی (قه‌لاجی) یه له دیوی هه‌ورامان .. بیخوینی، فعلاً ئەو و گه‌لیک له طلبه‌کان نوسیانوه، خۆندیان .

هه‌روا به‌دوای ئەما رساله‌ییکی منظومه‌م له علمی (تجوید) دا تالیف کرد، پاش ئەوه رساله‌ی (کشف الغامض من أحكام الحائض) م تالیف کرد، ئەم رساله‌ش زۆر به‌سوده، له‌ناو مجموعه‌ی فه‌تاوای علمای خۆمانا نوسیومه‌ته‌وه⁽²⁾ ... ئەم پایزو زستان و به‌هاری 1348ک گه‌لی موفق بووم، گه‌لی طلبه‌ی باش خویندن له بیاره‌دا گه‌ردبونه‌وه. مه‌لا أسد الله ی طالبش، مه‌لا عارف ی طالبش، مه‌لا محمد زه‌دی رباطی، غه‌یری ئەمانه‌یش له بیاره‌دا ئەیان خویند، نشاطی تحصیلی علم زۆر بو.

له‌مانگی شه‌عبانی 1348ک-1930ز شیخی بیاره به‌ خه‌یالی سه‌فه‌ری به‌غدا رویشت بۆ ئەوبه‌ری سیروان بۆ دیی (گومه)، گه‌لی مریدو منسوبی له‌خزمه‌تا بو، ئەمری فرمو که جه‌نابی شیخ عبدالکریم مدرسی احمد پزنده‌یش له‌گه‌لیابیی، فعلاً شیخ عبدالکریم ریکه‌وت، رویشت بۆ خزمه‌تی، له‌و میانه‌دا منیش له‌گه‌ل مامۆستا مه‌لا به‌اء الدینا مامه‌وه له بیاره‌دا بۆ ئەوه که ئەو مه‌شغولی أموراتی خانقا بی، منیش مشغولی تدریس ئیداره‌ی قوتابییه‌کان بم، کاتئ شیخ ریکه‌وت ئەمری فرموو به‌من که هه‌ر مه‌صره‌فی بۆ عائله‌ی پیویست بی به‌ اشرافی من بی، به‌بی اطلاعی من هیچ نه‌کری، ئەم ئیشه‌ تا ئەندازه‌یی له‌سه‌ر شانم گران بو:

یه‌که‌م: له‌به‌ر ئەوه بۆم نه‌ده‌کرا باش اشراف بکه‌م به‌سه‌ریا.

دووم: ئەبو به‌هۆی نازاری دلی عائله‌و متعلقاتی شیخ له‌ من.

وه پاش ماوه‌یی به‌ واسطه‌ی سید مظهری کاتبه‌وه نامه‌ییکم نوسی داوای ئیذنم کرد برۆم بۆ گومه، به‌لکو خۆم له‌م زه‌حمه‌ته‌ ده‌ریکه‌م له‌ عه‌ده‌ی ئەو ئیشه‌ ده‌رچم، ئەگه‌ر امکان بیی برۆم بۆ مائی خه‌زورم چاوم به‌ فاتح بکه‌وی، به‌پراستی خه‌یالی ماره‌کردنی ژن خوشکه‌که‌یشم له‌دلا مابو، به‌لام شیخ به‌م نامه‌یه⁽³⁾ مه‌نعی رویشتنی کردم، به‌ خطی خویشی له‌ حاشیه‌ی نامه‌که‌دا نوسیوی، ئەگه‌ر به‌ قصدی ئەو ئیشه‌یش که‌وا له‌ دل‌تا بیئ. پیویسته دل‌ت له‌و خه‌یاله‌ وه‌رگێری، ئیتر به‌ناچار له‌بیاره‌ ده‌رنه‌چوم. (ل/121)⁽⁴⁾.

سه‌فه‌ره‌که‌ی شیخ درێژه‌ی کیشا تا که‌وته‌ سالی 1349ک-1930ز ئەوجا گه‌رايه‌وه... له‌م سالی 1349ک. من زۆر موفق بوم، وه‌رساله‌ی (ورقات) له‌ منطقا، و (مقالات) له‌باسی مقولاتی عه‌شه‌ره‌ وه‌به‌عضی أموری حکمه‌ت له‌ اعتباریات وه‌أموری عامه، وه‌رساله‌ی (وجیهه) له‌ علمی منطق دابه‌تاییه‌تی له‌باسی (موجهات) دا تالیفم کردن، وه‌گه‌لی له‌ طلبه‌کان نوسیانوه وه‌خویندیان.

به‌پراستی ئەم ساله‌له‌ هه‌موو جیهه‌تی که‌وه به‌خۆشی له‌سه‌رمان راپورا ولله الحمد. (ل/127)⁽⁵⁾.

له‌ سالی 1348و 1349ک، نفوزی په‌هله‌وی له‌سنوری ئیمه‌دا هیزی گرتبو، له‌و میانه‌دا روژی سلطانی هات بۆ بیاره وله‌ خزمه‌تی شیخ دا دانیشت، گه‌لی باسی احترامی ئال و به‌یت و مذهبه‌ بی هه‌وا خوا هانی ئەوانی کرد، به‌لام زۆر مبالغه‌ی تیادا کرد به‌نه‌وعی گه‌یشته‌ ئەو پایه‌وتی: هه‌رکه‌س له‌ژیر اداره‌ی ئیمامه‌ت و خه‌لافه‌تی ئەوانا نه‌بی (أموراتی دینی ته‌واو

¹ مه‌به‌ست پی سالی شه‌سته‌کانی کاتی نویسنی ئەم کتێبه‌.

² مه‌به‌ست پی (جواهر الفتاوی) یه‌ که‌ مدرس زۆریک له‌ فه‌توای زانایانی کوردی تیدا زیندو کردوه‌ته‌وه‌و له‌ فه‌وتان قوتاری کردون.

³ ئەم نامه‌ له‌ ل/121 دایه‌.

⁴ ل/122-127 باسی درێژی سه‌فه‌ره‌که‌ی شیخی علائەدین ده‌کا و شه‌ش نامه‌ که‌ له‌و ماوه‌دا له‌ نێوانیانا گه‌زه‌ریوه‌ باس ده‌کا و وینه‌ی نامه‌کانیشی تیدا یه‌.

⁵ لی‌ره‌ به‌دواوه‌ باسی وه‌فاتی شیخ جمیل برای شیخی بیاره‌ ده‌کات و کورته‌ژیانیکی باس ده‌کا و چه‌ند نامه‌یه‌کی ابن القرداغی داناوه‌ تا ل/131.

نابى (ل/131)⁽¹⁾

له ويا شىخ له بهر رعایه تى ئه وه كه خاوهن مال بو، وه كابرایش میوان بو جوابی نه دایه وه، به لام من خوم پینه گیرا، وتم: ناغه! مادام ئه م فرمایشته راسته كه هه ر كهس له ئیداره ی ئه وانا نه بی اموراتی دینی ته و او نابى، ئه هلی تشیع بوچی له غهیری زه مانى ئیستیلاى صفویه كانا له م ولاته تا ئیسته جارئ نه بو كه یه كئى له سادات بکه ن به امام و گه وری خوتان، بوچی ئیطاعه ی غهیری ئه وان ئه كه ن؟!

كابرا له جوابا قسه ی بو نه ماوه، ئه وه نده ی ووت: ئیمهش له م بابه ته وه مقصرین. (ل/132)

سه فه ریک بو باوه جانی⁽²⁾

هه ر له سالی 1349ك-1930ز سه فه ریکم کرد بو (باوه جانی) بو مالى مه لا عه بدوللاى خه زورم بو چاوپیکه وتنى فاتح، وه له م سالا (أسعدی) کورپیشم برد بو ئه وئى، وه له لای دایه گه وریا به جیم هیشت تاله عمری چوار سالیدا له لای ئه وان وه فاتی کرد، وه له قبرستانی شىخ شملى له قه راخى ئه م بهری ئارى بواره وه ده فن کراوه. له م سه فه را له مالى امیر أسعدا تصادفی (سلطان حیدرخان) م کرد، كه فه رماندارى ئه و منطقه بو وه گه ئى مناظره ی مذهبه یی له گه ل کردم.

له ئه وه له وه بهرستی من نه م ویرا به سه ره به ستى قسه ی له گه لا بکه م، تائه و به هه موو سه راحه تى مه يدانى مرخص کرد، چا پیم ووت: مادام وایه قسه ت له گه لا ئه كه م: طبعاً تو باوهرت به قورئان هه یه ؟ وتى: به ئى، وتم كه وایى، من استدلال به حدیث ناکه م، چونكى ممكنه تو بلییت ئه م حدیثه موضوعه، وه تویش استدلال به حدیث مه كه، چونكى ممكنه من له صحه ت اسناده كه یا قسه م ببی، به س ده لیلی هه ردو- لامان باقورئان بی، یا ده لیلی عقی. وتى: باشه!

وتم: خودا له قورئانا به صوره تى عام تعریفى ئوممه تى پیغه مبه ر ﷺ ئه كا به ئایه تى (کنتم خير امة اخرجت للذاس)⁽³⁾ مخاطبه ی دهرجه ئه وه ل ئه صحابه كانى بون.

وه به صوره تى خاص به ئه صحابه وه ئه فه رموئت، (والذین معه أشداء على الكفار رحماء بينهم...) ⁽⁴⁾ تا آخری ئایه ته كه. هه روا له شأنى ئه صحابه ی حدیبیه دا ئه فه رموئت (لقد رضی الله عن المؤمنین الذین یبایعونک تحت الشجرة، فعلم ما فی قلوبهم، فأنزل علیهم السکینه واثابهم فتحاً قریباً)⁽⁵⁾.

وه له شأنى سابقین له مهاجرین و أنصارا ئه فه رموئت: (والسابقون الأولون من المهاجرین والأنصار والذین اتبعوهم بإحسان، رضی الله عنهم ورضوا عنه)⁽⁶⁾.

كه وایى چون موسلمان ئه توانی له گه ل ئه م هه موو ئه نا و ستایشی عام و خاصه باوهر بکا به وه ئه م جه ماعه ته به رامبه ر به وه صیه تى پیغه مبه ر ﷺ ئیهمالیان کردوه، وه صیه تى ئه ویان به جئ نه هیئاوه، یا ئه بی كه لامی دهرپاره ی ئه وان راست نه بی - العیاذ بالله - ئه مه مه حاله، یا ئه بی ئه مانه له سه ر ده ستورى حه ق معامله یان کردبى، به یعه تیان به حه زره تى ابو بکر موافقی حق بی.

¹ ماموستای مدرس له ل/131 ته نها ئه وه نده ی نوسیه و ته وای نه کردوه ئه وه ی نئو كه وانه كه زیاده کراوی ئاماده کاره، به قه رینه ی له وه وپاش نوسیه م.

² ئه م سه ره یاسه هی ئاماده کاره.

³ سوره تى آل عمران / 110.

⁴ سوره تى الفتح / 29.

⁵ سوره تى الفتح / 18.

⁶ سوره تى التوبه / 100.

وه له‌لایه‌نی (أمیر المؤمنین) هوه ملاحظه بکه‌ین، ئەگه‌ر خلافه‌تی ابوبکرى به‌حه‌ق نه‌زانیايئ، چۆن جاريه‌ی بنی حنیفه‌ی له‌ ابوبکر قبول ئەکرد، ئەگه‌ر له‌ عمرى كورپى خه‌تتاب عاجز بوايه، به‌ غاصبى خلافه‌تی بزانيايئ چۆن كچى خۆی بۆ ماره‌ ئەکرد.

وه ئەگه‌ر له‌و عصر و زه‌مانا خلافه‌تی به‌حه‌قى محضى خۆی بزانيايئ، چۆن له‌ماوه‌ی بیست و چوار سالā له‌ زه‌مانى سئ خه‌لیفه‌دا له‌حه‌قى شه‌رعى خۆی چاوپۆشى ئەکرد، ئەمانه‌ هه‌موو ده‌لیلن له‌سه‌ر ئەوه‌ كه‌ حه‌ضره‌تى أمیر خلافه‌تى ئەو ذاتانه‌ی به‌حه‌ق زانیوه، ئەگه‌ر نا كه‌سئ أسد الله بئ ئەوه‌نده‌ سال له‌حه‌قى خۆی له‌به‌ر ترس، یا له‌به‌ر مانعیكى احتمالی ده‌سه‌بردار نه‌ده‌بو، له‌ ئەنجاما كابرآ قسه‌كانى قبول كرد. (ل/135).

نیوان من و قزلی له‌ بیاره‌دا⁽¹⁾

له‌ سالئ 1350ك-1931ز له‌مه‌وسمى ئەوه‌لى هاوینا له‌مانگى صفرا، مه‌لا محمى قزلی واردی بیاره‌ بوو، مامۆستا شیخ عمر ئەم نامه‌یه‌ بۆ من نویسیبو⁽²⁾. توصیه‌ییشى کردبوم كه‌ خزمه‌تى مه‌لا محمى قزلی بکه‌م...⁽³⁾.

ماوه‌ی چوار مانگ له‌ بیاره‌ مایه‌وه، له‌ حوجره‌ی مدرسه‌دا له‌ منزلی منا دانیشت، به‌ هه‌موو نه‌وعی شیخی بیاره‌ حورمه‌تى ئەگرت من و طلبه‌كان دل‌مان رعایت ئەکرد، به‌یه‌كه‌وه‌ پامان ئەبوارد، له‌ مانگى جمادى‌الثانی‌ه‌دا له‌ بیاره‌ ده‌رچو، پۆیشت له‌دی (سه‌راد) له‌ناحیه‌ی پشدر به‌ موفقی به‌ صوره‌تى مه‌لایه‌تى دانیشت به‌ خه‌یالی ئەوه‌ پایز كه‌ شیخ ئەپروا بۆ بغداد، له‌گه‌ل شیخدا پ‌روا بۆ بغداد، شیخ سعى بكا بۆ دامه‌زرانی، واقعا له‌ ئەنجاما فكه‌كه‌ی جئ‌به‌جئ بو، وه‌كو له‌مه‌ولا انشاء الله باسى ئەكه‌م. (ل/136)

له‌م ماوه‌دا كه‌ مه‌لا محمى (تورجانی) حالا (قزلی) اصلا له‌ بیاره‌دا بو، هه‌ر له‌حوجره‌ی مدرسه‌ دابو غالباً له‌و كاتانا من ده‌رسم به‌ فه‌قیكان ئەهوت ئەو دائه‌نیشت یا رانه‌كشا، به‌لام ئەهوت به‌من په‌كى ده‌رسه‌كان نه‌خه‌م، فعلا منیش به‌یاسای خۆم ده‌وامم ئەکرد.

بیستم پۆژئ شیخ پرسیارى کردبو فه‌رموبوى: مه‌لاکریم مه‌لاییکى چۆنه؟ ئەه‌یش به‌ حسنى ظنى خۆی له‌وه‌لاما فه‌رموبى: به‌راستى جیگه‌ی وه‌كو بیاره‌ مه‌لاییکى وه‌كو مه‌لا کریمی ئەه‌وى، گه‌لئ قسه‌ی جوانى کردبو، جزاه‌ الله‌ بالخیر. له‌پاشان نوێژئ عصر ئەغله‌ب له‌گه‌ل‌یا ئەچوم بۆ باغاتى بیاره‌، یا بۆ چه‌مى (هانه‌ گه‌رمه‌) یا بۆ چه‌مى بیاره‌، میوه‌ی جوانم بۆ ئەه‌ینا ئەه‌بو ئەو میوه‌یه‌ به‌ده‌ستى خۆی له‌ناو کانیه‌ ساره‌کانى چه‌مى بیاره‌دا بشۆریا‌یه‌ته‌وه‌، ئەه‌وسا میوه‌كه‌ی ئەخوارد، یانى زۆر محافظه‌ی صحه‌تى خۆی ئەکرد.

له‌ سالئ 1350ك-1931ز له‌پاش طلوعى صوبح له‌پۆژئ پینچ شه‌مه‌ بیست و نه‌ه‌مى مانگى ربیع‌الاول، له‌وکاتا ئیمه‌ له‌و مالā بووین كه‌ متصله‌ به‌ حوجره‌ی شیخه‌وه‌ محمد له‌دايك بو، له‌وکاتا مه‌لا محمد له‌ بیاره‌ بوو، منیش له‌به‌ر ئەوه‌ ه‌یشتا له‌دايك نه‌بوو قه‌رارم دا گه‌ر كورپ بئ، ناوى (محمد) بئ، ئەم دو كه‌لمه‌مه‌ نوسى بۆ شیخ⁽⁴⁾ كه‌ له‌قه‌بیكى بۆ زیاد بكا، ئەه‌یش له‌ حاشیه‌ی نامه‌كه‌ نوسى: هه‌ر ناوى (محمد)⁽⁵⁾ كافیه‌ مایه‌ی خیر و سعاده‌ته‌ انشاءالله‌ دوعای خیرى بۆ کردبو. شیخی بیاره‌ زۆر محمى خۆش ئەه‌ویست، گه‌لئ جار ئەه‌ی فه‌رمو ئەگه‌ر مانع مه‌نعى نه‌كا، له‌ زه‌مانى یه‌كه‌ إنسان ئەه‌بئ،

¹ سه‌ریاسى ئاماده‌کاره.

² له‌ ل/136 دا هاوینچ کراره.

³ مامۆستای مدرسه‌ لێره‌دا باسى سه‌فه‌ره‌كه‌ی (قزلی بۆ (مصر) و (جامع‌الزه‌ر) ده‌كا، له‌ گه‌رانه‌وه‌یدا دواى سائک له‌ شارى (کرکوک) منع کراره له‌ گه‌رانه‌وه‌ بۆ (مکریان). ل/136.

⁴ ئەم نامه‌ له‌ ل/140 دایه.

⁵ ووشه‌ی (محمد) زیانکراوى ئاماده‌کاره‌وه‌ له‌ ده‌قى نامه‌كه‌م وه‌رگرتوه‌ بۆ زیاتر پونى ووته‌كه‌ی مامۆستای نامه‌.

مه‌بنیه له‌سه‌ر حکایت ئه‌و حکایه‌ته‌ش ئه‌مه‌یه:

وه‌ختی خۆی شیخێ له‌گه‌رمیا‌نه‌وه هاتوو به‌ ئه‌م ژوره، گه‌لێ ده‌رویشی له‌گه‌لا بوه، بوه به‌ میوانی شیخێ له‌ ئه‌مثالی خۆی - که‌ ئه‌ویش خاوه‌ن ده‌رویش بوه -، شه‌وی له‌پاش ناخواردن ده‌رویشی شیخه‌ میوانه‌که‌ حالیان ئی هاتوو، ئاگریان خواردوه، ساجی گه‌رمی لسته‌وه‌ته‌وه، گه‌لێ شتی وایان کردوه. شیخه‌ خاوه‌ن ماله‌که‌یش ئه‌لا به‌ ده‌رویشه‌کانی خۆی، ئیوه‌ش نکر بکه‌ن شتی له‌ خا‌رقه‌ ده‌ربخه‌ن، خۆ ئی‌مه‌ ئابرومان چو، ده‌رویشی ئه‌م ذاته ئه‌لین چی بکه‌ین؟! ئه‌لا: ئاگر بخۆن. ئه‌لین ئه‌مه‌مان پیناکرئ. ئه‌لا تیغ له‌خوتان بدن. ئه‌لین پیمان ناکرئ. ئه‌ویش ئه‌لا: ئه‌ی چیتان پی ئه‌کرئ؟! ئه‌لین ئه‌گه‌ر ئه‌ته‌وی (هو، هو) مان پیناکرئ، ئه‌نا ئیتر هیچ. ئه‌ویش ئه‌لا: (هو، هو) یش باشه -الحکم لله-.

ئه‌مما یاشیخ مه‌لای فه‌قیر غیری (هو، هو)، به‌خوا نه‌ لیره‌ی هه‌یه و نه‌ روپییه، نه‌ نه‌ختی تر، ئه‌بی هه‌ر به‌ (هو، هو) قه‌ناعت بکه‌ی پیمان.

له‌پاش دوو رۆژ له‌ سلیمانیه‌وه ریکه‌وتین بۆ کرکوک، له‌ که‌رکوک بوین به‌میوانی خانقای سه‌یید ئه‌حمه‌دی خانه‌قا که‌ له‌ شیخانی سه‌رگه‌له‌وه و له‌ نه‌ته‌وه‌ی شیخ ئه‌حمه‌دی سه‌رداری خلیفه‌ی حه‌زره‌تی مه‌ولانا خالیده - (ل/153).

ماوه‌ی شه‌وو رۆژی تقریباً له‌خانقا ماینه‌وه، له‌و ماوه‌ که‌ما گه‌لێ شه‌هامه‌تو که‌رامه‌تی سه‌یید ئه‌حمه‌دی بۆم ده‌رکه‌وت، له‌و رۆژا که‌ ریکه‌وتین بۆ به‌دا، چوار پینچ شعرم نوسی له‌سوپاسی وه‌زعی سید احمدا تقدیم کرد، آخری شعره‌کان له‌سه‌ر قافییه‌ی (خانقا) بو شعری ئاخیرا ئه‌مه‌بو:

یاربی پایه‌داری بکه‌ی به‌مایه‌ی مه‌قامی عز

ما دام ذو اللسان بالإحسان ناطقا

فه‌رموی: به‌خوا فلانی شعره‌کانت جوانن، به‌لام ماوه‌ی دو‌عا‌یه‌که‌ت کورته، له‌به‌ر ئه‌وه له‌م زه‌مانا ئه‌وانه‌ی که‌ زه‌مانیان به‌چاکه‌ بگه‌رئ زۆر که‌من.

گه‌یشتینه به‌غدا له‌ ته‌کیه‌ی (خالیده) له‌ محله‌ی (رأس القریه) له‌ قه‌راخی دجله‌دا دابه‌زین له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌م ته‌کیه‌ به‌ ته‌کیه‌ی حه‌زره‌تی مه‌ولانا ناوی ده‌رکردبو، مرید و منسوبی بیاره‌ش هه‌موو خالدی مه‌شه‌ربن به‌تایبه‌تی شیخ عبدالحق حامدی نقشبندی که‌ خلیفه‌ی شیخ بیاره بو، له‌و ته‌کیه‌ دانه‌نیشت، ته‌کیه‌که‌ له‌وکاتا به‌رده‌وام خه‌تم و ته‌لیله‌ی تیا ئه‌کرا. وه‌ له‌وکاتا حاجی رشید مدرسی ته‌کیه بو، ئه‌ویش انسانیکی عالم و سالم و عاقل و خۆش خۆلک و په‌فتار بو، پاش واردبونی شیخ زانینی خه‌لک به‌ هاتنی شیخ بۆ به‌دا، له‌ هه‌موو صنفی وزرا و امرا و علما و مریدین و پیاوی مناسب ئه‌هاتن بۆ زیاره‌تی شیخ، به‌هۆی ئه‌م زیاره‌ته‌وه له‌گه‌ل گه‌لێ پیاوی گه‌وره‌دا (ئاشنا‌بوم)¹ وه‌کو حاجی نعمان اعظمی و شیخ ابراهیم راوی، شیخ محسن الطائی و حاجی خلیل و شیخ قاسم القیسی و شیخ عبدالملك و شیخ عبدالقادر الخطیب بالإمام الإعظم و شیخ فؤاد الالوسی و شیخ عبدالله الشیخی...

له‌و ماوه‌دا له‌ به‌داد بوین، رۆژی له‌گه‌ل مه‌لا محمدي قزنجیدا رۆیشتین بۆ دائره‌ی ئه‌وقافی عامه، له‌و رۆژا نوری القاضی مدیری ئه‌وقافی عام و منیر القاضی مدیری اداره‌ی ئه‌وقافی عام بو، زیاره‌تی منیر القاضی مان کرد، له‌و ده‌ما حاجی نجم الدین الواعظ حاضر بو.. (ل/154).

رۆژی له‌پینش مانگی په‌مه‌زانا مه‌رحوم ملک فیصل شیخ ده‌عوه‌ت کرد، کاتئ شیخ تشریفی برد، من و شیخ بابا رسول، مه‌لا موحه‌مه‌دی قزنجی، به‌عزئ له‌ منسوبین له‌ خزمه‌تیا رۆیشتین، له‌کاتئ زیاره‌تا شیخ معرفی مه‌لا موحه‌مه‌دی کرد، به‌یانی ئه‌وه‌ی کرد ئه‌م ذاته له‌ بیت العلم ه، سالا له‌ مصرا رایبواردوه، بۆ زیاده‌ معلومات له‌ویا ملک فیصل پرسیارئ کرد له‌ مه‌لا محمد: یاشیخ! کیف وجدت مصر!

¹ ئاشنا‌بوم، زیادکراوی ئاماده‌کاره.

عه‌رزى کرد: وجدتها مملكة راقية بالعلم، ومزدهرة بالثقافة، وأسأل الله أن يجعل العراق بحيث تحذو حذوها.

فقال الملك: إن مصر بالنسبة الى العراق عريقة بالمدينة، والعراق طفلة..

فقال القزلي: ولذلك أرجو رقاها، فإن الطفلة إذا وقعت تحت تربية مُربٍّ محنك يسرع رقاها.

فأعجب الملك بجوابه ورحّب به كثيراً.

وه پاش ئەو ملاقاته ایعازی کرد بۆ مدیری ئەوقافی عام له اقرب وهختا تعینی بکا، واقعا زۆری پیننه‌چو که جه‌نابی مه‌لا محمد دامه‌زرا. هه‌رچه‌ن له ئەوه‌له‌وه وه‌ضعی باش نه‌بو، به‌لام پاش ماوه‌یی خۆی گرت وه‌ضعی باش بو، بو به‌خاوه‌ن وه‌ضائف: تدریس و امامه‌ت و محاضره له کلیه‌ی شریعه‌دا، القای نصایح به‌ کوردی له دار الإذاعه‌دا، هه‌ر وا به‌ حورمه‌ت ده‌وامی کرد تا ساڵی 1959ز. وه‌فاتى کرد-رحمه‌ الله وطاب ثراه-.

پۆژێ له مانگی رمضان له‌گه‌ڵ سید مظهر و حاجی شیخ حامد و میرزا ئەحمه‌دی پۆیشتین بۆ زیاره‌تی حضره‌تی غه‌وث، له‌و سه‌ره‌وه هاتینه‌وه له‌ کۆلانی نزیکی تکیه‌ی خالیده‌دا یه‌کێ هات به‌ پیرمانه‌وه، ده‌عه‌تی کردین بۆ لای خۆی، تمه‌ن مبشریکی نصرانی بو، شیخ حامد وتی من ناییم به‌لامه‌وه پۆیشتن بۆ لای عه‌یبه‌!

من وتم: والله من هه‌رۆم، نه‌پۆیشتن له‌لام عه‌یبه‌. کاتێ دانیه‌شتین به‌خیراتنی کردین، پرسیری کرد خه‌لکی کویین؟ وتم خه‌لکی سلیمانی. وتی خویندوتانه؟ وتم: به‌لا. وتی: مه‌یل ئەکه‌ن ئەم رساله‌ بخویننه‌وه بزانه‌ن که کتیبی اظهار الحق له‌ رَدی نیمه‌دا چه‌ندی هه‌له‌یه. منیش وتم بده‌ کتیبه‌که تماشای بکه‌م. که تماشام کرد حالی بوم ئەو اعتراضاته که له‌ تفسیری امام فخرالدین ی رازیا هه‌یه جوابیان ئەداتوه له‌م کتیبیا نوسراوه، کراوه به‌ إشکال له‌سه‌ر نیمه‌، به‌بێ ئەوه‌ باسی جه‌وابه‌کانی بکات.

منیش وتم: با جارێ له‌ پێشا من بزانه‌ جنابت چیت! جا ئەوسا قسه‌ ئەکه‌ین له‌ محتوای ئەم رساله‌.

وتی: من مبشرم به‌ دینی مسیح علیه‌ السلام. وتم: مسیح کێیه‌؟!

وتی: تعجب ئەکه‌م تۆ له‌پێشا ووتت خویندومه، نیسته‌ نه‌پرسی مسیح کێیه‌؟

وتم: به‌ صفة‌تی ئەوه‌ که جنابت مبشری، ئەبێ خۆت له‌ هه‌مو اعتباریکی من دور بخه‌یته‌وه، کانه‌ نامۆنگاری انسانیکی عامی ئەکه‌ی.

وتی: مسیح علیه‌ السلام پێغه‌مبه‌ریکی خودا بوه‌.

وتم: پێغه‌مبه‌ر به‌کێ ئەلین؟

وتی: پێغه‌مبه‌ر انسانیکه‌ خودا به‌هۆی فریشته‌ی مقربی باره‌گای خۆی که جبرائیله‌ احکامی بۆ ره‌وانه‌ ئەکا بۆ ئەوه‌ خۆی و هه‌رکه‌سێ تابعی ئەبێ به‌و احکامه‌ ره‌فتار بکه‌ن.

وتم: ئەو پێغه‌مبه‌ره‌ ده‌لیلی چیه‌ ئەو مبلغی وه‌حیه‌، فریشته‌یه‌کی پاکه‌، جنۆکه‌یه‌کی ناپاک نییه‌؟

وتی: طبعا به‌هۆی وه‌رگرتنی احکام له‌و فریشته‌ نور و روناکی داخلی دلێ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ ئەبێ، جوان تینه‌گا ئەو ذاته‌ مقدس و معصومه‌.

وتم: باشه‌! خۆی حالی بو له‌ وه‌ضعی ئەو فریشته‌، به‌لام که احکامه‌کانی گه‌یاند به‌ ئاده‌میزاد، به‌ چ ده‌لیلی ئەوان باوه‌ر ئەکه‌ن ئەو ذاته‌ پێغه‌مبه‌ره‌؟

وتی: هه‌رکه‌س به‌ فطره‌تی پاکی خۆیان له‌ راستی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ ئەگه‌ن (ل/155)ه به‌عزێ که‌س داوای خه‌رق العاده‌ ئەکه‌ن له‌و پێغه‌مبه‌ره‌، ئەویش بۆیان اظهار ئەکا، به‌عزێ که‌سیش له‌به‌ر عناد تابعی نابێ. ئەمه‌ وه‌ضعی پێغه‌مبه‌ران و ئاده‌میزاده‌ له‌ زه‌مانی کۆنه‌وه‌.

وتم: ئەمانه‌ هه‌موو راستن، به‌لام شتیکت عه‌رز بکه‌م. وتی: به‌لا.

وتم: طبعا تۆ اعتراف ئەکه‌ی به‌وه‌ که حضره‌تی عیسی له‌پاش حضره‌تی موسا هاتوه‌، دینی موسای نسخ کردوه‌ته‌وه‌. وتی: به‌لا.

وتم: بیگومان به تاریخ به تواتری اخبار ئه‌یش زانی که محمد المصطفی صلی الله علیه وسلم له‌پاش عیسی هاتوره، ادعای رساله‌تی عامه‌ی کردوه گه‌لی معجزه‌ی دهربرپوه بۆ ئاده‌میزاد. وتی: به‌لا.

وتم: بۆچی تۆ قه‌ناعه‌ت ئه‌که‌ی به رساله‌تی حضره‌تی عیسی و نه‌سخی دینی موسی به‌تواتر، بۆچی قه‌ناعه‌ت ناکه‌ی به رساله‌ی حضره‌تی محمد نه‌سخی دینی عیسا؟! ئه‌گه‌ر ئه‌لیت: عیسی به‌یانی خلودی دینی کردوه، به‌گویره‌ی ئه‌و کتیبه‌ مقدسه له‌لای ئیمهدا هه‌یه، ئه‌لیم له‌سه‌ر ده‌عوای یهود (موسی) یش ادعای خلودی دینی خۆی کردوه، بۆچی ئه‌بی ادعای خلودی دینی ئیوه بچیتته سه‌ر، ادعای خلودی دینی موسی نه‌چیتته سه‌ر!! بۆچی ئه‌بی ئه‌و ته‌واتره که اثباتی رساله‌تی مسیح ئه‌کا بیی به ده‌لیل بۆ ئیوه، ئه‌و ته‌واتره که اثباتی رساله‌تی محمد المصطفی نه‌سخی دینی عیسی ئه‌کا نه‌بی به ده‌لیل.

زیاد له‌مانه. هه‌رچه‌ن له تواترا پاش عددی تواتر علمی قطعی که‌م و زۆری مخبرین مهم نییه، به‌لام تۆ خۆت ئه‌زانی که اتباعی حضره‌تی مسیح چ له زه‌مانی خۆیا، چ له زه‌مانی پاش خۆی، هه‌ر بی ده‌ست و بیه‌یز بون، غالباً رایان ئه‌کرد به که‌ژ و کیوا له ترسی یهودیه‌کان، ژماره‌یان زیادی نه‌کرد له سێ سه‌د که‌سێ، به‌لام پیغه‌مبه‌ری ئیمه له‌ماوه‌ی ژیانی خۆیا تقریباً جزیره‌ العرب ی هه‌موو داگیرکرد، اسلامی تیا نه‌شر کرد، کاتێ وه‌فاتی کرد ژماره‌ی اصحابی ئه‌و له سه‌د هه‌زل زیاتر بون، سه‌ده‌ها پیاوی وایان تیا بو خاوه‌ن ثقافه‌ی دین بو، گه‌لیکیان قورئانیان له‌به‌ر بو، ئادابی دینه‌که‌یان به‌ناو عالمان بآو کردوه.

عه‌لاوه‌ی ئه‌مانه معجزه‌ی عیسی علیه السلام هه‌ر له زه‌مانی خۆیا بو، له‌پاش خۆی ئاشاری نه‌ما، به‌لام یه‌کێ له معجزه‌کانی پیغه‌مبه‌ری ئیمه قورئانی معجزه که به‌و فصاحت و به‌لاغه‌ته‌وه ئیعجازی فصحا‌ی عه‌ره‌بی کرد، به‌و اسلوب و نه‌سه‌قه‌وه که له که‌لامی به‌شه‌ر ناچێ، به‌و اخباره‌ غه‌یبیانه‌وه که له باسی زه‌مانی رابوردو زه‌مانی مستقبل ئه‌دوێ، به‌و تاثیره رۆحیه‌وه که هه‌مو خاوه‌ن وجدانی وه‌ری ئه‌گرێ، هه‌ر چۆن وارد بوه، به‌و نه‌وه‌ ده‌وامی کردوه و ئه‌مینیتته‌وه.

ئیتر پاش ئه‌م هه‌موو ده‌لیله به‌هیزانه که اثباتی رساله‌تی حه‌زه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ ئه‌کا، ئیمه که کۆمه‌لی په‌رهبانی حضره‌تی محمدین، چۆن له په‌رهبوی ئه‌و لانه‌ده‌ین، تابعی یه‌کێ تر نه‌بین، مع العلم ئیمه که ئومه‌تی حضره‌تی محمدین ﷺ باوه‌رمان هه‌یه به هه‌موو پیغه‌مبه‌ره‌کان، به‌لام ئیوه باوه‌رتان هه‌ر به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی خۆتان هه‌یه، که‌وابو ئیمه مه‌سئولیه‌ت رومان تیناکات، به‌لام ئیوه له ئیمان نه‌هینان به پیغه‌مبه‌ری ئیمه مسئولن، بئا‌ءاً علیه، جناب ئه‌گه‌ر انصافت بیی پیوسته هه‌ر له‌سه‌ر روناکی ئه‌و ده‌لیلانه که اثباتی رساله‌تی حضره‌تی مسیح ئه‌کا باوه‌ر به رساله‌تی حضره‌تی محمد المصطفی بکه‌ی، له‌م خه‌یالاته لاده‌ی، خۆت له مه‌سئولیه‌ت پرگار بکه‌ی.

کابرا پاش (ل/156) ئه‌م سؤال و جوابه مات بو، ئه‌وه‌نده هاته جه‌واب وتی: مع الاسف وه‌خت که‌مه، ماوه‌ی ئه‌وه نییه که تول بده‌ین به قسه‌کردن.

ئیتر ئیمه‌یش هه‌ستاین هاتینه‌وه بۆ تکیه.

له‌م مانگا گه‌لی جار له خزمه‌تی شیخ بابا رسول، مه‌لا محمد قزلی دا ئه‌رۆشیتینه دهره‌وه بۆ رابواردن، زۆرتر مه‌لا محمد مجبوری ئه‌کرین که سواری به‌له‌م بین، به‌ناو دجله‌دا رابویرین، به‌راستی ئه‌م سه‌فه‌ره له زۆر ناحیه‌وه صفا‌به‌خش بو، گه‌لی شتی وا ئه‌هاته پینشه‌وه که هۆی خۆشی و پیکه‌نین بو، بۆ ئه‌وه ناشی که باسی بکه‌م، من جمله:

رۆژی له‌سه‌ر دوکان دانیشتبوین، به‌عزێ له‌وازامات بکړین، له‌ویا ئافره‌تی هات ته‌کی به شیخ بابا رسول هه‌لچنی، ئه‌ویش به کوردی وتی: خوشکم کچم ئه‌وه هیشتا تۆزێ دوری لیم، فه‌رمو بی‌ره سه‌ر پانم دانیشه. ئافره‌ته‌که هه‌رچه‌ن له زه‌مانه‌که‌ی حالی نه‌بو، به‌لام له شیوه قسه‌که‌ی گه‌یشته، جا تۆزێ ته‌کی دا به‌ولاوه.

له‌پاش جه‌ژنی ره‌مه‌زان، له‌به‌ر ئه‌وه مدرسه‌کانمان ماتل بون و من و شیخ بابا رسول اجازه‌مان له شیخ وه‌رگرت و گه‌راینه‌وه بۆ کوردستان، کاتی ئه‌م گه‌رانه‌وه‌مانه هه‌ژده‌ی شوبات بو، که گه‌یشته‌ینه عه‌بابه‌یلی و بیاره دنیا خۆش بوو،

بینی به‌هار ئه‌ها ته‌ده‌ماغی ئینسان و وه‌نه‌وشه له‌چه‌می بیاره‌دا زۆر بو، ئاوی چه‌م زۆر بو، به‌راستی صفای ئه‌و چه‌م و دۆله، خۆشی هه‌وای وولاتی خۆمان، زۆر به‌خیرها تهنه‌وه‌ی لیکردین:

بژی خاکی واپاک و خۆش هه‌وا

خۆشی وانییه‌ مه‌گه‌ر له‌خه‌وا⁽¹⁾

ئیتیر چاومان به‌دیداری یاران روناک بوه‌وه، والله الحمد..⁽²⁾

ئیبجازه‌ به‌خشیینی موده‌رپرپس و بیاره⁽³⁾

له‌ئاخری به‌هاری 1351 ک-1932 ز مه‌لا محمد زاهدی کوپی حاجی مه‌لا صلاح الدین ی پاهویی کوره‌زای حاجی عوضی مه‌شه‌هور، خه‌لیفه‌ی سراج الدین که له‌اساسه‌وه منسوپی بیاره بو، زۆر له‌پیش زه‌مانی مندا له‌بیاره خۆیندبووی، بۆ تحصیلی علم رویشتبو بۆ (گه‌لله) له‌ناحیه‌ی شین کایه‌تی له‌خزمه‌تی جه‌نابی مه‌لا محمدی رئیس دا خۆیندبووی، له‌ماوه‌ی خۆیندنی (تقریب المرام شرح ته‌ذیب الکلام) هاته‌وه بۆ بیاره، ماوه‌یی له‌لای من ته‌ذیبی خۆیند، اجازه‌ی وه‌رگرت.. اجاره‌نامه‌که‌م خۆینده‌وه، جبه‌ی کرایه‌ به‌ر میزه‌ری له‌سه‌ر پیچرا رویشته‌وه بۆ قصبه‌ی (پاوه)، به‌امامه‌ت و تدریس و خطابت له‌مزگه‌وتی گه‌ره‌کی (سه‌ردی) که شوینی قدیمی خۆیان بو دامه‌زرا والله الحمد..

هه‌روا مه‌لا أسدالله ی طالش که ئه‌ویش ماوه‌ی دو سالی لای من خۆیندی له‌گه‌ل مه‌لا عارفی طالش دا.. له‌عه‌ینی تاریخی 1351 ک له‌پاش مه‌لا محمد زاهد اجازه‌ی وه‌رگرت، له‌گه‌ل مه‌لا عارف دا رویشته‌وه بۆ طالش، مه‌لا أسدالله تا ئیسته‌ به‌رده‌وامه، خزمه‌تی علم و دین ئه‌کا، به‌لام مع الاسف مه‌لا عارف پاش دوسی سال له‌طالش وه‌فاتی کرد، رحمه‌الله تعالی وایانا بینه.

له‌م سالا مالمان گویندیه‌وه بۆ ئه‌و خانوانه که شیخ له‌پشتی مالی باغچه‌ی خۆیه‌وه دروستی کردبون.

له‌سالی 1352 ک-1933 ز نوسخه‌ی عقیده‌ی هه‌ورامیانه‌ی مرحوم مه‌لا حامدی کاتبی سراج الدین م پیش چاو که‌وت، زۆر لام جوان (بو)⁽⁴⁾ منیش وه‌رم گه‌یراه بۆ زمانی کوردی، به‌هۆنراوه وه‌کو اصله‌که‌ی به‌عنوانی (ایمان و ئیسلام) ته‌واوم کرد، ئه‌م کتیبه‌ی لله الحمد چاپ کرا، گه‌ل مندا لانی کورد زبان إستفاده‌یان لێ کرد.

له‌مانگی ره‌مه‌زانی ئه‌م سالا له‌سه‌ر زه‌وقی خۆم که مه‌یل له‌سه‌ر ژن هینان بو. باسی ئامینه‌ ناوی کچی شیخ عه‌بدوپره‌حمانی شه‌می‌رانی کوپی شیخ عه‌بدوولای مرادوه‌یسی پورزای مه‌وله‌وی، خه‌لیفه‌ی سراج الدینم بیست.

هه‌ر له‌ره‌مه‌زانا له‌گه‌ل عبید کوپی حاجی مه‌لا عبدالله ی شه‌می‌رانی که هاتبو بۆ بیاره بۆ زیاره‌ت، رویشتم بۆ شه‌می‌ران، داوای ئه‌م ژنه‌م کرد، إجابیه‌یان کرد، هه‌ر له‌م سه‌فه‌ره‌دا به‌بێ ته‌فره‌ ماره‌یان کرد بووم.

کاتی هاته‌وه بۆ بیاره، وه‌چهن رۆژیکه‌ی به‌سه‌را رابورد بیستم که ناحه‌ز کاری وایان کردوه دلی ژنه‌که‌یان تیک داوه، نزیکه که ئیشه‌که‌ی من تیک بدن، منیش رویشتمه‌وه بۆ شه‌می‌ران، له‌شه‌می‌رانه‌وه رویشتم بۆ دیدنه‌ی سید کاک احمد،

¹ له‌ده‌ستۆسه‌که‌دا نیوه‌دیری دوه‌م به‌م چه‌شنه‌ نوسراوه (خۆشی تیا نی به‌مه‌گه‌ر له‌خوا) من پیم وایه‌ وه‌ها راسته‌ که من نوسومه‌ چونکه‌ سیاقه‌که‌ سیاقی مدخی ته‌واوه و به‌م چه‌شنه‌ش له‌مه‌دخی ته‌واو ده‌رئه‌چن.

² مامۆستای موده‌رپرپس له‌ 158/ باسی هاته‌وه‌و شادی قوتابیان و خۆشی به‌هار له‌بیاره، به‌تایبه‌ت ده‌نگی خۆشی فه‌قییان که سی شه‌مه‌هه‌و جمعان ده‌چنه‌ ده‌رو به‌چه‌می بیاره‌دا بلۆ ده‌بنه‌وه‌وه‌ سه‌د ده‌که‌نه‌ هه‌یران. پاشان باسی هاته‌وه‌ی شیخی بیاره و گیرانی به‌گزه‌ده‌ و پیاوه‌ گه‌وره‌کانی هه‌ورمان و جوانرۆ و مه‌ریوان و بانه، به‌ده‌ستی سوپای په‌له‌وی یه‌وه، به‌ناوی ده‌عه‌وت کردنه‌وه‌وه‌ وه‌فاتی زۆریکیان له‌م أساره‌ته‌دا ی بینینی خه‌ویک به‌شیخ مه‌حمودی حفید و محمد صالح به‌گ.

³ سه‌ریاسی ئاماده‌کاره.

⁴ وشه‌ی (بو) زیادکراری ئاماده‌کاره.

سید محمودی تاوگۆزی، که خزمی مائی شیخ عبدالرحمن بون، له‌پاش دو سێ رۆژ هاتمه‌وه بۆ شه‌می‌ران، ئیشه‌که ئاسان بو، هه‌ر له شه‌می‌رانه‌وه نوسیم بۆ بیاره تا مه‌لا سعیدی مه‌ریوانی که ئیسته (ل/159) مه‌لای (ساداوا)یه له مه‌ریوان له‌وکاتا له بیاره‌دا طالب العلم بو، ئهو ذاته أسبابی زه‌ماوه‌ندی له بیاره‌وه هی‌نا بۆم بۆ شه‌می‌ران، هه‌ر له شه‌می‌رانا ژنه‌که‌م گۆزایه‌وه، له‌پاش حه‌فته‌یی هاتمه‌وه بۆ بیاره، که هاتمه‌وه له‌م ماوه‌دا که من له‌م سه‌فه‌ری شه‌می‌رانه بوم مامۆستا شیخ حیدر له بیاره‌دا وه‌فاتی کردبو، رحمه الله وطاب ثراه.. (ل/162).

دۆزینه‌وه‌ی عه‌شیره‌ته‌که‌م⁽¹⁾

زۆر باس‌م کرد که من منداڵ بوم، باوکم -رحمه الله- وه‌فاتی کرد، له‌پاشان که‌ومه هاتوچۆی فه‌قیته‌ی، له‌م لاو له‌ولا مه‌شغولی خویندن بوم، گرانی و جه‌نگی یه‌که‌می جیهانی مه‌یدانی نه‌دا که به ئاره‌زی خۆم هاتوچۆی لای خزم و هۆزی خۆم بکه‌م، به‌لام ئه‌وه‌م بیستبو که باوکی باوکم فتاح که له دێی تکیه‌ی لای خورمال وه‌فاتی کردوه باوکم له‌وئێ له‌دایک بو، ئی‌مه عه‌شیره‌تیکێ مناسبان هه‌یه، باوکی باوکم له عه‌شیره‌ته‌که‌ی خۆی دورکه‌وتوه‌ته‌وه، له ده‌وری دێی (که‌وئۆس)وه هاتون بۆ تکیه، له‌پاش وه‌فاتی باپیرم له تکیه گۆزایانه‌ته‌وه بۆ (په‌شان) له‌لای شاری پینجۆین. بۆ لیکۆلینه‌وه له خزمه‌کانم ناردم مه‌لا محمدی کۆری ده‌رویش کریم مه‌لای دێی (بانی بندول) -که زوتر له نه‌رگسه‌جارا ماوه‌یی له بیاره‌دا له‌لام ئه‌ی خۆند -هات بۆ لام، ئه‌و ناوونشانانه خۆم بیستبوم پیم ووت، تێم گه‌یا‌ند پڕوا له‌لای ریش سپی ده‌وری که‌وئۆس هۆزی قازی -که مه‌لا محمد خۆی یه‌کێ بو له هۆزی قازی- پرسیارم بۆ بکات، که ئه‌م قسانه‌م بۆ کرد، وتی: بێ قه‌زایی، باوکم له‌پیش وه‌فاتی فه‌رموی پیم که مه‌لا کریمی مدرسی بیاره له‌گه‌ل ئی‌مه‌دا (میرات به‌یه‌که ره‌واین) له ئی‌مه‌یه، به هه‌رحال له به‌هاری ساڵی 1353ک -1934ز مه‌لا محمدم ناردم بۆ ناو خزمان له هۆزی قازی، له (دۆلی گه‌ل)دا تابعی ناحیه‌ی (به‌رنجه).

ئهویش رویشتم بو بۆ ئه‌وئێ، چاوی که‌وتبو به محمد آمینی سبحان برای فقی عبدالله که دو ریش سپی پیر و قه‌دیمی و ناگادار له احوالی طائفه بون، نه‌سه‌بی خۆیان له نه‌ته‌وه‌ی (حسن مه‌ولان) مشهور به هۆزی هه‌سه‌نی بون، له‌وئێ پرسیارمی وه‌ضعی باپیره‌ی منی کردبو له‌وان، له‌ویا خالۆ محمدامین له وه‌لاما ووتبوی فتاح وه‌عزیزی برای ظریفه‌ی خوشکیان باوکیان له هۆزی قازی دایکیان له هۆزی هه‌سه‌نه، له‌ناو خزمان ده‌رچون بۆ ده‌وری تکیه و تازه‌دێ له‌نزیکی خورمال، پاش ماوه‌یی که له‌وئێ مانه‌وه ئیتر من بێ‌خه‌به‌ر بوم لییان. له‌م به‌یاناتی خالۆ محمدامین قسه‌ی ده‌رویش کریم باوکی مه‌لا محمد که موافقی بیسراوه‌که‌ی خۆم بو دلم قه‌ناعه‌تی کرد.

جا پاش ئه‌وه مه‌لا محمد به‌م به‌یاناته‌وه هاتوه بۆ بیاره، منیش له‌گه‌لیا سواربوم رویشتم بۆ دۆلی گه‌ل بۆ (په‌ریه‌رۆ) و (مایندول) چاوم به عه‌شیره‌ت که‌وت، له‌پاش کۆلینه‌وه‌ی هه‌ندێ سهرگوزشت و به‌لگه له‌یه‌که ناشکراوبین، به‌لام تا من رویشتم بۆ ئه‌وئێ خالۆ محمدامین سو‌بحان وه‌فاتی کردبو رحمه الله.

له‌و ده‌ما له هۆزی قازی مامه‌شاوه‌یس، مامه‌قادر، محمد جمیل و فتاح و طالب کورانی محمد علی، کوێخا شریف کۆری مامه‌شاوه‌یس، مه‌لا موحه‌مه‌دی مه‌حمود مراد، برایم، صالحی که‌ره‌م وه‌یس، گه‌لێ پیاوی تر له (مایندول) بون، له نه‌فسی مایندول موحه‌مه‌دی جمیل کۆری خالۆ محمدامین، عارف و فارس کورانی کاکه‌حه‌مه که باوکیان له هۆزی هه‌سه‌ن دایکیان (وه‌نه‌وش) ناو له وورده‌شتری بو، وه‌زاوی مامه‌شاوه‌یس بون له (مایندول) بون، هه‌روا له (په‌ریه‌رۆ) کوێخا فه‌ره‌جی موحه‌مه‌د ئه‌مین کێخسره‌و (ل/163) گه‌لێ پیاوی ترم چاوی پیکه‌وت، له‌دێی (توتا‌غاچی) موحه‌مه‌د علی وه‌یس، له‌دێی (کێله‌که‌وه) عارفی مه‌لا محمد خان، له دێی (وه‌له‌سمت) حه‌می صادق کریم ی صادق که ئه‌مانه له هۆزی قازین چاوم کرد.

¹ سه‌ریاسی ئاماده‌کاره.

پینیان کهوت به خزم ناسراین.

پاش ئەم تاریخه هه‌مو سالا له به‌هه‌ارا ئەم خزمانه چهن سواریکیان له‌گه‌ڵ هه‌ردوو مه‌لا موحه‌مه‌دا، یانی مه‌لا موحه‌مه‌دی مه‌حمود مراد مه‌لا موحه‌مه‌دی ده‌رویش که‌ریم، یا هه‌ر مه‌لا موحه‌مه‌دی مه‌حمود مراد ئەهاتن بۆ دیدنه‌نی من بۆ بیاره، منیش له به‌هه‌ارا یا له پایزا دیدنه‌نی ئەوانم ئەکرد، تا ئیسته‌ش که گه‌ڵی له‌مانه وه‌فاتیان کردوه، گه‌لیکیان ماون، حجیان کردوه له مایندول ده‌رچون، له سید صادق و خانه‌قه‌ویله له پشتی سه‌رچاوه‌ی سه‌راوی (سبحان ناغا) دانیشتون، ئەم رشته‌ی محبه‌ت و دۆستی خزمانیه‌تیه به‌هێتر ده‌وام دارتر بووه .

له‌و به‌هه‌ارا که هاتمه‌وه بۆ بیاره (عبدالله فتح الله) که یه‌کێ له خزمانی هۆزی قازیه، له‌وکاتا پۆلیس بوو له مه‌رکه‌زی (پشته) له‌وبه‌ری سه‌روانه‌وه نقل کرابو بۆ بیاره، له‌گه‌ڵ ئەوانیش ناسراوی که‌وته به‌ینمان له‌یهک ناشنابووین، والحمدلله.

وه‌ضه‌ی خۆم و یه‌که‌مین خوتبه‌ به‌ کوردی⁽¹⁾

له موسمی پایزا له‌م سالا شیخ به‌ یاسای خویان ته‌شریفی رۆیشت بۆ شاه‌ویس و باوه‌یس بۆ سه‌ر مه‌ره‌زه، ماوه‌ی مانگی له‌وی مایه‌وه وه‌جا له‌و کاتا له‌مانگی ره‌جه‌ب دا ئەم نامه‌یه نوسی بۆم بۆ بیاره⁽²⁾ که هه‌موو رۆژیکی جمعه‌ معنای خطبه‌ی رۆژی جمعه‌ به‌زمانی کوردی به‌یان بکه‌م بۆ مسلمانان بۆ ئەوه هه‌مو له‌ مانای خطبه‌کان حالی بن، منیش له‌و تاریخه‌وه ئەم ده‌ستوره‌م به‌جێ هینا، جا له‌دی ته‌ویله، خورمان، هه‌له‌بجه، باقی شوینه‌کانا ئەم یاسا دامه‌زرا. (ل/ 168).

له‌م سالی 1353ک-1934ز له‌مانگی جمادی الاولی له‌کاتی طلوعی صوبحی جمعه له‌ ده‌وه‌می مانگا (عالیه) ناوی کچم له‌ ئامینه‌ی کچی شیخ علی له‌داک بو-خودا به‌ لوطفی خۆی ئەنجامی خیر بکات- امین.

وه له‌ زستانی ئەم سالا که هه‌زار و سێ‌صه‌د و په‌نجا و سێ بو رساله‌ییکم له‌ علم ی منطق‌دا به‌ عنوانی (مفتاح) تالیف کرد، ئەم رساله‌ هه‌رچهن کورته، ابتدائیه، به‌لام مضبوط و جوانه، گه‌ڵی طلبه‌ نویسانه‌وه و خویندیان.

هه‌ر له‌م سالا أسعدی کورم.. وه‌فاتی کرد.. به‌ واسطه‌ی مردنی أسعدی کورمه‌وه دلم زۆر مه‌لول بوو، اشتیاقی دلم بۆ فاتح-که‌ برای ئەویو، ئەویش له‌مانی باپیری بو- زۆر غلبه‌ی کرد له‌سه‌رم، جا له‌به‌ر ئەمه له‌ ئەوه‌لی پایزا قه‌رارم دا که برۆم به‌ شوینی فاتح دا، ده‌بێ بیهینه‌وه بۆ بیاره، له‌لایه‌که‌وه به‌لکو به‌ چاوپیکه‌وتنی ئەم دلم نارام بگری، له‌لایه‌که‌وه فاتح عومری گه‌یشته‌بو به‌ ده‌وری هه‌شت سال، ویستم ورده (ورده) ده‌ستی پێ بکه‌م به‌ خویندن شتی بخوینی.

له‌سه‌ر قه‌راری پیشو له‌ پایزا له‌ تاریخی 1354ک-1935ز دا که‌وتمه‌ ریگه‌ بۆ (باوه‌جانی) به‌شوینی فاتح دا، به‌تایه‌تی له‌سالی 1353ک دا پاش (ل/ 169) وه‌فاتی مه‌لا عبدالله ی باپیری رۆیستم به‌شوینیا له‌به‌ر مندالی نه‌یان دامه‌وه، ئیتر ئیمسال به‌جدی رۆیستم به‌شوینیا له‌مانی باپیری هینامه‌وه.

له‌م سه‌فه‌را که‌وتمه‌ خه‌یالی ئەوه که (نولت نامه‌ی) مه‌لا خضری روداری که به‌زمانی هه‌ورامیانه نویویه‌تی ته‌رجمه‌ی بکه‌م، به‌کوردی نظم‌ی بکه‌م، فعلاً که له‌م سه‌فه‌ره هاتمه‌وه ده‌ستم کرد به‌ ته‌رجمه‌ی ئەو کتیبه‌ به‌ عنوانی (إقبال نامه) ته‌واوم کرد.

هه‌ر له‌م سالا کتیبی (أساسی سعاده‌ت) به‌شیوه‌ی سؤال و جواب به‌زمانی کوردی له‌باسی اصل و فرعی دینا نویسیم، پاش ئەم کتیبه‌ کتیبی (بارانی رحمه‌ت) به‌زمانی کوردی هۆنیمه‌وه، له‌نزیکي چوار هه‌زار و کسور شیعر، ته‌واوم کرد،

¹ سه‌رباسی ئاماده‌کاره.

² ل/ 168 نامه‌که‌ی ته‌دایه.

ئهم سێ کتیبه هه‌رسیکیان چاپ کراون.. (ل/170)¹

له‌سالی 1354ک و 1355 دا قه‌ره‌باڵغی طلبه‌ له‌بیاره‌دا زۆر بو، گه‌لێ له‌وان مستعد و خاوه‌ن قابیلیه‌ت بون، شیخ زۆر احترامی ده‌گرتن هه‌تا له‌به‌ر ده‌نگ و غه‌وغایان جاری صۆفیه‌کانی خانه‌قا شکاتیان له‌لا شیخ کرد، که ئیمه‌ له‌به‌ر ده‌نگی طلبه‌، مه‌شغولیمان بۆ ناگرێ. شیخ به‌رامبه‌ر به‌م شکاته‌ ئه‌وه‌نده‌ی فه‌رمو: که من طلبه‌کانم منظورتره‌، چونکی ئه‌بن به‌ مه‌لا نه‌شری دین ئه‌که‌ن، که‌وابێ هه‌رکه‌س له‌ ئه‌هلی خانه‌قا به‌ده‌نگی فه‌قی مشغولی ئی تیک ئه‌چێ که‌یفی خۆیه‌تی دائه‌نیشی دابنیشی، ئه‌پروا پروا.

ئهم اعلانی شیخه‌ زۆر تاثیرێ کرد، زۆر حورمه‌تی دا به‌ طلبه‌ی علم، له‌پاشا که‌س معارضه‌ی طلبه‌ی نه‌ده‌کرد، له‌ عه‌ینی حاله‌ ئهم طلبانه‌یش مساعده‌ی صۆفیه‌کانیان ئه‌کرد، له‌به‌ر ناچاری نه‌بوابی، کاری وایان نه‌ده‌کرد ئه‌وان عاجز بن. له‌هاوینی ئهم دو سالانه‌ طلبه‌ی مدرسه‌و خانه‌قا عه‌دیان له‌ صد که‌س نزیک ئه‌بوه‌وه‌، شیخ قه‌راری دا‌بو عمری چه‌ن سال بێ، له‌سه‌ر ژماره‌ی سالی عمری طلبه‌ له‌ مدرسه‌دا رابگرێ، بیجگه‌ له‌و طلبانه‌یش که‌ له‌ خانه‌قا دائه‌نیشتن، به‌نان و شو‌ربای خانه‌قا قه‌ناعه‌تیان ئه‌کرد، بۆ ئه‌وه‌ ده‌رسیان ده‌سکه‌وێ، له‌ واقعا‌ خۆیندنی باشیان ده‌ست ئه‌که‌وت، چونکی هه‌میشه‌ مستعدی باش له‌ مدرسه‌دا زۆر بون، ئهم مستعدانه‌ هه‌ریه‌کی عه‌دی له‌ سوخته‌کانیان بۆ ده‌رس پێ ووتن چاودیری ئه‌کرد.

له‌سالی 1355ک-1936ز. دا حاجی ئیسماعیل ناوی له‌ میصره‌وه‌ هات ماوه‌ی سێ مانگ له‌ بیاره‌دا مایه‌وه‌ ئیمه‌ش بۆ ئه‌وه‌ ئه‌و هه‌له‌ له‌ده‌ست ده‌رنه‌چێ، طلبه‌کانمان هه‌موو روژێ به‌ حلقه‌ حاضر ئه‌کرد تا ته‌واو قورئانیان به‌ تجوید له‌ خزمه‌ت حاجی ئیسماعیلدا خۆیند.

له‌روژێ خه‌تمی قورئانی پیرۆزا شیخ له‌به‌ره‌ه‌یوانی مه‌رقه‌دا حاضر بو، زۆر له‌ ئه‌هلی خانه‌قا، ماموستا به‌اءالدین منیش حاضر بوین، به‌راستی به‌ره‌که‌تی ئه‌و مجلسه‌ ئه‌وه‌نده‌ زۆر بو هه‌موو که‌س ده‌رکی ئه‌کرد، روژیکێ دیاری بو له‌ روژانی حه‌یاتمانا بۆ پیرۆزی و خۆشی.

له‌زستانی 1355ک-1937ز مه‌لا موحه‌ممه‌دی ماموستا مه‌لا به‌اءالدین له‌ خزمه‌تی شیخ بابا ره‌سوڵدا هاتن بۆ بیاره‌، بۆ ئه‌وه‌ که‌ له‌ بیاره‌ اجازه‌ی پێ بدا، له‌و وه‌ختا منیش ئه‌موه‌ست اجازه‌ به‌ جه‌نابی سید حسام الدینی مکریانی به‌م له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌ ئه‌مان ویست مه‌لا محمد بیی به‌ مه‌لای دێی

بیاره‌، هه‌موو رویشتین بۆ مزگه‌وتی بیاره‌، له‌پاش عصر له‌یه‌ک مجلس دا له‌ مزگه‌وت شیخ بابا رسول اجازه‌ی مه‌لامحمدی خۆنده‌وه‌، منیش اجازه‌ی سید حسام الدین م خۆیندوه‌، جبه‌ و عه‌مامه‌یان پۆشی (ل/173).. له‌ آخری به‌ه‌ارا اجازه‌م دا به‌ سید به‌اءالدین برزای سید محمد صادق خورخوره‌یی شاعری مه‌شهور متخلص به‌ (هه‌یبه‌ت).. وه‌ له‌ پایزی 1356ک-1937ز مه‌لا خدر خه‌لکی (ئالوت) له‌ناحیه‌ی ئالان اجازه‌ی وه‌رگرت، رویشته‌وه‌ بۆ وولاتی خۆی، ئهم ذاته‌ زۆر صالح خاوه‌ن تقوی بو.

وه‌ هه‌ر له‌ آخری ئهم ساله‌دا، مه‌لا شیخ احمدی خه‌لکی (واشه‌مزین) تابعی سه‌رده‌شت اجازه‌ی وه‌رگرت، رویشته‌وه‌، ئهم ذاته‌ برزای مه‌لا عمر واشه‌مزینی بو، ئهم دوو ذاته‌ یه‌کی ماوه‌ی دوو سال له‌ بیاره‌ مانه‌وه‌، مع‌ الاسف هه‌ردوکیان به‌جوانی متوفی بون-إنا لله‌ وانا الیه‌ راجعون-

له‌م سالی 1356ک-1937ز بو که‌ کتیبی (شمشیرکاری) بر فرق نسیمی رستگاری) م به‌زمانی فارسی تالیف کرد، ئهم کتیبه‌ له‌ رهددی شیخ محمد مردوخ مشهور به‌ آیت الله‌ خه‌لکی (سنه‌) تالیف کرا، چونکه‌ به‌ عنوانی (نسیم رستگاری) رساله‌ییکی تالیف کرد بو له‌ رهددی تقلید و اجتهاد، که‌ کتیبه‌که‌ بلاو بوه‌وه‌، منیش به‌ عنوانی سابق رهددم کرده‌وه‌.

¹ نامی باسی وه‌فاتی خیزانی شیخ عمر ابن القردلفی ده‌کا و سێ نامه‌ی ئه‌وی هیناوه‌و باسی ژن خواستنی نوێ و وه‌فاتی شیخ عمر ده‌کا و به‌م شعره‌ غمی خۆی ده‌رنه‌بڕی: طالبان غومبار، دنیلای به‌جێ هیشته‌، فریشته‌ی دل شاد که‌ چو بۆ به‌ه‌شت.. پاشان باسی ئه‌وه‌ ده‌کات که‌ له‌م ئافه‌ره‌ته‌ کوریک له‌دایک بو، له‌سه‌ر وه‌صیه‌تی شیخ ناوترا (بابه‌علی) و پاش تمیز وه‌به‌ر خۆیندن نراو موفق بوه‌و به‌ته‌ مه‌لای مزگه‌وتی بن ته‌به‌ق.. بنواړه‌ (ل/170-172).

ئهم سه‌فه‌ره زۆر خۆش‌خواه‌ن صفا بو به‌تایبه‌تی ئهو شه‌وانه له (بالک) دا بوم، گۆرانی ویژی ده‌نگ خۆش گۆرانیان ئه‌وت زۆر تا‌ثیریان ئه‌کرده دانی ئینسان، زه‌مانی قدیمی صوحبه‌ت ی پره‌فیکان ی ئه‌خسته‌وه بیرى انسان.. (ل/180).

هه‌ر له‌سالی 1361ک-1942ز مه‌لا علی کویره‌کی، مه‌لا محمودی کانى به‌ردینه‌تی إجازه‌یان وه‌رگرت، مه‌لا علی رویشته‌وه بۆ مالى خویان بۆ کویره‌ک، مه‌لا محمود رویشته‌ بۆ دیی (عَنب) له‌وئ بویه امام و مدرس تا ئیسته‌ لله الحمد ماوه مو‌فقه له‌سه‌ر خزمه‌تی دین⁽¹⁾.

هه‌ر له‌سالی 1361ک دا له ئامینه‌ی کچی شیخ عبدالرحمن کویره‌کمان بو ناومان نا به عبدالقادر، له قضاو قدر له بیستی مانگی ربیع الثاني دا فراق که‌وته به‌ینمان ته‌لاقم دا، کویره‌کی به‌جی هیشت، له‌لای دایه‌ن له بیاره وه‌فاتی کرد، له‌گه‌ل باقی مناله‌کانا له‌خسنى پشتی قه‌بری مامۆستا شیخ حیدره‌وه ده‌فتمان کرد.

له‌غه‌می فراقی ئه‌م عائله‌ما، په‌ریشانی حالی خۆما ئه‌م شعره‌م له پشتی رساله‌ی حسابه‌که‌مه‌وه نوسی:

میل کردم که غم دهم برباد

باد گفتا غم تو سنگین است

وه له‌سالی 1362ک-1943ز دا مه‌لا فتاحی شاتری، مه‌لا صالحی کویری سوئی عه‌بدولقادی صوئی خودا به‌خشی ژاله ناوی (وه‌لی) إجازه‌یان وه‌رگرت...

هه‌ر له‌م ساله‌ به‌عنوانی (نامه‌ی حقیقت) کتیبکی کوردی م به‌نظم تألیف کرد له‌باسی گه‌لی مسائلی مشکله‌ی دین، به‌شیوه‌ی پرسیار و وه‌لام دانراوه، ئه‌م کتیبه‌ ده‌وری دو هه‌زار شیعه‌ره و تائیسته چاپ نه‌کراوه.

له‌سالی 1361ک-1944ز دا فصلی به‌هار شه‌وی شه‌مه‌ سه‌عات نۆی عه‌ره‌بی (عطیه‌)ی کچم له‌دایک بو خودا عاقبه‌تی خیر بکات.

وه له‌م ساله‌ کتیبی (باغچه‌ی معرفت) به‌نثر و نظم له‌باسی خوهره‌شتی به‌رزا نوسیم، هه‌ر له‌م ساله‌ شرحی (تصریفی زنجانی) به‌کوردی نوسیم، هه‌ر له‌م ساله‌ رساله‌ی (العلمان فی علمین) له‌باسی وضع و استعاره‌دا تألیفم کرد.

وه له‌سالی 1363ک دا مه‌لا صدیقی کویری خلیفه مه‌لا رحیم ی هه‌وشاری إجازه‌ی وه‌رگرت رویشته‌وه بۆ ولاتی خویان. له‌مانگی مه‌لودا شیخ بابارسول مدرس عه‌بابه‌یلی، سه‌رگه‌وره‌ی مه‌لایانی قضای هه‌له‌بجه له‌عبابه‌یلیدا وه‌فاتی کرد، به‌وه‌فاتی ئه‌م ذاته وه‌کو روژ ناوایی یا له‌هه‌وریکه‌ ره‌شا ون ببی، وه‌ها وه‌ضعی مه‌لایان له‌قه‌زای هه‌له‌بجه‌دا تیک چو روژیان ره‌ش بو، رسته‌ی هۆنراوه‌ی مه‌لایانه که بابارسول امامی بو بچپرایه‌وه.. دنیای هه‌موو لای گۆرا، سبجان من یغیر ولا یتغیر... (ل/181).

له‌سالی 1364ک-1945ز مه‌لا سعیدی گله‌جالی، إجازه‌ی وه‌رگرت.. له‌پاش وه‌فاتی شیخ بابارسول به‌موده‌تی چه‌ند مانگی مه‌لا مه‌جیدی وه‌لد به‌گی هات بۆ بیاره رساله‌ی حسابی به‌اءالدینی عاملی خویند، إجازه‌ی وه‌رگرت.

له‌سالی 1367ک-1946ز چه‌ند مانگی فاتح محمدی کورم له‌بیاره‌وه رویشته‌ن بۆ عه‌بابه‌یلی، له‌خزمه‌تی مه‌لا حسن ی عه‌بابه‌یلی‌دا خویندیان، له‌پاشان هاتنه‌وه بۆ بیاره، له‌سالی 1368ک-1947ز فاطمه‌ی کچی شیخ محمدی شیخ علی خه‌زورم ماره‌کرد بۆ فاتحی کورم، مه‌لا و فه‌قی قه‌زای هه‌له‌بجه هه‌موه‌هاتن بۆ شادی، زۆر خۆش زه‌ماوه‌نده‌که ته‌واو بوو، فاتح له‌م فاطمه‌ ناوه‌ دوو کچی بو، نافع و نعیمه، هه‌ردو به‌شوین یه‌کا وه‌فاتیان کرد، جا فاطمه‌ی دایکیشیان وه‌فاتی کرد، رحمها الله، وه‌فاتی فاطمه 1370ک دا بو.. (ل/182).

له‌سالی 1368ک-1948ز دا مه‌لا محمدی کویری مه‌لا احمدی هه‌وشاری مه‌لا محمد امین ی بانه‌یی، مه‌لا عبدالقادی خۆشناوی یه‌ک له‌دوای یه‌ک إجازه‌یان وه‌رگرت.

هه‌ر له‌سالی 1368ک-1949ز دا مامۆستا مه‌لا به‌اءالدین.. له‌مانگی شعبان متوفی بو، رحمه الله وطاب ثراه.

¹ مه‌به‌ستی کاتی نوسینی ئه‌م په‌رتوکه‌یه که له‌سالی شه‌سته‌کاندا نوسراوه.

له‌سالی 1369 ک- 1949 ز دا مه‌لا عزیزى پیریس که له طائفه‌ی هۆزى هه‌سه‌نه.. وه‌فاتی کرد رحمة الله و طاب ثراه. به وه‌فاتی ئەم ذاته‌یش ئەو تۆزه خۆشییە اجتماعیە که له‌ناو مه‌لایانی قه‌زای هه‌له‌بجهدا مابو ئەویش روی کرده‌نمان، به‌لکو بالفعل نه‌ما.

وه به وه‌فاتی مامۆستا مه‌لا بهاء‌الدین وه‌زعی خانه‌قای بیاره‌یش روی کرده‌ ضعیفی، چونکه پیاویکی وه‌ک ئەو که له‌ اموری ختم و ته‌لیله‌دا سه‌رامه‌د بی نه‌ما، روژ به‌روژ وه‌ضع به‌رهو تاریکی ئەپرویشت، انا الله وانا الیه راجعون. له‌سالی 1370 ک- 1950 ز دا شیخ نجم الدین کورپی شیخ عبدالقادر ی حه‌وتاشی که له نه‌ته‌وه‌ی خلیفه روستمی حه‌وتاشین، منسوبی بیاره بو، له بیاره‌دا ئەی خویند ته‌ولوی کرد، إجازه‌ی وه‌رگرت رویشته‌وه بو ولاتی خویان، ئەمه‌ اخر طالب علم بو که له بیاره‌دا إجازه‌ی له‌لای من وه‌رگرت.

ده‌ورئ بو دیمان به‌دیمه‌ن به‌هه‌شت
 وینه‌ی گولزار بو کیو و سارا و ده‌شت
 له‌لایئ شنۆی نه‌سیمی سه‌حه‌ر
 له‌لایئ شیوه‌ی دۆستانی دل‌به‌ر⁽¹⁾
 بابا رسول و شیخ عبدالکریم
 مه‌لا عبدالله عابدی سلیم
 مه‌لا عزیز و مه‌لا شیخ شیخ عمر
 مه‌لا شیخ رسول زانای مَنور
 له‌گه‌ل یارانان له ده‌سته و به‌سته
 ئەبون به‌ ده‌رمان بو دلئ خه‌سته
 کاتئ بو دیدن گرد ئەبونه‌وه
 به‌ سه‌قای سینه‌ی خۆش نمونه‌وه
 ئەت ووت کۆمه‌لا له فریشته‌کان
 هاتون به‌ ئەمری خودای لامه‌کان
 کویان به‌ وینه‌ی ئەستیره‌ی کۆبو
 بو‌یان به‌ وینه‌ی عه‌طری شه‌وبو بو
 پرویان به‌دیمه‌ن به‌ وینه‌ی گول بو
 بو‌یان شه‌ونمی لاپه‌ره‌ی دل بو
 ووتاریان باسی وحی خدا بو
 په‌فتاریان شیوه‌ی رسول الله بو
 نمونه‌ی چرای رئی عنایه‌ت بون
 وینه‌ی ئەستیره‌ی رئی هیدایه‌ت بون
 کاتئ له حوجره‌ی مدرسه‌ی ضیا
 ئەکه‌وتنه‌ صوحبه‌ت وینه‌ی ئەصفیا
 مجلس پر ئەبو له نه‌وق و مه‌عنا

¹ نامی لێره‌دا هه‌مایه‌کی کردوه ئەم شه‌ش به‌یته‌ی دوایی نوسیوه ل: 183.

جلیسیان به‌دل ئه‌یووت سمعنا
له‌لایئ باسی عه‌قل و علم و دین
له‌لایئ خولک و ره‌وشتی شیرین
جئ جئ له‌ باسی یارانی سه‌ربه‌ست
جئ جئ له‌ باسی دل‌به‌ری چاو‌مه‌ست
جارجار هر نوکته و گه‌پ و مه‌زاح بو
باسی عوشه‌رتی مه‌سا و سه‌باح بو(ل/183)
سالا به‌ وینه‌ی ساتئ بو له‌لات
له‌دل دهر ئه‌چو ئیئشی مشکلات
باسی شه‌رابی قورئانی عظیم
لا فیها غول (تا) ولا تأثیم
وینه‌ی شه‌رابی حبی یارانه
نیم نیگای چاوی چاو بیمارانه
ئاخ ئه‌م یارانهم نه‌ئه‌دی به‌چاو
نه‌ به‌ بیداری نه‌ به‌کاتی خاو
یا به‌ر له‌ یاران ریم ئه‌گرته به‌ر
بی سۆزی سینه‌ و بی جه‌فای جگه‌ر
ئیئسته‌یش که‌ قه‌زا عه‌کسی مراده
(نامی) به‌یادی یارانی شاده⁽¹⁾

... مردنی هه‌رکام له‌ مه‌لایانی قه‌زای هه‌له‌بجه، وه‌یا نه‌مانی هه‌رکام له‌ شه‌خصانه که‌ له‌ بیاره‌دا موظف بون، ئه‌بو به‌هۆی په‌ریشانی تیک چونی ئیش و کاری بیاره، له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ساسه به‌ وه‌فاتی شیخ عبدالکریم ی احمد برنده زیانیکی گه‌وره که‌وت له‌ پرشته‌ی علمای قه‌زای هه‌له‌بجه، به‌تایبه‌تی به‌ وه‌فاتی شیخ بابا رسول وضعی علمای هه‌له‌بجه، وه‌ضعی بیاره‌یش روی کرده انحطاط، له‌م لایشه‌وه به‌هۆی هه‌نئ ئه‌سبابی دل‌گرانیوه له‌پاش وه‌فاتی باباره‌سول، به‌تایبه‌تی له‌ سالی 1364ک-1944ز دا سید مظه‌ری کاتبی شیخ که‌ وه‌کو ده‌ستی راستی بو دلئ له‌ بیاره هه‌لکه‌نرا، که‌وته محاو‌له‌ی دهرچون له‌ بیاره، به‌ عه‌لاوه‌ی ئه‌وه روژ به‌روژ وورده وه‌زعی عه‌له‌وی بیاره، پیربونی شیخی بیاره، زۆر هینانی ضعیفی کز بونی حواسی گوچکه‌ و چاو و صحه‌تی به‌ده‌نی، وه‌خته بلیم هه‌ر به‌ناو بیاره‌ی هیشتبووه .
وه له‌و سه‌رده‌ما نه‌خۆشی سه‌ربونی اعضا، ناساگی فقر الدم شیخ عثمانی کوری شیخی داگیر کرد، زۆر وه‌خت بیاره‌ی به‌جئ ئه‌هیشت به‌هۆی تداوییه‌وه ئه‌چو بو کرکوک بغدا..

له‌به‌ر عه‌ینی اسباب وه‌ضعی مدرسه‌ی بیاره‌ش تیک چو، زۆر سه‌رزه‌نشتی شیخ ئه‌کرا که‌ ئیمه قه‌رزار و بی‌ده‌ستین ئه‌ونده طلبه‌مان بوچیی، ژماره‌ی فه‌قئ له‌ پایه‌ی شه‌ست و حه‌فتاوه هاته خواره‌وه بو ده‌و دوازه‌، ئه‌ویش هه‌ر به‌جوانی تماشا نه‌ئه‌کران، وه‌تا له‌م دوازه‌یه نه‌رویشتایه، فه‌قییه‌کی تر راگیر نه‌ده‌کرا، مع العلم ئه‌وسا (لارد) و (لاعد) بو، منیش

¹ له‌دوای ئه‌م شعرانه نامی ده‌س ده‌کات به‌ باسی زانایانی هاوچه‌رخێ خۆی و سه‌رگوزشته‌ی مه‌لایانی قه‌زای هه‌له‌بجه ده‌نوسی و به‌سه‌رهاتی شیخ مصطفی مفتی هه‌له‌بجه و شیخ عبدالکریمی احمد برنده و شیخ بابا رسول بیده‌نی و شیخ عبداللطیفی قازی هه‌له‌بجه و مه‌لا محمد سعیدی عه‌بابه‌یلی و مه‌لا عزیزی پریس و مه‌لا عابدی عه‌بابه‌یلی و مه‌لا حه‌سه‌نی عه‌بابه‌یلی و مه‌لا عبدالله ی دهره شیش و مه‌لا محمدی عه‌دلخان و مه‌لا محمدی کوری مامۆستا مه‌لا عبدالله و مه‌لا عبدالله ی باله‌کی و... ده‌هۆنیه‌وه هینده‌ی تر کتیبه‌کی پئ ده‌وله‌مه‌ند ده‌کات و ل/184-202ی پیده‌پازنیه‌وه .

هه‌روا وه‌ضعی خۆم تێک چو، ئەم ویست هه‌لێ هه‌لێ که‌وێ دهرچم، به‌لام پیری شیخ مانع بو له‌وه که دلی متأثر بکه‌م، إقرا م نه‌ئەکرد، به‌لام سید مظهر و سید نظام له 1365 ک باریان کرد، به‌هه‌رحال مامه‌وه.. له‌لایه‌که‌وه شیخی بیاره پیر و ضعیف الحواس بو، رۆژ به‌رۆژ صحه‌تی انحطاطی نه‌کرد، له‌امکانیا نه‌ما وه‌کو سابقی خۆی تماشای وضعی خانقا و مدرسه و متعلقین بکا، له‌لایه‌که‌وه وورده‌ئە‌ولاد گه‌وره‌بوون، مه‌شره‌بیان مخالفی مشره‌بی قدیم بو، استیلاهی پیری شیخیان کردبو، به‌ئاره‌زوی خۆیان نه‌یانویست ره‌فتار بکه‌ن.

دەرچونم له‌ بیاره⁽¹⁾

تا له‌به‌هاری 1370 ک-1951 ز له‌ مانگی رجب دا سوێ تفاهم له‌ناوبه‌ینی زه‌دی کوری شیخ و مناله‌کانی منیشا په‌یدا بو، له‌وکات شیخ عثمان له‌ بیاره نه‌بو، رۆیشتبو بۆ ناحیه‌ی جوازپۆ، ترسم په‌یدا کرد نه‌گه‌ر نه‌و وه‌زعه‌ ده‌وام بکا، من له‌ بیاره ده‌وام بکه‌م ممکنه‌ فیتنه‌یی په‌یدا ببی، له‌سه‌ر ئەم اساسه‌ پرپیرام دا که له‌ بیاره بگۆیزمه‌وه، فعلا مناله‌کانم له‌و مالا که خۆم تیا بوم زۆر زحمتم تیا یا کیشابو، به‌جیم هیشت، له‌سه‌ر (بورج) که له‌و رۆژا به‌ده‌ستی کورانی نه‌فراسیا و به‌گه‌وه بو، دو هۆده‌م وه‌رگرت مناله‌کانم تیا یا نا دانا، خۆم حاضر کرد بۆ نقل کردن (ل/204).

کاتی شیخ له‌سه‌ر ئەم وه‌زعه‌ خه‌به‌ردار بو ناردی به‌ شوینما گه‌لێ فه‌رمایشتی فه‌رمو، که فکی نه‌و إراده بکه‌مه‌وه، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه که من نه‌مزانی شیخ اختیار له‌ده‌ستا نه‌ماوه، ئیمپرو یا سبه‌ینی قابیله‌ ناشوبی په‌یدا ببی، بۆ خۆپاراستن له‌ ناشوب له‌سه‌ر إراده‌ی خۆم ده‌وامم کرد.

وه‌ رۆژی دوو شه‌مه‌ بیست و پینجی مانگی رجب ی 1370 ک-1951 ز له‌ بیاره دهرچوم بۆ هه‌له‌بجه، دوو شه‌وه له‌ هه‌له‌بجه مامه‌وه، رۆژی پینج شه‌مه‌ی 26 / رجب له‌ هه‌له‌بجه‌وه رۆیشتم بۆ سلیمانی، له‌ مزگه‌وتی حاجی شیخ امین ی خال بوم به‌ میوانی شیخ محمدی خال قاضی سلیمانی.

مع العلم له‌وکات له‌ هه‌له‌بجهدا بوم شیخ (حاجی فه‌ره‌جی صوفی سعید) که منسوبی بو، بیاره‌یی بو ناردی به‌ شوینما بۆ هه‌له‌بجه، به‌لام له‌به‌ر عه‌ینی اسبابی پینشو نه‌گه‌رامه‌وه بۆ بیاره.

پاش چهند رۆژی له‌ سلیمانییه‌وه که‌وتمه‌ ریگه‌ بۆ بغداد، بۆ نه‌وه که له‌گه‌ل مدیری نه‌وقافی عام ملاقات بکه‌م، نه‌و جوژنی معاشه‌ که له‌سه‌ر وظیفه‌ی خطابت له‌ بیاره‌دا وه‌رم نه‌گرت بده‌نی، له‌لایه‌کیشه‌وه جهه‌تی تدریس له‌ مزگه‌وتی (حاجی أحن) شاغر بو، ویستم که سعی بکه‌م إعلانی شغوری بکه‌ن، داخلی إمتحان بيم بوی، به‌لکو نه‌و جهه‌ته‌یشتم ده‌ست بکه‌وی، له‌ سلیمانییدا دامه‌زیم.

که له‌ سلیمانی یه‌وه گه‌یشتمه‌ که‌رکوک رۆیشتم چاوم که‌وت به‌ متصرفی کرکوک شیخ مصطفی قه‌ره‌داغی که ناسراوی سابقم بو، نه‌ویش کاغه‌زیکێ نویسی بۆم بۆ لای موسی شاکر که له‌و رۆژا مدیری نه‌وقافی عام بو، فعلا هاتم بۆ بغداد، ملاقاتی مدیری عامم کرد، ملاقاتی عیسی عبدالقادرم کرد، له‌ مقصوده‌کانما ناچ... بوم، هه‌م مه‌عاشه‌که‌م بۆ قه‌رار درا له‌ هه‌ر لای بيم، چونکه‌ ذاتی بوو، ئیعلانی شغوری جهه‌تی تدریسی مزگه‌وتی (حاجی أحن) یش کرا، گه‌رامه‌وه بۆ سلیمانی پاش چهند رۆژی داخلی امتحانی تدریسی مزگه‌وتی حاجی حان بوم، ناچ بوم، له‌ لایه‌نی هیئه‌تی علمیه‌وه نه‌وراقی امتحانه‌که‌م نیرا بۆ بغداد تا له‌ مانگی شوالی سالی 1370 ک دا مصادفی مانگی تموزی 1951 میلادی ئیراده‌نامه‌ی تدریس گه‌یشته‌ سلیمانی، قاضی شیخ محمد احتفالیکی به‌رزی پیک هیئا له‌ اشرافی سلیمانی علما شه‌ربه‌ت خوری کرا، له‌سه‌ر وه‌ظیفه‌ی تدریس له‌ مزگه‌وتی (حاجی أحن) دامه‌زرام، له‌م ماوه‌دا که دو مانگ و چهند رۆژی بو هه‌ر میوانی قاضی شیخ محمد بوم له‌لایه‌نی خۆبو براکانیه‌وه: شیخ احمد شیخ مصطفی زۆر خزمه‌تم کرا، جزاهم الله‌ عنا بفضله

¹ سه‌ریاسی ئاماده‌کاره.

آمین.. (ل/205)

له‌م ماوه‌دا که من له شاری سلیمانیدا چاوه‌پێی دهرچونی ئەمری تدریسه‌که‌م ئەکرد شیخ عثمانی کورپی شیخ گه‌یشته‌وه‌ بیاره، له‌ گۆیزانه‌وه‌ی من زۆر په‌ریشان بوو، له‌لایه‌نی خۆیه‌وه‌ له‌لایه‌نی شیخی بیاره‌وه‌ مه‌لا طاهری خادمی مه‌رقه‌دیان نارد بۆ سلیمانی، نامه‌یان بۆ شیخ محمدی قازی، مه‌لا محمودی مفتی، حاجی فقی محمدی شالی، بۆ خۆم نوسی بو که بگه‌رپیمه‌وه‌ بۆ بیاره، به‌لام من له‌به‌ر ئەوه‌ شاره‌زای وه‌ضعی بیاره‌ بوم، ئەم زانی شیخ حواسی نه‌ماوه‌، ئەگه‌ر بشپۆمه‌وه‌ هه‌ر له‌ رۆژیکه‌ مجبوری نقل ئەبم عوزرم هیناوه‌، برپارم دا که نه‌گه‌رپیمه‌وه‌.

خودا شاهدی حاله‌ من له‌ بیاره‌دا به‌ دلێکی پاک به‌ إخلاصه‌وه‌ خزمه‌تی ئەو مدرسه‌ و مقامه‌م ئەکرد، چاوم له‌ دنیاوه‌ نه‌بوو، دلم ئەوه‌نده‌ به‌سرابوو به‌ بیاره‌وه‌، نه‌م ئەتوانی بۆ سه‌فه‌ری عاده‌تیش ناچاری نه‌بی بیاره‌ به‌جی بیلیم، له‌و ماوه‌دا که له‌و شوینه‌ پیرۆزا تدریس و خطابتم ئەکرد، چه‌ن جار له‌ چه‌ن لاوه‌ داوای ئەوه‌ ئەکرا له‌ من که بیاره‌ به‌جی بیلیم، من ئەبه‌ده‌ن دلم بروای نه‌ئه‌دا بۆ خه‌زینه‌ی دنیا ته‌رکی بیاره‌ بکه‌م، ئەو مدرسه‌ و مقامه‌ به‌جی بیلیم، تا به‌ناچاری مجبور بوم (وكان أمر الله قدرًا مقدورًا)..⁽¹⁾.

وه‌ هه‌روه‌کو من به‌ فراقی شیخی بیاره‌ زویر بوم، شیخ له‌من زیاتر له‌ فراقی من متأثر بو، حه‌تا بیستم پاش ئەوه‌ که به‌ته‌واوی زانی به‌وه‌ که من له‌ بیاره‌ دهرچوم گریابو، قه‌دری فرمیسکی به‌چاوا دارژاندبو، فه‌رموبو، ته‌نیا مه‌لا کریم مابو له‌وانه‌ که من دلم پێیان خۆش بو، وا ئەویشتان عاجز کرد، ئەویش دورکه‌وته‌وه‌ لیم.

¹ موده‌ررپس باسی چه‌ند کهمس و جهه‌تی ده‌نوسی که داویان لیکردوه‌ بچیته‌ ئه‌وئ و بیاره‌ به‌جی به‌ئێلا و دنیایان زۆر خستۆته‌ پێش، وه‌لی به‌هیچ چه‌شنی قبولی نه‌کردوه‌.

شاد بونه‌وه به‌دیداری شیخ⁽¹⁾

پاش هاتنی سلیمانیم له‌سائی دواپیدا بۆ مه‌سه‌ئه‌له‌ی ده‌فعی نزاعی مه‌لاکانی هه‌له‌بجه له‌سه‌ر تیكدانی حوجره‌کانی مزگه‌وتی جامعیه، به اقتراحی حسن فهمی به‌گ له‌گه‌ل مه‌لا محمودی مفتی، مه‌لا ره‌حیمی په‌رخیدا هاتین بۆ هه‌له‌بجه، له‌پاش نه‌وه که توژی توژی مه‌لال له‌ناوا ده‌رچو، شیخ عثمانی کوری شیخ که له بیاره‌وه هاتبو بۆ هه‌له‌بجه حاضری نه‌وه مه‌جلسه بو، وتبوی به حسن بگ که به‌من بلیت برۆین بۆ بیاره بۆ زیاره‌تی شیخ، حسن بگ وتی پیم، منیش قبولم کرد، له خزمه‌تی مه‌لا محمودی مفتی، گه‌ل له مه‌لاکان پویشتین بۆ بیاره، کاتی به‌خزمه‌تی شیخ گه‌یشتین وه‌ک گول گه‌شایه‌وه، نه‌وه ماوه که له خزمه‌تیا بوین زۆر دلشاد مسرور بو، کاتی خوا حافظی مان کرد، فهرموی: به‌و شه‌رعه‌ی اجازت نه‌ده‌م پاش ماوه‌یی تر بییته‌وه، چه‌ند روژی له‌لام دانیشی بۆ نه‌وه که تاسه‌م بشکی له چاوپیکه‌وتنت، مه‌به‌سم نه‌مه‌یه له‌م فراقا نه‌من له‌شیخ عاجز بوم، نه‌شیخ له‌من عاجز بو، به‌لکو شتی بوو له‌سه‌ر قه‌زاوقه‌ده‌ر -سبحان من لا مرد لقصائه-.

دلآ به‌شه‌وقی یاران بیمار بی
 نابی له‌زه‌وقی ژاران بیزار بی
 ئیمانی نی یه‌ نه‌وه بی په‌یماذه
 له‌نازاری دۆست ده‌م به‌هاوار بی
 دل نیچیریکه‌به‌تاو پائه‌کا
 به‌ره‌و پوی سه‌یاد کاتی زاماری
 بول بول که به‌دل گیرۆده‌ی گوله
 ئالوده‌ی باخه‌ گول بی یا خار بی
 یاخوا نه‌وه خامه‌ دۆستی نه‌نوسی
 به‌تیغی جه‌فا هه‌ر گرفتار بی
 یاخوا نه‌وه نامهی دۆستی تیا نه‌بی
 به‌ده‌ستی مه‌ینه‌ت له‌تار له‌تار بی
 نه‌وه کامهی له‌سه‌ر کامی دۆست نه‌بی
 یاخوا له‌سه‌ر دل به‌ژاری مار بی
 پوژی په‌ستاخیز باش دیاری نه‌دا
 نه‌وه‌ی کوژراوی دیداری یار بی
 نه‌وه شه‌رته‌ی کردم له‌گه‌ل دۆستانم
 هه‌تا قیامه‌ت با به‌ر قه‌رار بی
 مزده‌م له‌سه‌رای غه‌یبه‌وه بۆ هات
 با نامی حه‌شری له‌گه‌ل دلدار بی
 ***

نه‌ی دل هه‌تا تو به‌جو‌شی و تاوی
 له‌کوره‌ی عه‌شقا بۆخۆت سوتاو‌نی
 بزانه به‌حقه‌ خه‌لیلی خودای

¹ سه‌ریاسی ئاماده‌کاره.

قه‌ت خه‌یال نه‌که‌ی به‌ دل فه‌وتاوی
 ئە‌ی بولبول هه‌تا دیوانه‌ی گۆلی
 میلمی باغ و چه‌م و شه‌تاوی
 مه‌ستی سه‌رچیل و په‌ره‌ی گۆل
 باغی بمری بزانه‌ تا ئە‌به‌د ماوی
 نامی له‌ نه‌شه‌ی عه‌شقی یارانان
 اشاره‌ی وه‌رگرت له‌ نیگای چاوی
 نازیز موژده‌بی قه‌بول کراوی
 له‌ سارای مه‌حشر به‌ش نه‌ خوراوی (ل207)

نامی له‌ شاری سلیمانی دا⁽¹⁾

هه‌روه‌کو قاضی شیخ محمدی حال زۆر یارمه‌تی دام هه‌تا دامه‌زرا م جه‌نابی سید غفوری مدرس و إمامی مزگه‌وتی سید حسن یش زۆر یارمه‌تی دام، تا مردن ممنونی اخلاقی به‌رزی ئە‌و زاته‌م.

له‌ مانگی ئە‌یلول له‌ عه‌ینی سال دا ریکه‌وتی مانگی ذی الحجة له‌ سالی 1370 ک-1951 ز دا مه‌لا صالحی زارا إمامی سید صادق له‌ شاره‌زورا که له‌وه‌و پیش له‌ مدرسه‌ی بیاره‌دا خویندیوی، عه‌لاقی دوستی له‌گه‌ل مانابو ناردم بۆ بیاره، بۆ گوێزانه‌وه‌ی مال و منداله‌کانم بۆ شاری سلیمانی، وفعلاً گوێزاندنیه‌وه‌ بۆ شار، له‌ نزیککی مزگه‌وتی (حاجی أمان) دا خانوی شیخ قادر به‌رزنجی م به‌کرێ گرتبو، له‌و خانوا دابه‌زین، قه‌رارمان گرت والحمدلله.

پاش دامه‌زرا م مدرسه‌ی (حاجی أمان) خه‌لکی مه‌له‌که به‌بی‌ اطلاع من خوێان به‌ریاریان دابو نابئ طلبه‌ی ئە‌م مزگه‌وته‌ وه‌کو جاران بژین، پینووسته‌ سئ که‌سئ له‌ئیمه‌ هه‌ریه‌کئ روژئ به‌ پیاوی خوێانا نان و چیشته‌ بنییرین بۆ مدرسه‌، بالفعل ئە‌م ته‌رتیبه‌یان تطبیق کرد، له‌ماوه‌ی ده‌وامی منا له‌و مزگه‌وته‌ ئە‌م یاسا دامه‌زراو ره‌فتار پئی‌کراو بو. ئە‌م ته‌رتیبه‌ له‌سه‌ر راویژئ پیاو مناسبه‌ی مه‌له‌که بو، وه‌کو حاجی شیخ عبدالرحمن، حاجی سعید، عثمان محمد نادر، محمد صالح بۆسکانی، محمد خانی خفاف، غه‌یری ئە‌مانه‌یش له‌و که‌سانه‌ که حاضری نوێژ و طاعه‌تی مزگه‌وت بون.

له‌ بیست و چواره‌می شه‌والی (1317 ک- 1952/5/18)⁽²⁾ مه‌لا محمدی کوپی عباس خه‌لکی دئ‌ی (بۆین) له‌ وولاتی بانه، که وه‌ختی خۆی له‌ بیاره‌دا له‌لام خویند بوی، هاتبوو بۆ سلیمانی بۆ لام بۆ خویندن اجازه‌ی وه‌رگرت، شه‌ربه‌ت خوړیه‌کی باشی بۆ کرا، رویشته‌وه‌ بۆ وولاتی خۆی، وه‌کو بیستومه‌ موفقه‌ له‌سه‌ر خزمه‌تی علم و دین.

وه‌ له‌ ئە‌وه‌لئ زستانئ (سالی 1372 ک- 1953 ز)⁽³⁾ دا مامۆستا مه‌لا قادری صوفی له‌دئ‌ی (بانی خیالان) له‌نوێژئ مغربا مبتلای سکتبه‌ بو، پاش شه‌وو روژئ وه‌فاتی کرد-طاب ترا و جعل الجنة مأوا- (ل/208) له‌ ئە‌وه‌لئ به‌هاری سالی 1373 ک- 1954 ز شیخی بیاره‌ علاءالدین متوفی بو-طاب ترا- بۆ تعزیه‌ له‌ سلیمانی یه‌وه‌ رویشتم بۆ بیاره، تقریباً

حه‌فته‌یه‌کم پئی‌ چو.

وه‌ختی خۆی له‌ بیاره‌دا له‌سالی 1353 ک- 1934 ز کتیبی (خلاصة التبیان) م نوسی بو، له‌م ساله‌دا له‌ سلیمانی پوخته‌م کرد نوسیمه‌وه‌. هه‌روا ده‌ستم کرد به‌ نوسین ته‌واوکردنی کتیبی (المواهب الحمیده فی حل الفریده) که زو له

¹ سه‌رباسی ئاماده‌کاره.

² شیخی مدرس نوسیه‌تی (شه‌وانی ئە‌م ساله‌) من خۆم ئە‌م تاریخه‌م نوسیه‌وه‌، چۆن له‌پیشتر و باسی تازه‌کردنه‌وه‌ی مزگه‌وتی حاجی امان دا هاتوووه‌ من ئە‌م نوسیه‌ته‌وه‌.

³ ئە‌م ساله‌ زیاده‌ی ئاماده‌کاره.

بیاره‌دا ده‌ستم پێ کردبو به ناقصی مابوه‌وه، به کوردی شه‌رحیکم له‌ تصیری زنجانی کردبو ئه‌مه‌یشم پاک نوس کرده‌وه. کتیبی (باغچه‌ی معرفت) که زو بناغه‌م دانا‌بو، له‌ ئه‌ندازه‌ی چوار پینچ جوزوا به‌ نشر و نظم ته‌واوم کرد. به‌م اشتغالانه‌ له‌گه‌ڵ تدریسا ئه‌م سا‌له‌ براه‌یه‌ سه‌ر، که سا‌ل بو به‌ 1374 ک-1954 ز، شیخ لطیف امامی مزگه‌وتی (حاجی أمان) وه‌فاتی کرد، پاش ئه‌وه‌ هه‌رچه‌ند خه‌لکی محله‌ داوایان کرد لێم که داوای إمامه‌ته‌که‌ بکه‌م، به‌لام نه‌ له‌لام عه‌یب بو زووبه‌زوو داوای بکه‌م، ته‌فره‌م دا، له‌م ماوا مه‌لاجمیل ناو کوپری مه‌لا براهیمی کفری نقل کرا به‌ ئیمامه‌ت بۆ مزگه‌وتی (حاجی أمان).

جا له‌ زستانی ئه‌م سا‌لا ده‌رگای گه‌ڵی مصیبه‌ت و مه‌ینه‌ت له‌سه‌رم کراهیه‌وه، ئه‌م زه‌حمه‌ته‌ روژ به‌روژ زیادی کرد هه‌تا ره‌مه‌زان، له‌ نۆی ره‌مه‌زانا شه‌وی له‌ خه‌وا چاوم که‌وت به‌ سوار و پیاده‌یه‌ک، پیاده‌که‌ پرساری کرد له‌ سواره‌که‌: مه‌لا کریم تاکه‌ی له‌م مه‌ینه‌تا ده‌وام ده‌کا؟ ئه‌ویش فه‌رموی: پاش سه‌ روژ رزگار ئه‌بی، واقعا له‌ 11/رمضان له‌ شاری سلیمانیه‌وه‌ که‌وته‌ پێ بۆ بغدا، مراجعه‌تی مدیره‌تی اوقافی عامه‌م کرد، له‌و روژا سید محمد شفیق العانی مدیری ئه‌وقافی عام بو. ناسراوی سابق له‌ به‌ینمانا هه‌بو، که‌ ملاقاتم کرد، حاالی خۆم بۆ به‌یان کرد، زۆر متأثر بو، گه‌ڵی داخۆشی دامه‌وه، له‌م جارا سید امجدی زه‌هاوی زۆر مساعده‌ی کردم، خۆی له‌گه‌ڵما هات بۆ لای مدیری ئه‌وقافی عام.

سید محمد شفیق وتی: له‌ هه‌ر لایی ئه‌ته‌وی دانیشی ئیمه‌ مانعمان نییه‌ تو مه‌عاشه‌که‌ت ده‌وام ئه‌کا، له‌و ماوه‌دا وتی: إمامه‌ت و خطابه‌تی (زین العابدین) له‌ که‌رکوکا شاغره‌، ئه‌ته‌وی نقلت بکه‌م بۆ ئه‌وی؟ منیش وتم: له‌ نفسی که‌رکوکایه‌؟ فه‌رموی: به‌لا. تمه‌ز ئه‌و مه‌به‌سته‌ی له‌ نفسی که‌رکوک لواکه‌یه‌، منیش وام زانی له‌ نفسی شارایه‌ قبۆلم کرد، ئه‌مریان نوسی بۆم، گه‌رامه‌وه‌ بۆ که‌رکوک، که‌ گه‌یشتمه‌ که‌رکوک حاالی بوم ئه‌و شوینده‌ له‌ ده‌شتایه‌، شوینکی مه‌جوره‌، مناسبی وه‌ضعی من نییه‌، له‌به‌ر ئه‌وه‌ له‌ عه‌ینی روژا گه‌رامه‌وه‌ بۆ بغدا، بۆ مغرب گه‌یشتمه‌ بغدا، سبه‌ینی مراجعه‌م کرد، وه‌ضعه‌که‌م بۆ باس کرد، ئه‌ویش معذره‌تی کرد، فه‌رموی: ئیسته‌ ئه‌توانی له‌ نه‌فسی شاری که‌رکوک دا دانیشی، من ئه‌مری إداریت بده‌می له‌ که‌رکوک دانیشی تا شوینی باش هه‌لکه‌وی.

مامۆستای موده‌رپریس له‌ که‌رکوک دا⁽¹⁾

جا له‌سه‌ر ئه‌م قه‌راره‌ (ل/209) هاتمه‌وه‌ که‌رکوک، له‌به‌ر ئه‌وه‌ که‌ سا‌بقه‌ معارفه‌م له‌گه‌ڵ مرحوم حاجی شیخ جمیل طاله‌بانی دا بو، له‌ تکیه‌ی طالبانی دانیشتم... له‌و سه‌رده‌ما عبده‌للطیف کببسی مدیری منطقه‌ی که‌رکوک بو، خوا حه‌قه‌ زۆر حورمه‌تی گرتم، رعایه‌تی نه‌کردم به‌م ته‌رتیبه‌ که‌می زه‌حمه‌تی دالم سوک بو، خوا جه‌زای حاجی شیخ جمیل بداته‌وه‌ زۆر حورمه‌تی گرتم، فه‌قیبان بۆ راگرتم، مشغولی تدریس بوم، کوپه‌کانی حاجی شیخ جمیل: شیخ علی شیخ عبدالرحمان زۆر خزمه‌تیان ئه‌کردم.

شیخ عبدالرحمن وورده‌ وورده‌ له‌ جمع الجوامع تحفه‌ ده‌رسی ئه‌خویند، خویشم مه‌شغول بوم به‌ ته‌واوکردنی کتیبی (صفوة اللالی من مستصفي الغزالي) ئه‌وه‌م ته‌واو کرد.

له‌ محرمی 1375 ک-1955 ز دا ماله‌که‌م له‌ سلیمانی یه‌وه‌ نقل کرد بۆ که‌رکوک، له‌ هه‌وشی شیخ عزالدین طاله‌بانی که‌ له‌و روژا شیخ فاتحی شیخ جه‌لالی تیابو دوو هۆده‌م به‌کری گرت، دانیشتیان تیایانا. له‌م ماوه‌دا سید محمد شفیق مدیری ئه‌وقافی عام سه‌فه‌ری که‌رکوک کرد، هات بۆ تکیه‌، زۆر داخۆشی دامه‌وه... خولاصه‌ وه‌زعی وا هاته‌ پێشه‌وه‌ که‌ ته‌کیه‌ی طالبانی وه‌کو مدرسه‌ی خۆمی پێ هات، به‌ ئاسایش مه‌شغولی تدریس تالیف ئه‌بوم، والله‌ الحمد.

¹ سه‌ریاسی ئاماده‌کاره‌.

رجات لیئه‌که‌م نه‌گه‌رچی واته
 تو بیخوینه‌وه قربان بو گالته
 هه‌رچه‌ند نه‌زانم بی نه‌ده‌بی یه
 چشتی واناردن هیچ معنای نی یه
 تو لیم بیوره‌و پی‌ت گران نه‌وی
 ئینسان که پیر بو خرفش نه‌وی
 ئیتر هه‌ر خو‌ش بی دائیم شادمان
 بو طاله‌بانی و علم و طالبان⁽¹⁾
 منیش له وه‌لاما نه‌م هۆنراوانه‌م بو نارد :
 سه‌رداری شیخان بوله‌ند دره‌جات
 په‌روانه‌ی چرای پرگاری و نه‌جات
 رشته‌ی هۆنراوه‌ی پر جه‌واهرات
 به‌واته‌ی ناسک به‌شیوه‌ی به‌رات
 گه‌یشته ده‌ستی دو‌ستی به‌ وه‌فات⁽²⁾.

وه زۆر جار له‌گه‌ل علی نه‌فه‌ندی خادم السجاده دا دیده‌نی شیخ حبیب مان نه‌کرد وه‌به‌ینی چاشت و نیوه‌پۆمان پانه‌بوارد.

وه زۆر جار علی نه‌فه‌ندی نه‌هاته ته‌کیه له قه‌صره‌که‌دا به‌قه‌سه‌ی خو‌ش نه‌شعار (نه‌دیبه‌کان) پامان نه‌بوارد.
 وه‌گه‌لی جار پاش عه‌صران یا له‌گه‌ل شیخ علی دا، یا له‌گه‌ل حاجی سعیدی محمد گۆلی به‌ر تکیه‌یی، یا به‌ ته‌نیا خۆم نه‌پۆیشتم بو مالی علی نه‌فه‌ندی، له ناو هه‌وشه‌که‌دا له‌ده‌وری فواره‌ی چیمه‌نه‌که‌دا، یا له‌سه‌ربانی دراوسی حوجره‌ی سه‌جاده‌ی شریفه‌ دائه‌نیشتین، به‌ قسه‌ی خو‌ش پامان نه‌بوارد.

زۆر جار هه‌لنه‌که‌وت که مه‌لا عبد المجیدی قطب کوپری مه‌لا مه‌ردان کوپری مه‌لا محمد ی قطب که باش مه‌لای که‌رکوک، وه‌خزمی مالی علی رفیق نه‌فه‌ندی له‌گه‌ل مه‌لا عبد الرحمن کوپری مه‌رحوم مه‌لا علی حکمت نه‌فه‌ندی یا، وه‌بعجی له‌ عالمانی تر له‌ویا حاجر نه‌بون، به‌ اشعار نوکات پامان نه‌بوارد، به‌ تایبه‌تی له‌ پۆژانی سی شهم سبه‌ینیان له‌ مرگه‌وتی حاج خلیل که شوینی مه‌لا عبد المجیدی قطب بو، له‌ پاش عه‌صران له‌ مزگه‌وتی ملا احمدی مه‌لا حکیم (ل/215) مه‌لاکان دو‌ستانیان گرد نه‌بونه‌وه، وه‌زۆر به‌ خو‌شی نه‌و وه‌خته‌ پانه‌بوورا له‌سه‌رمان به‌خصوصی له‌ به‌ینی من و مه‌لا عبد المجیدی قطب دا گه‌لی نوسراوی محبت و دو‌ستی واقع بووه.

له‌ساالی 1376ک-1956ز دا کتییی (نورو نه‌جات) له‌سه‌ر نه‌زمی قصیده‌ی بوردی به‌ کوردی نویسیم، چاپم کرد، کتییی (نور الصباح) یشم له‌ مدحی حضرت و یاران که زو نویسی بوم چاپم کرد، هه‌ر له‌م سالآ مه‌لا ره‌شیدی قو‌لی جانی اجازهی وه‌رگرت، هه‌ر له‌م سالآ ده‌ستم کرد به‌ شرحی عقیده‌ی عه‌ره‌بی مه‌وله‌وی که دو هه‌زار و سی و یه‌ک شعره‌، ناوی الفضیلة یه، نه‌م شه‌رحه‌ به‌ناوی (الوسيلة لنیل الفضیلة) له‌ ماوه‌ی دو سالآ ته‌واوم کرد.

وه له‌ ساالی 1377ک-1957ز هۆنراوه‌یه‌کی کوردی به‌شیوه‌ی دوخشته‌کی به‌ عنوانی (گولزاری حکمت) رساله‌ییکی تر به‌شیوه‌ی نظمی فارسی رباعیات نویسیم، به‌لام نه‌مانه‌ هیچیان چاپ نه‌کراون، هه‌ر له‌م سالآ مه‌لا حسین محمدی کۆیی، مه‌لا عمر ره‌شیدی هه‌ورامی نو‌ده‌ریاوی، مه‌لا مصطفی ی کۆزه‌پانکی اجازهیان وه‌رگرت، له‌م سالآ ده‌ستم کرد به‌ نویسنی

¹ نه‌م شعرا نه‌ کۆپله‌ی کوتایی شعریکه له‌سه‌ر پیری و شیخ حبیبی کوپری شیخ علی به‌خه‌تی خۆی نویسیه‌تی بو نه‌وه‌ی نامی سه‌یریکی بکات، نه‌م نامه ل/213.

² بو نه‌م هۆنراوه‌ش که وه‌لامی نامه‌که‌ی شیخ حبیبه، بنواپه ل 214-215.

تعلیقات له‌سه‌ر (دیوانی مه‌وله‌وی)، ته‌واوم کرد، ده‌ستم کرد به‌نوسینی کتیبی (شه‌ریعه‌تی ئیسلام) له‌مذهبی امامی شافعی دا‌رضی الله‌ عنه‌ به‌کوردی، هه‌ر سالاً ربه‌ییکیم ته‌واو کرد تا‌چوار سال ته‌واو بو. (ل/216).

...کاتی که‌کتیبی (بارانی رحمت) م له‌که‌رکوکا له‌چاپ دا‌نسخه‌ییکم ناردا‌بو مه‌لا عبدالمجیدی قطب، ئه‌ویش له‌تقریظ سوپاسی دیاری یه‌ دۆستانه‌که‌دا ئه‌م شعرانه‌ی نوسی بۆم:

مدحی پی ناوی ذاتیکی وه‌ک تو
تألیفه‌کانت شاهدن بو تو
ئه‌وه‌ ده‌لیله‌ که‌ مه‌لای چاکی
شاسواریکی چست و چالاکي
(أشهد بالله) پیته‌ ئه‌لیم مه‌لای
له‌ ئیشتی بی جی به‌خوا تۆلای
هه‌رچی چا‌که‌یه‌ هه‌موت تی‌دایه
مه‌لا وارشی پی ئیبا‌یه
با کۆتای بی‌نین ئه‌م قسه‌ و باسه
پی به‌تال لاره‌و پی‌گه‌ی حه‌ق راسه
دو شاهد ده‌رچو حقیقت راس گو
به‌شاره‌تیان دا به‌ من و به‌ تو
تاریخی تألیف بی‌گری و زه‌حمه‌ت
پژا بسردا باران رحمت⁽¹⁾

له‌و ماوه‌دا که‌ له‌شاری که‌رکوک دابوم له‌ زستانانا جارجار شیخ عبدالکریم کوری شیخ قادر کوری مرحوم شیخ کریم ی که‌س نه‌زان، که‌ له‌ ساداتی به‌رزنجیه‌یه‌، له‌ نه‌ته‌وه‌ مرحوم شیخ اسماعیل ی قطبی وولیانین، ئه‌هاته‌ ناو تکیه‌ی خۆی له‌ محله‌ی قه‌لادا، منیش جارجار ئه‌رۆیشتیم بۆ دیدنه‌ی، به‌هۆی مه‌ره‌بان‌ی و نه‌جابه‌تی خۆیه‌وه‌ ئولفه‌ت محبته‌ له‌ناومانا په‌یدا بو. (ل/220)

له‌و ماوه‌دا که‌ له‌ تکیه‌ی طاله‌بانیدا (بوم)⁽²⁾ له‌گه‌ل گه‌ل له‌ منسوبینی ئه‌و شوینا ناسراویم په‌یدا بو، یه‌کێ له‌وانه‌ میرزا عبدالله ی مَدبَر بو که‌ له‌ أصلا خه‌لکی شاری سنه‌ بوو، له‌م آخرا له‌شاری کرماشانا له‌ دائره‌ی به‌ریدا موظف بو، ئه‌م ذاته‌ إنسانیکی ناسک و ایدی و لیب بو. (ل/221)

وه‌ پاش ئه‌وه‌ که‌ له‌ سلیمانیه‌وه‌ رۆیشتیم بۆ کرکوک، له‌ تکیه‌ی طاله‌بان‌ی به‌ عنوانی مدرس دانیشتم که‌وتمه‌ سه‌ر فکری ئه‌وه‌ دو‌باره‌ اشعاره‌کانی مه‌وله‌وی گرد بکه‌مه‌وه‌. به‌قه‌ی عه‌قلی خۆم مانای شیعه‌ره‌کانی بنوسم، جا بۆ إستفاده‌ له‌ معلوماتی جنابی سید طاهر هاشمی کوری سید قیدر مشهور به‌ (سید الدوله‌) ی ده‌وله‌ت ئاواپی نوسیم بۆ لای، ئه‌گه‌ر مجموعه‌ شعره‌کانی خۆم له‌لای ماوه‌ إعاده‌یان بکاته‌وه‌ بۆم، غه‌یری ئه‌وانه‌یش هه‌رچه‌ند ریکه‌وی له‌ اشعار معلومات ده‌رباره‌ی مه‌وله‌وی بنوسی بۆم.

ئه‌ویش له‌ جه‌وابا نوسی بوی بۆم، که‌ ئه‌و کجوعه‌ی منه‌ که‌وتوه‌ته‌ ده‌ستی شیخ عزیز ی خه‌لکی دئی (علی به‌کان) له‌ گه‌رمیان، قابل نی یه‌ وه‌ری بگریته‌وه‌، به‌لام کجوعه‌ی له‌ (دیوانی مه‌وله‌وی) که‌ به‌ خطی خۆی نوسی بووه‌، زۆر مربوط

¹ ئه‌مه‌ کۆپله‌ی ئه‌خیری شیعه‌ره‌که‌ی مه‌لای قطبه‌و له‌نیو دیری ئه‌خیردا به‌شیوه‌ نوسینی ئه‌بجده‌ی ده‌کاته‌ 1379ک، ئه‌مه‌ش مدرس روونی کرده‌ته‌وه‌، بنوا‌ه
219-217/ل

² ووشه‌ی (بوم) زیادکراوی ئاماده‌کاره‌.

جوان بو ناردی بۆم، بیجگه له‌مانه هه‌م معلوما‌تیکی مناسب ده‌بارهی مه‌وله‌وی معاصرینی مه‌وله‌وی ئه‌و نامانه که نوسیویه‌تی بۆ بعضی پیاوی گه‌وره، له چه‌ند جوژنی کا به خطی خۆی نویسی بوی، به‌پراستی ئه‌وه‌نده زه‌حمه‌تی کیشابو که به‌دل ممنون محجوبی کردم.

هه‌روا صورته‌تی ئه‌و نامه بی نوخته که مه‌وله‌وی نوسیویه‌تی بۆ (محمد پاشا) ی جاف، ئه‌ویش به خطی خۆی نوسیویه‌وه نارد بوی بۆم. هه‌روا تقریبا پینچ سه‌د شعرئ له اشعاری شاعری به‌سۆز مه‌لا مصطفی‌ی بیسارانی به خطی خۆی نویسی بوه‌وه، نارد بوی بۆم. جا به‌رامبه‌ر به‌م کرده‌وه پیاوانه‌یه سوپاسیکی بی ئه‌ندازه و تشکرا‌تکی فوق العاده‌ی تقدیم ئه‌که‌م..⁽¹⁾ (ل/225)

له‌مه‌وپیش نویسیم که وظیفه‌ی امامه‌ت و خطابه‌ته‌که‌ی که‌رکوکم مربوطی مزگه‌وته‌ی امام (زین العابدین) بو، به خصوصیه‌ت له‌لایه‌نی مدیریه‌تی اوقافی عامه‌وه تنسیب کرام بۆ تدریس له تکیه‌ی طاله‌بانی له شاری که‌رکوک، له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌و مزگه‌وته مناسبه‌ی تدریس ایفای خدما‌تی دینییه نه‌بو، هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌م وه‌زعه ده‌وامم کرد هه‌تا سا‌لی 1380ک-1960ز، له‌م تاریخه‌وه ئه‌و وه‌زعه پینشوه گۆرا، له به‌ینی وه‌خت و وه‌ختا داوای مباحره‌ی امامه‌ت و خطابه‌تی مزگه‌وته‌ی (زین العابدین) م‌لیئه‌که‌را.

منیش بۆ چاره‌سه‌ری هاتم له بغداد له مدیریه‌تی اوقافی عامه‌ی اجازه‌ی دوو مانگم وه‌رگرت، خۆم حاضر کرد بۆ ئه‌وه که شاغری له شاری بغداد پڕی که‌وی یا به‌نقل یا به‌امتحان خۆم بگۆیزمه‌وه بۆی، تا له نۆژده‌ی نیسان‌ی اعلانی شغور و امتحانی امامه‌ت و خطابه‌تی جامعی (حیدرخانه) له بغدادا کرا، منیش عریضه‌م دا، داخ‌لی امتحان بوم، نجاحم وه‌رگرت، به‌لام له‌پاشا له‌به‌ر ئه‌وه که له‌وکاتا وه‌کیلی امام و خطیب (عایش رجب) ناو له‌وی بو، خه‌لکه‌که ئولفه‌تیان گرتبو پینیه‌وه له‌سه‌ر تصویبی هیئه‌ته‌تی مجلسی علمی، قاضی بغداد (عبدالحمید أطروشی) قه‌راریان دا که من به‌ امامه‌ت و خطابه‌تی (جامع احمدی) دامه‌زێم (ل/235).

نامی له شاری بغدادا⁽²⁾

خولاصه له‌سه‌ر مرسومی جمهوری له رۆژی 11/8/1960ز ریکه‌وته‌ی مانگی ربیع الاول له سا‌لی 1380ک دا له‌سه‌ر امامه‌ت و خطابه‌تی ئه‌م مزگه‌وته دامه‌زرام، یه‌که‌م خطبه‌ی جمعه‌ی ئه‌م مزگه‌وته‌م به‌ مناسبه‌ی وه‌لاده‌تی حضره‌ته‌وه صلی الله علیه وسلم له‌سه‌ر ایه‌تی ((وما أرسلناک الا رحمةً للعالمین)) بو.

وه له‌و ماوه‌دا بوو که مشغولی امورئ امامه‌ت و خطابه‌ته‌که‌م بوم، اعلانی شغوری تدریسی مدرسه‌ی (عاتکه خاتون) له باره‌گای حضره‌تی عبدالقادی گه‌یلانی دا‌کرا، له‌سه‌ر ارشادی بعضی له دۆستان داخ‌لی امتحان بوم، والله الحمد، زۆر باش به‌ناجج ده‌رچوم.

وه له‌ رۆژی 15/تشرین الاول/1960ز ریکه‌وته‌ی مانگی جمادی الاولی له سا‌لی 1380ک⁽³⁾ دا مرسوم جمهوری له‌سه‌ر تدریسه‌که‌م ده‌رچوو، له‌و تاریخه‌وه مباحره‌م به‌ تدریس کرد له‌و مدرسه‌ مباره‌که‌دا والله الحمد والمنه والفضل العظیم. جا پاش ئه‌وه له‌م مدرسه‌ مباره‌که‌دا دامه‌زرام، له‌و کاتا کمال الدین عبدالمحسن الطائی مدرسی مدرسه‌ی قادریه بو له نه‌فسی باره‌گادا، ئه‌م ذاته به‌ انسانیه‌ت احترام هات بۆ چاوپینکه‌وتن، ترحیبی کرد به‌ دامه‌زرا‌نم، قه‌رارمان دا به‌ تعاون به‌بی

¹ سید طاهر هاشمی هونه‌رمه‌ندی جوان نوس، نامه گۆرینه‌وه‌یه‌کی زۆر له‌نیوان ئه‌و مدرسا هه‌ست پێ ده‌که‌ی و چه‌نده‌ها نامه‌ی سید طاهر هاشمی له‌م

ده‌ستنوسه‌دا هاویچ کراره، بۆ وینه بنواره ل/223 و 226 و 229 و 233.

² سه‌ریاسی ئاماده‌کاره.

³ ئه‌م نو تاریخه‌ی دوا‌ی جه‌نابی مرحومی مدرس بۆخۆی سا‌له‌ کۆچی و زاینیه‌که‌ی دیاری کردوه.

فهرق دهرسی طلبه‌کان بلیین، والله الحمد له‌سه‌ر ئه‌م منهجه به خۆشی تا ئیسته ده‌وامان کردوه⁽¹⁾.

پاش دامه‌زرانم نامه‌ییکم بۆ هات له‌لایه‌نی جه‌نابی سلاله الانجاب سید طاهر هاشمی ده‌وله‌ت ئاواوه، ته‌بریکی دامه‌زرانی کردوم له‌و نامه‌دا...⁽²⁾

له‌ماوه‌ی هاتنی بغدا مشغول بونم به‌ دامه‌زران له‌سه‌ر إمامه‌ت و خطابه‌ت و تدریس، له‌لایه‌نی علما گه‌وره‌کانی بغداوه، وه‌کو شیخ امجد أفندی الزهاوی، حاجی نجم الدینی واعظ، سید فؤاد ئالوسییه‌وه یارمه‌تی تقدیرم وه‌رگرت، هه‌تتا سید فؤاد که‌یه‌کی بو له‌هیئه‌تی امتحان فهرموبوی: والله عه‌یبه ئیمه ئه‌م ذاته إمتحان بکه‌ین، ئه‌و جه‌وابانه ئه‌ نوسیویه‌تی بۆ ئه‌سنله‌ی إمتحانی تدریس لایقی ئه‌وه‌ن نوسخه‌یان بگریته‌وه، إسته‌فاده‌یان ئی بکری.

وه شیخ امجد له‌ مجلسی‌کا فهرموبوی ((إنه من أفاضل علماء العراق)).

وه سید محمد شفیق العانی ئه‌وه‌نده تاریقی کردبوم له‌لای جنابی سید برهان الدین الکیلانی،

وه سید عبدالله الکیلانی که‌ چاوم که‌وت پییان، سید برهان فهرموی: ((حقیقه ان الشمال قد أنجبت علماء افاضل لاسیما قد أطرى السيد محمد شفیق في الثناء عليك)) (ل/240).

وه به‌تایبه‌تی حاجی عبدالقادر خطیبی إمام أعظم رضي الله عنه که‌ له‌ قدیمه‌وه دۆستی له‌ به‌ینمانا بوه زۆر احترام إنسانیه‌تی نیشان داوه، که‌ ئی جار دیده‌نی کردوم.

ئیتز فضیله‌تی سید عبدالحمید ئه‌تروشی قاضی بغداد، سید علاء الدین سجادی إمامی مزگه‌وتی (نعیمه خاتون)، برای خۆم فضیله‌تی مه‌لا عمر مولودی دزه‌یی إمامی جامعی سلیمانیه‌ و خطیبی جامعی (علی أفندی) ئه‌مانه وه‌کو برای دایک و باوکی له‌گه‌لما معامله‌یان کردوه.

له‌ زستانی ئه‌م سالآ به‌رگی چواره‌می کتیبه‌ شه‌رعه کوردییه‌که‌م به‌ناوی (شه‌ریعه‌تی ئیسلام) هوه ته‌واو کرد، له‌پاش ئه‌و مجموعه‌ الخطب به‌زمانی عه‌ره‌بی کوردی نوسیم، به‌لام ته‌واوکردنی ئه‌م مجموعه‌ که‌وته سالی 1381ک-1961ز. هوه . له‌ پۆژی یه‌ک شه‌مه‌ی مانگی نو‌ی 1960ی میلادی مصادفی مانگی ربیع الثاني له‌سالی 1380ی هجری دا ماله‌که‌م له‌ کرکه‌وه گویزایه‌وه بۆ شاری بغدا، له‌ محله‌ی (جدید حسن پاشا) له‌ نزیکي شارع الرشید خانومان گرت، له‌پاش مانگی له‌و شوین گویزایه‌وه بۆ محله‌ی (مربعه) له‌ نزیکي (جامعی سید سلطان علی) دا، ماوه‌ی ده‌مانگ له‌وی ماینه‌وه، جا گویزایه‌وه بۆ خانویک له‌ پشتی باره‌گای حضره‌تی عبدالقادی گه‌یلانیه‌وه، له‌پاش شه‌ش مانگ مراجعه‌ی دائره‌ی اسکانم کرد، له‌ (مدینه‌ الثوره) خانویکیان پیداین، له‌و خانوانه‌ که‌ حکومه‌ت دروستی کردون بۆ مستخدمین و موظفین. تاریخی گویزایه‌وه مان له‌ مانگی رجب له‌سالی 1381ک ریکه‌وتی 29/کانونی ئه‌وه‌لی / 1961ز. بوو⁽³⁾ تا ئیستا تیایانا دانیشتوین. پچامه به‌ ساغ و سه‌لامه‌تی ده‌وام بکه‌ین له‌گه‌ل مسلمانانا له‌سه‌ر خزمه‌تی علم و دین موفق بین.

پاش هاتنی بغدا له‌ سالی 1381ک. دا به‌ مساعده‌ی دائره‌ المعارف (دیوانی مه‌وله‌وی) م له‌گه‌ل تعلیقه‌کانی خۆما چاپ کرد، بلاوم کردنه‌وه، دو نسخه‌م له‌و دیوانه‌ نارد بۆ جنابان سید طاهر هاشمی مه‌لا عبدالمجیدی مدرس، ئه‌ویش له‌ جه‌وابی نامه‌ی ناردنی دیوانه‌که‌دا ئه‌م نامه‌یه بۆ نوسیوم که‌ له‌وبه‌ری ئه‌م لاپه‌ره‌وه ثبت کراوه بۆ یادگار⁽⁴⁾.

پاش چاپی دیوانی مه‌وله‌وی که‌وته پوخته‌کردنی کتیبی ادب که‌ به‌ عنوانی (العقد الذهب فی جید الأدب) زو ده‌ستم پی کردبو ئه‌م کتیبه‌ بریتیه له‌ (بدیع وعروض وحکم وأمثال) کتیبیکی جوانه ئومیدم وایه موفق بيم بۆ چاپکردنیان -إنشاء الله تعالی-.

¹ کاتی نوسینی ئه‌م کتیبه‌ی مه‌به‌سته که‌ سالی شه‌سته‌کانه.

² بۆ ئه‌م نامه‌یه بنواره ل/236-238 نامه‌که‌ ده‌که‌وتته پیش نوسراوه‌که‌.

³ ئه‌م تاریخه‌ش مدرس خۆی دیاری کردوه، من ته‌نها له‌ نوسینه‌وه کردومه به‌ ژماره .

⁴ بۆ ئه‌م نامه بنواره ل/242-243 له‌ ده‌ستنوسه‌که‌دا.

جا ده‌ستم کرد به تدوینیکی دوباره‌ی ئه‌و فه‌تاوای فقهیه‌ی علمای کردستانه که پانزده‌سال له‌مه‌وپیش کردم کردونه‌ته‌وه به ترتیبی ابوابی فقهی شافعی له‌چوار جێدا ته‌واوم کردون.. له‌خودام ئه‌وئ به‌لطفی خۆی یارمه‌تیم بدا بۆ چاپکردنیان تا مسلمانان ئیستفاده‌یان ئی بکن (ل/241)¹.

پاش ئه‌وه که له‌مدرسه‌ی (عاتکه‌خاتون)دا... دامه‌زرام، مه‌شغولی تدریس بوم، إعاده‌ی نظرم کرده‌وه به‌سه‌ر رساله‌ منطقه‌کانما به‌شیوه‌یه‌کی پوخته (مفتاح) (ورقات) (عزیزه) (وجیهه)م نویسه‌وه، که‌وته به‌رده‌ستی طلبه‌کان، دو طالبی (مه‌لایه‌ری) ابراهیم بنیامین² ده‌ستیان کرد به‌خویندنی ئه‌م رسالانه، تا ئیسته (مفتاح) (ورقات) یان خویندوه، رساله‌یه (مقولات)یکی له‌باسی مقولاتی عشره و هه‌نی اصطلاحاتی حکمه‌تیا تألیفم کرده‌وه خویندویانه، ئیسته مشغولی (عزیزه)ن، ئومیدم وایه به‌میهره‌بانی خودا که باقی تألیفه‌کانیشم به‌وردی بخوینن انشاء الله تعالی.

هه‌روا رساله‌ییکی صه‌رف به‌عنوانی (الصرف الواضح)م نویسی بۆ مبتدیه‌کان، گه‌لیکیان خویندویانه. وه له‌سالی 1380ک-1960ز له‌پیش هاتنی بغدادا رساله‌ییکی له‌ته‌ی عه‌ره‌بی کوردیم به‌ناوی (دو‌رشته) یا زمانی (دوبرا) نویسی بوم، که هاتمه‌ بغدا له‌سالی 1382ک-1962ز پاک نوسم کرد به‌پوخته‌یی نویسه‌وه.

له‌و کاتا له‌شاری سلیمانیدا بوم، گه‌لی فه‌قیی وولاتی خۆمان به‌په‌رسی له‌سه‌ر یارمه‌تی حکومه‌ت پویشتن بۆ جامع (الزهر) بۆ ئه‌وه له‌وئ ده‌وام بکن، تا شه‌اده‌ وه‌رته‌گرن، جا بگه‌رینه‌وه بۆ وولات به‌مدرس له‌ ثانویه ره‌سمیه‌کانا دهرس بلینه‌وه، ئه‌م کۆمه‌له‌ طلبه‌ هه‌مو له‌ دۆست و ئاشنابون جارجار به‌مناسبه‌ نامه له‌لایه‌نی ئه‌وانه‌وه بۆ من، له‌لایه‌ن منه‌وه بۆ ئه‌وان ئه‌نییرا، له‌ناو ئه‌م کۆمه‌له‌دا دوانیان زۆر عه‌لاقه‌یان به‌منه‌وه بو، یه‌که‌م: عبدالکریم په‌مه‌زان خه‌لکی دیی گولپ له‌لای بیاره، دوهم: فاضل عبدالواحد خه‌لکی شاری سلیمانی، له‌سالی 1382ک-1962ز. دا له‌ وه‌لامی نامه‌ییکی عبدالکریم په‌مه‌زان، که نویسیوی خه‌یالم هه‌یه له‌م به‌ینا بیسه‌وه، منیش له‌ جوابی ئه‌م نامه‌دا چه‌ن شیعه‌ریکی پرله‌سۆز و محبه‌تم بۆ نویسن (ل/244):

ئه‌ی نوری چاوی باب و دلی دایه‌نی وولات
ژیرن شوکره‌هه‌مونه‌ حاجه‌ت له‌ بۆ به‌یان
ئه‌و رۆله‌ روله‌ مه‌ردیه‌ به‌ری زانستی بیته‌ ده‌ست
ئه‌و که‌لله‌ و تاج داره‌ بزانی بی له‌ پوی زه‌مان
ژینت به‌هیزو نه‌پرووه نه‌پرو به‌ علم و فن
علمت به‌کار و کۆششه‌ کۆشش به‌ رۆح و گیان
نامی که‌سیکی وایه‌ بنوسی به‌ده‌ستی هیز
ناونیشانی مه‌ردی له‌به‌ردی کتیبه‌کان
نامه‌رده‌ ئه‌و که‌سه‌ به‌ طفیلی وه‌کو منال
هه‌ل سوپۆی دم به‌ده‌م له‌ به‌رو ده‌وری خه‌لکه‌کان
نامی که‌سیکی وایه‌ به‌ ته‌وفیقی ذاتی حه‌ق
پرته‌ و بداته‌وه به‌ هه‌مو قوژین و مه‌کان

¹ ئه‌م دوعایانه‌ی مامۆستای موده‌رپرس گه‌را بون و ژۆرینه‌ی ئه‌و کتیبانه‌ چاپکراون.

² لای هه‌موان ئاشکرايه‌ که قوتابه‌که‌ی ژۆری مامۆستای مدرس هی دهره‌وه‌ی وولاتن و هه‌ندیکیشیان غه‌یره‌ عاره‌بن، ژۆر هه‌ولم دا که به‌هۆی دیمانه‌کانمه‌وه له‌گه‌ل مامۆستایاندا هیندیکیان ناو بنوسم و کورته‌ ژانیش بۆ دیاره‌کانیان بنوسم، وه‌لی ئه‌فسوس له‌وه‌ی مامۆستای مدرس نویسه‌یه‌تی ژۆرم ده‌ست نه‌که‌وت که ناوی ئه‌م دو قوتابی یه‌یه، (بنیامین) قوتابه‌که‌ی ژۆر دیاره‌ و هه‌ریه‌که‌ له‌ مامۆستا محمد علی قه‌رده‌اغی و د. محمد گه‌زنه‌یی و مامۆستا یاسین ده‌رویش بۆیان نوپات کردمه‌وه. (ابراهیم)یش هه‌ر قوتابی یه‌کی دیاره‌ و مامۆستا محمد علی قه‌رده‌اغی گه‌وره‌ نوسه‌ر بۆی نوپات کردمه‌وه.

نامی كه‌سیكی وایه به‌ئاوی ته‌لای عه‌مهل
دانی خه‌تی ئەمه‌ل له په‌رپی سنگی رۆله‌كان
هیوام وه‌هایه وه‌ربرگرن په‌ندی پر له‌سود
هه‌تا بین به‌ داری به‌ری به‌رزی میوه‌كان.⁽¹⁾

له‌پاش ماوه‌ی دو‌سال و چه‌ند مانگی له‌لایه‌نی وه‌زاره‌تی إسكانه‌وه، ئەمه‌ر هاته‌ سه‌ر ئیمه‌ و دراوسیكان، كه‌ له‌ تاریخی 1964/6/6ز. دا حازر بین بۆ ئەوه‌ كه‌ عه‌دی تملکی خانه‌كانمان وه‌ربرگرن، له‌ دائره‌ی كاتبی عدلی جنوبي بغدا عه‌ده‌كه‌ ته‌واو بكه‌ین، بالفعل له‌ عه‌ینی تاریخا له‌ دائره‌ی اسكان حاضر بوین، ئەمه‌ریان پیداین بۆ لای كاتبی عدلی جنوبي بغدا یانی محكه‌ی شرعیه‌ی سنی جنوبي، له‌ویا عه‌دی تملکی خانه‌كان له‌ مقابلی نۆسه‌د و شه‌ست و سێ دینار به‌ اقساط بۆ ماوه‌ی بیست و پینچ سال ته‌واو كرا، ورقه‌ی تملكان وه‌رگرت، و علی الله‌ التوكل فی السكون بها موفقین وبه‌ الإستعانة. انه‌ خیر من يتكل علیه‌ ویستعان.

له‌ مانگی ذی الحجة‌ی تاریخی 1383ك-1964ز. دا متولی ئەوقافی قادرین السید یوسف‌ الگیلانی کتابیکی نوسی بۆ ئەوقافی منطقه‌ی بغداد، إقتراحی كرد كه‌ من تعیین بكه‌ن به‌ إمام بۆ نویژی نیوه‌رۆ و عصر له‌ جامعی حضره‌تی عبدالقادر گیلانی، ئەوانیش له‌سه‌ر ئەو نامه‌یه‌ تاییدیان نوسی بۆ وه‌زاره‌تی ئەوقاف، له‌سه‌ر إمامه‌ته‌كه‌م موافقه‌ كرا، له‌ رۆژی 4/ حوزه‌یران 1964ز مجلسی وزراء تصدیقیان كرد، له‌ تاریخی 24/ حوزه‌یران له‌ سالی ناوبراوا مصادفی 16/ صفر الخیر/ 1384ك. دا امری ئەوقاف كه‌ نیررابو بۆ لای متولی السید یوسف‌ الگیلانی له‌سه‌ر امامه‌ته‌كه‌م تبلیغ كرا پیم. (ل/246)

وه‌ له‌ 8/ شوباتی 1969 میلادی دا موافقی 1388ك موافقی رۆژی شه‌مه‌ 21/ ذی القعدة. خودای أرحم‌ الراحمین لطفی فه‌رموو توفیقی دام رۆیشتم بۆ به‌جی هیئانی واجبی حج، له‌ ریگه‌ی بصره‌ و كویت و ریاضه‌وه‌ گه‌یشتم به‌ مدینه‌ی منوره‌ (علی صاحبها الصلاة والسلام)، هه‌شت رۆژی له‌وی مامه‌وه‌، دوو جمعه‌م تیاكرد، جا ریگه‌وتن بۆ شاری مکه‌ی مكرمه‌، له‌ شه‌وی یه‌ك شه‌نبه‌ گه‌یشتم به‌ مه‌ككه‌ له‌ عه‌ینی شه‌وا طه‌وافی عمه‌رمان له‌گه‌ل سعی بیینی صفا و مروه‌ به‌جی هیئا له‌پاش ادای حج له‌ریگه‌ی ریاضه‌وه‌ گه‌رامه‌وه‌ بۆ بغدا، له‌ رۆژی جمعه‌دا سبه‌ینی مصادفی 18/ ذی الحجة‌ 25 شباط گه‌یشتمه‌وه‌ بغدا، والحمدلله‌ علی ذلك‌ کثیراً طیباً مبارکاً فیه‌، و صلی الله‌ علی سیدنا محمد وعلی آله‌ وصحبه‌ وسلم تسلیماً.

له‌پاش سه‌فه‌ری چه‌جی پیروژ، زیاره‌تی حضره‌تی فخری عاله‌م صلی الله‌ علیه‌ وسلم موفق بوم رساله‌ی مولودنامهی میعراج نامه‌ چاپکرد، نسخه‌ییکم به‌دیاری نارد بۆ جنابی مه‌لا عبدالله‌ ی کوری مرحوم مه‌لا صالحی چه‌مه‌کی ئەم مه‌لا عبدالله‌ ده‌میکه‌ دۆست و برادره‌مه‌.. ئەویش قصیده‌ییکی نوسی بو بۆم، وا قصیده‌كه‌م له‌ عینی وه‌ره‌قی خۆیا ثبت كرد بۆ یادگار:

سلاوی به‌رزی مامۆستای به‌رپز
به‌رپز ئەنیرم رپز له‌شوینی رپز
هانام له‌و خوا كه‌ بی هامتایه
ژین تانه‌ هه‌تا هه‌تایه
سی به‌ری سه‌ران بژین به‌خۆشی
دورین له‌ دهرد و وه‌ی و نه‌خۆشی
چاوه‌ی زانین و ده‌ریای ناین
كانگای بیرو هۆش، شاره‌زا له‌دین

¹ كۆتا كۆپله‌ی ئەو شعره‌یه‌ كه‌ نامی ناریدیوتی بۆ قوتابیانی كورد له‌ میصرو هانیان ده‌دا كه‌ نه‌گه‌رینه‌وه‌ خه‌ریکی كۆكردنه‌وه‌ی زانست بن بۆ به‌ره‌و پینش بردنی ولاتیان. بنواره‌ بۆ ئەم نامه‌ ل/244-246.

به ده‌ره‌یه‌ه‌ری کالای به‌قیمه‌ت
 له ده‌ریاری بی‌بن دین و شه‌ریعه‌ت
 خوا بت هیلی برایشتی حه‌ق
 بۆ په‌واجی دین ده‌مکو‌تی ئه‌حمه‌ق
 پیاوه‌گه‌وره‌کان وه‌ک عمر عزیز
 وه‌ختی پۆیشه‌تن له ئیمه‌ بون زین
 به‌رزی ئه‌وانم له‌تۆدا ئه‌دی
 گه‌ر ئه‌تۆ بپۆی چی بکه‌ین ئه‌دی
 هاوتایشته‌نی یه‌ لایده‌م خه‌م به‌باد
 دووریی که‌ وون بوی دل به‌کیی که‌م شاد
 له‌بی هامتایه‌ داوای ژیانته‌ت
 مردنی گه‌له‌ دوربی نه‌مانته‌ت
 ئه‌تۆ پالپیشه‌تی دیواری دینی
 تۆ بوژینه‌ری شه‌رع په‌نگینه‌تی
 تۆی شیکه‌ره‌وه‌ی گری و کو‌سپی دین
 شه‌رع و احادیته‌ قورئانی شیرین
 ئه‌تۆی پیشه‌ه‌وای گه‌لی زانایان
 ئه‌تۆ په‌هنمای کو‌مه‌لی نه‌زان
 تۆ چرا به‌ده‌سی ری و ن بوادی
 ری نیشان ده‌ری پیر و جوادی
 چراوکی شه‌وی تاریکه‌شه‌وی
 گو‌چانی ده‌ستی به‌رزی یا نه‌وی
 أنت المحقق للشرع الساطع
 أنت المجدد للمائة الرابع
 تۆ په‌ناده‌ری په‌نا به‌را‌دی
 تۆ وه‌لام ده‌ری گریی قورئانی
 یا کریم کریم که‌ره‌م که‌ی پیمان
 هه‌تتا ماوه‌یه‌ک وون نه‌بی لیمان
 بۆ سپاسی تۆ زمانم کو‌له
 وه‌سفته‌ چۆن بکه‌م به‌م بۆله‌بۆله
 ده‌مو‌قه‌ وچیکی منی بی هونه‌ر
 ناتوانی چاکه‌ته‌ بخاته‌ ده‌فته‌ر
 بی‌ینه‌ سه‌رباسی دیاری ته‌میزته‌ت
 به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی بچوک عه‌زیزته‌ت
 نوسراوی په‌نگین مه‌ولودنا مه‌
 هۆنراوه‌ی تریشه‌ میعراج نامه‌

زیارهت کرا نامه سه‌رچاوم
وهی له‌م خۆشی یه به‌سه‌ر کراوم
پاداشتی هه‌ستی شیرین و جوانت
به‌من نادری بم به‌قوربانت
نه‌وازشی تو هه‌ر بو خودایه
بو‌یه پاداشی هه‌ر له‌و ته‌مایه
بی فه‌ری وه‌ک من جا چی له‌ده‌سدی
خه‌وش و خالیکه بی که‌کو بی چی
(عه‌به) بوه‌سته تو له‌ده‌م زه‌نی
ئه‌تو غه‌واصی ئەم ده‌ریایه نی⁽¹⁾

له‌ الطافی خودای رؤف و رحیم داوا ئەکه‌م که له‌سه‌ر خزمه‌تی دینی مبین له‌م شوینه پیرۆزا موقم بکا، بيم به‌ وسیله‌ی سعادت بو خۆم و موسلمانان. إنه سمیع قریب مجیب، و صلی الله علی سیدنا و مولانا محمد و علی آله و صحبه و سلام تسلیما الی یوم الدین و آخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمین.⁽²⁾

¹ بنوآره ل/249 بو ئەم نامه‌یه‌ی که ئەم ئه‌ره‌ی تێدایه.

² ئەمه کۆتایی ل/246 ه، له شوینی خۆی نه‌منوسیوه و له کۆتایی ئەم شعره که له ل/249 دایه نوسیومه‌ته‌وه.

کۆتا ژيانی موده‌رپیس و کۆچی دوايي

خوینه‌ری عه‌زیز پاش ئەم گه‌شته له‌گه‌ڵ پینووسه‌که‌ی موده‌رپیسداو پاش ساڵی 1969ز مامۆستا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رپیس له‌سه‌ر وانه‌وتنه‌وه‌و نووسین به‌رده‌وام ده‌بێ. قوتابیان له‌ کورده‌وه ده‌گۆیزینه‌وه بۆ عاره‌ب و ئه‌وانیش زۆر سوودی لێ ده‌بینن و ئیسته له‌ ناستی عیراقدا سه‌دان پرۆفیسۆر گه‌وره زاناو سیاسه‌تمه‌دار هه‌ن که قوتابی و شاگردو ئیجازه پێدراوی موده‌رپیس و به ئیسته‌شه‌وه مامۆستایانی ئاینی عاره‌ب شانازی به مامۆستا کورده‌که‌یانه‌وه ده‌که‌ن و بچوکی مامۆستا ده‌که‌ن.

مامۆستا له به‌غداددا بووه مۆم بۆ هه‌موو ئەم وڵاته خه‌لکی له سه‌رحه‌م شه‌ره‌کانی عیراقه‌وه بۆ زیاره‌تی پوویان تێده‌کردو زۆر به پیرۆز سه‌یر ده‌کرا، من بۆ خۆم چه‌ندین جار شیخی گه‌وره‌ی عاره‌ب و ده‌سه‌لاتدارانم بینیه‌وه هاتوونه خزمه‌تی و ده‌ست و پێیان ماچ کردووه‌و داوای دوعای خه‌یریان لێ کردووه، که مامۆستا نانی خواردووه‌و پاروه نانیکی لێ ماوه‌ته‌وه خه‌لکی بۆ شیفاو پیرۆزی به خۆشه‌ختییه‌وه ده‌یان خواردو بۆ نه‌خۆشه‌کانیان ده‌برد.

له‌م جیگه‌ پیرۆزه‌دا مامۆستای موده‌رپیس زۆر سوودی به موسلمانان گه‌یاندو گه‌لێ خزمه‌تیشی به کورد کرد، بێ له‌وه هه‌موو نووسینه کوردیه‌ی که به چاپی گه‌یاندووه، حوجره‌که‌ی بوو بوویه خانه‌ی بینه‌وایانی کورد له به‌غداد. "له‌م جیگه‌وه مامۆستای موده‌رپیس توانی سه‌دان قوتابی پێ بگه‌یه‌نی و ببێته مامۆستای کوردو عاره‌ب و تورک و مالیزی⁽¹⁾ و پاکساتی.

به‌م وینه له‌سه‌ر وانه‌وتنه‌وه به‌رده‌وام بوو تا له‌ ساڵی (1973ز) خانه‌نشین کرا، وه‌لێ بئه‌مه‌ماله‌ی شیخ عه‌بدولقادی گه‌یلانی وه‌ک ریز لێنانیک هێشتیانه‌وه‌و کردیانه پێشنویژی نیوه‌رۆو عه‌سری مزگه‌وته‌که‌یان.

ئێتر ئەم پیره‌ لاره‌ له‌سه‌ر وانه‌بێژی و فه‌توادان و نووسین و چاپکردن له‌م حوجره‌دا بووبوه هاوه‌لی خامه‌ی، به قامکی شه‌شه‌می ده‌ستی راستی حسیب ده‌کرا، بێوچان هه‌ر ده‌ینووسی و ده‌ینووسی تا پیری و نه‌خۆشی سه‌ریان به‌قه‌له‌مه‌که‌ی نایه‌وه⁽²⁾.

له‌ راستیدا من بۆ خۆم خوا کۆمه‌کی کردم که دووجار چاوم به مامۆستای موده‌رپیس بکه‌ویت و دوو کورته‌ دیمانه‌ی له‌گه‌ڵ سازیده‌م، یه‌که‌م له‌ به‌رواری 2005/4/21، دووه‌م له‌ 2005/6/28، ئه‌وه‌ی تا ئه‌و کات له‌سه‌ر ژيانی مامۆستا بۆم دروست بووو، لێم پرسیه‌وه سوودم لێ بینیه‌وه له‌ ماسته‌رنامه‌که‌مدا نه‌قلم کردووه، ئه‌وه‌ش که تیبینم کرد له‌م کۆتا ژيانه‌یدا چه‌ند شتی که‌ پێم خۆشه‌ لێره‌دا بیاننووسم:

یه‌که‌م: گه‌رابوونی دوعای مامۆستا که بۆ خۆم چه‌ند دوعایه‌کم داوا لیکردووه‌وه هه‌موویان گه‌رابوون.

دووه‌م: به‌ چوونم بۆ خزمه‌تی مامۆستا هه‌ستم به‌ گورجی قه‌له‌مه‌که‌م کردووه که پێشتر وه‌ها نه‌بووم و به‌ به‌ره‌که‌تی ئه‌وی ده‌زانم.

سه‌یه‌م: هیمیه‌تی مامۆستا بۆ حوجره‌و فه‌قی و غه‌می به‌رده‌وامی بۆ نه‌مانی قوتابخانه‌ ناینیه‌کان که به‌رده‌وام هه‌والی ده‌پرسین.

چواره‌م: کرانه‌وه‌ی دای ئه‌و پیره‌ غه‌ریبه‌ به‌ بینینی مه‌لایه‌کی کوردو خۆشه‌ویستی و داسۆزی نواندن بۆی.

1 له‌ ریی دیمانه له‌گه‌ڵ هه‌ریه‌ک له‌ به‌رێزان (محمد علی قه‌رده‌اغی، یاسین ده‌رویش، صلاح الدین سه‌نگاوی، محمد ئه‌حمه‌د گه‌زنی، عه‌بدولقادر په‌سول به‌رحکی...)

2 زۆر هه‌ولم دا ناوی هه‌ندیک له‌و قوتابیانه‌ به‌ده‌ست بێتم که غه‌یری عاره‌ب و کوردن و ته‌نها ئەم سێ ناوه‌م ده‌ست که‌وت:

یه‌که‌م: بنیامین أبوبکر ملاوی.

دووه‌م: ئیبراهیم غانا، که هه‌ردوکیان موده‌رپیس له‌مه‌و پێش باسی کردن.

سه‌یه‌م: عه‌لی تورکی.

ئه‌وه‌ی نێوانی ئەم دوو که‌وانه‌یه‌ له‌ پۆژنامه‌ی (کۆمه‌ڵ) ژماره‌ 188 بلۆکرایه‌وه.

پینجه‌م: ویستنی یه‌کیته‌ی مه‌لایان و موسلمانان و فریدانی ته‌فره‌قه‌و خیلاف له به‌رده‌م دوژمنان و عه‌وامی خه‌کدا سیفه‌تیکی بنه‌رته‌ی و هزری مامۆستابوون.

شه‌شه‌م: بیرتیژی ئەم پیره‌ پیاوه سه‌د ساڵه‌ زۆر سه‌رسامی ده‌کردم، هه‌وال پرسینی هه‌ندێ خه‌لکو شوینی هه‌ورامان.. چۆن ئەمانه‌ی به‌م چاکییه‌ له بیر مابوو، خوا زیره‌کییه‌کی بی وینه‌ی دابوو به‌.

حه‌وته‌م: له‌گه‌ڵ خه‌یربوون به‌بی گویدانه‌ی یرو بوچوونه‌کان، چه‌ندجار له مامۆستام بیستوو که باسی مه‌شورع و ده‌زگایه‌کی خه‌یری کراوه یه‌کسه‌ر فه‌رموو به‌ته‌ی (ده‌ستی خه‌یرم له‌گه‌ل ئیشتی خه‌یرتاندایه‌)، گوئی به‌وه نه‌داوه‌نه‌مانه‌ چ گروپ و بیرکیان هه‌یه، گرنگ ئیشتیان خه‌یر بیته‌ و ئەمیش به‌شدارێ خه‌یر بیته‌.

هه‌شته‌م: میزه‌ره‌ بچووکگه‌که‌ی مامۆستا زۆر سه‌رنجی راکیشاوم بۆ پاک راکرتنی میزه‌ره‌ و نه‌فرۆشتنی به‌ سولتانه‌کانی دونیا و پیس نه‌کردنی به‌ ریا و مه‌راییی کردن له‌به‌رده‌مک سیاسییه‌ درۆژنه‌کاندا.

نۆیه‌م: پشت به‌ستن به‌ خوا و ئیشت کردن بۆی زۆر گری کویره‌ی ژیان ده‌کاته‌وه‌ و زۆر له‌وانه‌ی خه‌لکی لییان ده‌ترسن له‌به‌ر پیندا ده‌که‌ون و هیزی دل کاردانه‌وه‌ی له‌سه‌ریان ده‌بیته‌.

ده‌یه‌م: له‌م دونیا خوا به‌ خزمه‌ت و ماندوو بوون گه‌وره‌ییته‌ ده‌داتێ بنه‌رته‌ مامۆستای موده‌رپریس خوا به‌ هۆی خزمه‌تی بی و چانیه‌وه‌ گه‌یاندیه‌ کوئی، به‌رده‌وامی له‌سه‌ر هه‌رکایک و سووربوون له‌سه‌ری به‌ره‌می شیرینی ده‌بی و به‌رزی گه‌وره‌یی پی به‌ده‌ست دیت.

ئیت شه‌ و گه‌یشته 29/8/2005 مامۆستای موده‌رپریس به‌ یه‌کجاری مائاواپی کرد و هه‌ک مۆم توایه‌وه‌ و پڕشنگی خۆر ئاسای دلی سه‌دان، هه‌زاران، سه‌رگه‌ردانی هه‌ک منی خسته‌ جۆش و رۆشنیکرده‌وه‌، په‌نجه‌ی شایه‌تی هه‌زارانی خسته‌ گه‌ر بۆ نووسین و شایه‌تیدان و شین گێری.

ئای ئه‌وه‌ ئه‌و پیره‌یه‌ له‌ ژياندا حورمه‌تی له‌لایه‌ن گه‌وره‌ پیاوانی کورده‌وه‌ لینه‌گیرا، ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کورده‌، گه‌وره‌ پیاوانی که‌ری و جیگه‌یان به‌غداد بوو بۆ تا که‌ جاری به‌ په‌وایان نه‌زانی ته‌قه‌ له‌ حوجره‌که‌ی ئەم پیره‌ دل پر له‌ غوربه‌ته‌ بده‌ن و گوئی له‌ ئامۆژگاری و فه‌لسه‌فه‌ی ژيانی بگرن⁽¹⁾.

ئای ئه‌وه‌ ئه‌و نووسه‌ره‌ گه‌وره‌یه‌ له‌ دواى مردن که‌س فرمیسکی بۆ ناپه‌ژێ و عه‌لمانییه‌کانی سه‌رده‌م له‌به‌ر میزه‌ره‌ی پووناکی حورمه‌تیا نهرگت و تازه‌شیا ن بۆ نه‌گێرا.

پاشا و گه‌وره‌کانی ئیمه‌ هه‌له‌ش ناکه‌ن، تا داواى لیبوردن له‌ پۆحی پاکى مامۆستا بکه‌ن و بۆ میژوو و دوا پۆژ به‌رامبه‌ر به‌م شه‌رمه‌زارییه‌یان هه‌لوئیسکیان هه‌بیته‌.

سلاو له‌ گوپی روناکت ئەى مامۆستا، مه‌هره‌بانى خوا بپه‌ژێ به‌ سه‌رتدا، نوکی خامه‌ت چرای نیو گوپت بی، به‌ ئەندازه‌ی پیته‌ی نووسراوت لیبورده‌یی خوا بیاری به‌سه‌رتدان خواجه‌ نووسه‌رو خیوئه‌رو یارمه‌تیده‌ری ئەم کتیبه‌و مامۆستای موده‌رپریس و سه‌رجه‌م مامۆستیانی میزه‌ر پاک به‌ به‌هه‌شتی به‌رین شاد بکه‌و عالی مه‌قامی هه‌ردوک دنیایان بکه‌.

جوانترین وه‌فا

خوینه‌ری به‌رپه‌ژ ئەمه‌ ژيانى مامۆستا مه‌لا عه‌بدو‌لکه‌ریمی موده‌رپریس بوو، که‌ قه‌له‌مه‌ له‌رۆکه‌که‌م به‌ شه‌رمه‌وه‌ بۆ وه‌فاتی ئەوى نووسیوه‌، به‌ گریه‌وه‌ بۆ نه‌مانی ئەوى نووسیوه‌.

لیرده‌ا ده‌مه‌وی کۆمه‌له‌ بابته‌ی پینشیا ن که‌م بۆ ئەوه‌ی قوتابیانى ماسته‌رو دکتۆرا نامه‌کانیانى له‌سه‌ر بنووسن، وه‌ک

¹ له‌ رۆژنامه‌ی کۆمه‌ل ژماره‌ (188) بلاو کراوه‌ته‌وه‌.

هیمنی شاعیر ده‌یداته ده‌ست مامۆستایان و بۆ پسیپۆرانی بواری خۆی به‌جی دیا⁽¹⁾.

هه‌روه‌ها داوامه له نووسه‌ران و لیکۆله‌ره‌وان ئاوړیک له‌م باب‌ه‌تانه‌و هه‌زاران باب‌ه‌تی تر له‌سه‌ر په‌رتووک و ژیان و تاقیقی ده‌ستنووسه‌کانی (نامی) بده‌نه‌وه، ئەمه‌ش گه‌وره‌ترین پرسه‌و سه‌ره‌خۆشییه له‌لایه‌ک و جواتترین وه‌فاو ئاسوده‌یییه بۆ دلی زامداری زانایه‌کی گه‌وره‌ی کورد وه‌ک جه‌نابی مامۆستا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌پرپیس.

باب‌ه‌ته پینشیا‌رکراوه‌کان:

1. الشیخ عبدالکریم المدرس وجهوده في علم الکلام.

2. الشیخ المدرس وجهوده الفقهیه.

3. الشیخ المدرس وجهوده اللغویه.

4. تحقیق (مواهب الرحمن في تفسير القرآن) ئەمه به‌ جهوت که‌س ئەنجام ده‌دری، چون جهوت به‌رگه‌.

5. دراسة أدبية لأشجار (نامی) العربیة والکردیة والفارسیة.

6. تحقیق (الصفوة اللالی) ئەمه‌ش بۆ چه‌ند قوتابییه‌ک. چه‌نده‌ها باب‌ه‌تی تر له‌م چه‌شنه‌.

7. مامۆستای موده‌پرپیس به‌ره‌م و ژیان.

8. لیکۆلینه‌وه‌و پینداچوونه‌وه‌ی ته‌فسیری نامی.

9. لیکۆلینه‌وه‌یه‌کی ئەده‌بی ره‌خنه‌یی له‌سه‌ر شیعه‌کانی نامی.

له‌کۆتاییدا ده‌پاریمه‌وه له‌خوای په‌روه‌رگار که له‌گوناه‌ی مامۆستامان خۆشییت و به‌ به‌هه‌شتی به‌رینی شادکات و له‌گه‌ل هاوه‌لان و پیاوچاکاندا له‌ سایه‌ی سیبه‌ری پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویستمان ﷺ کۆکاته‌وه‌و چه‌شر بکات و له‌وی به‌دیداری موده‌پرپیس شاد بین و ئیمه‌ش به‌پێو قه‌ده‌می ئەو چاکه به‌چاک قه‌له‌م ره‌و کریین، با هه‌موومان هیواش ئاسا به‌رۆحی پاکی ئەو پاکه بلین:

یاره‌بی خوا لی‌ت خۆش بی‌ت

جیگات به‌هه‌شتی خۆش بی‌ت.

¹ پینشه‌کی هیمن بۆ چاپی دوه‌می (نالی)

ناوه‌رۆك (ژماره‌ی لاپه‌ره‌كان ه‌ی كتیبه‌ چاپكراوه‌كه‌ن)

3 ..... نامه‌ی مچه‌مه‌دی مه‌ لا كه‌ریم سه‌بارته‌ به‌ چاپكردنی ئەم ده‌ستووسه

5 ..... پێشه‌گی

9 ..... نازناوه‌كانی مامۆستای موده‌رپریس

11 ..... سیفاتی مامۆستای موده‌رپریس

13 ..... كاردانه‌وه‌ی زانیان نه‌سه‌ری

16 ..... وه‌سفو ئە‌نای زانیان نه‌سه‌ری

20 ..... ئە‌و پله‌ و وه‌زیفانه‌ی بینویه‌تی

22 ..... مامۆستا و قوتابیانی

26 ..... دانراوه‌كانی مامۆستای موده‌رپریس

33 ..... ناساندنی (رۆژگاری ژیانم)

37 ..... مامۆستای موده‌رپریس به‌ پینووسی خۆی بناسه

39 ..... ریشه‌ی نه‌سه‌بی خۆم

59 ..... بۆیاداشت

60 ..... ئیجازه‌ وه‌رگرتنی مامۆستای موده‌رپریس و نه‌رگسه‌ جار

66 ..... دامه‌زانی مامۆستای موده‌رپریس له‌ بیاره‌دا

68 ..... هۆكاری ره‌غه‌به‌تی فه‌قییان له‌ بیاره

73 ..... دوو به‌سه‌ره‌اتی خۆش

76 ..... وه‌ضعی خۆم

79 ..... سه‌فه‌ریك بۆ باوه‌جانی

81 ..... نیوان من و قه‌زنجی له‌ بیاره‌دا

83 ..... سه‌فه‌ریك بۆ به‌خدا

91 ..... ئیجازه‌ به‌ خشینی موده‌رپریس و بیاره

93 ..... دۆزینه‌وه‌ی عه‌شیره‌ته‌كه‌م

95 ..... وه‌ضعی خۆم و یه‌ كه‌مین خوتبه‌ به‌ كوردی

99 ..... له‌ ساڵی 1938 ز تا 1950 ز

107 ..... ده‌رچونم له‌ بیاره

110 ..... شاد بونه‌وه‌ به‌ دیداری شیخ

112 ..... نامی له‌ شاری سلیمانی دا

115 ..... مامۆستای موده‌رپریس له‌ كه‌ركوك دا

123 ..... نامی له‌ شاری بغدادا

132	..... کۆتا ژيانی موده‌رپیس و کۆچی دوايي
136	..... جوانترین وه‌فا
139	..... پاشکۆ
152	..... ناوه‌رۆک